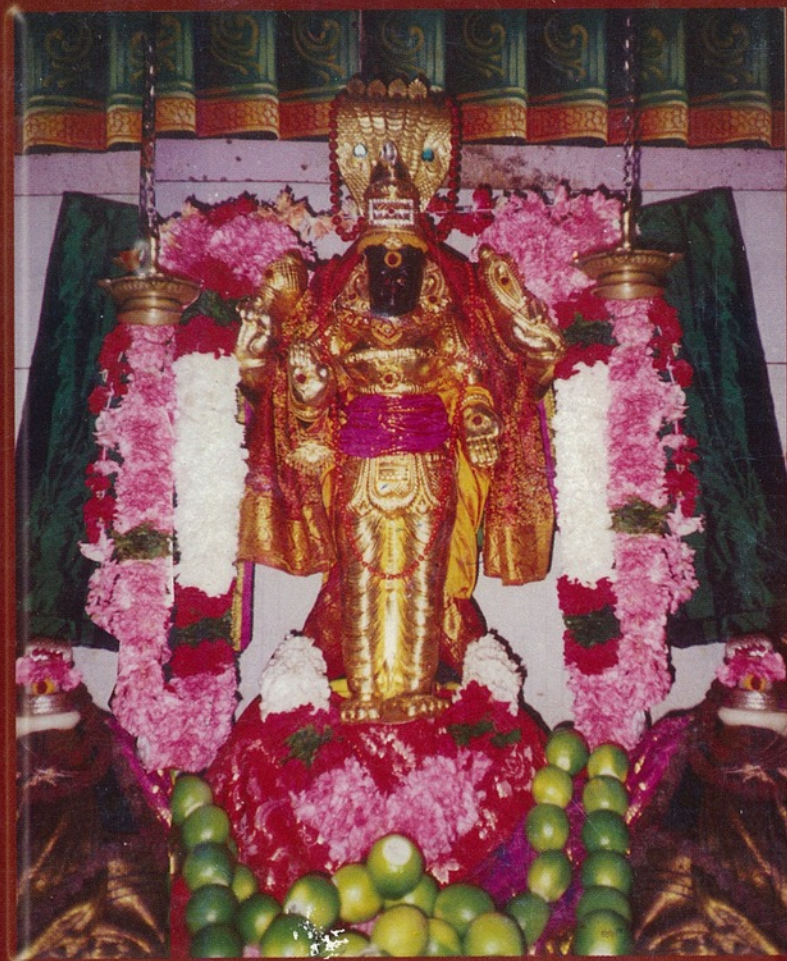

தேவைக்கேற்ற திருமுறைத்திரட்டு

நாகபூஷணி அம்பாள்

உ
சிவமயம்

தேவைக்கேற்ற திருமுறைத் திரட்டு

தொகுப்பாசிரியர்
வி. கந்தவனம்

ஆத்மஜோதி நிலையம்
கனடா

தேவைக்கேற்ற திருமுறைத் திரட்டு

தொகுப்பாசிரியர்:

வி. கந்தவனம்

வெளியீடு:

ஆத்மஜோதி நிலையம்

80 Barbados Blvd, Unit 4

Scarborough, ON. M1K 1K9

முதற்பதிப்பு:

செப்டம்பர் 2001

எழுத்தமைப்பு:

மா. கனகசபாபதி

THEVAIKKETRA
THIRUMURI THIRADDU

அச்சிட்டோர்:

விவேகா அச்சகம்

Compiled by:
V. Kandavanam

பதிப்புரிமை:

ஆத்மஜோதி நிலையம்

Published by:
Arthmajothy Centre
80 Barbados Blvd., Unit 4
Scarborough, ON
M1K 1K9

Frist Published:
September 2001

Typesetting:
M. Kanagasabapathy

Printed at:
Viveka Press

Copyright:
Arthmajothy Centre

பொருளடக்கம்

1. திருமுறைகள் 1-7 தேவாரங்கள்

(அ) கோயில்களில் ஓதுதற்கேற்ற பதிகங்கள்

பொடிகொளுருவர்	1
கற்றாங் கெரியோம்பி	2
ஆடினாய்நறு	4
துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத	6
காதலாகி	7
வாழ்க அந்தணர்	9
வாளவரி	11
சிவனெனும்	12
தலையே நீவணங்காய்	15
சொற்றுணை வேதியன்	16
பருவரை யொன்று	18
செஞ்சடைக் கற்றை	20
முத்தினை	22
மருளவா மனத்த	23
கருநட்ட கண்டனை	25
வெள்ளிக் குழைத்துணி	26
அன்னம் பாலிக்கும்	29
மாசில் வீணையும்	30
வேத நாயகன்	32
அரியானை	33
வேற்றாகி	36
பொறையுடைய	38
பாட்டான	41
இருநிலனாய்	43
அப்பன்நீ	46
நாமார்க்கும்	48
பாறுதாங்கிய	51
மெய்யை முற்ற	52
மடித்தாடும்	55

(ஆ) குறைகளைப் போக்குதற்கேற்ற பதிகங்கள்

மறையுடையாய்	57
அவ்வினைக் கிவ்வினை	58

அயிலாரும்	60
கண்காட்டு	61
வேயுறு தோளி	63
இடரின்னுந் தளரின்னும்த்	66
முத்திலங்கு	68
கூற்றாயின வாறு	70
ஒன்றுகொ லாமவர்	73
குருகாம்	74
அழுக்கு மெய்	77
ஆலந்தான்	80
(இ) கூட்டு வழிபாட்டுக்கேற்ற பதிகங்கள்	
தோடுடைய செவியன்	83
மண்ணில் நல்லவண்ணம்	84
மந்திர மாவது	86
மானி னேர்விழி	87
மங்கையர்க் கரசி	89
நிரைகழல் அரவம்	92
பாட வடியார்	94
எத்தாயர் எத்தந்தை	97
திருவேயென் செல்வமே	99
பித்தா பிறை	102
தில்லைவாழ் அந்தணர்தம்	103
பொன்னும் மெய்ப்பொருளும்	106
மற்றுப் பற்றெனக்	109
நத்தார்படை	111
2. திருமுறை 8 : திருவாசகம்	
சிவபுராணம்	113
போற்றித்திருவகவல்	115
திருவெம்பாவை	123
திருப்பொற்கண்ணம்	128
திருப்பள்ளியெழுச்சி	133
பிடித்த பத்து	136
யாத்திரைப் பத்து	138
அச்சோப் பதிகம்	141

3. திருமுறை 9 :	
திருவிசைப்பா	143
திருப்பல்லாண்டு	146
4. திருமுறை 10:	
திருமந்திரம்	150
5. திருமுறை 11:	
மூத்த திருப்பதிகம்	154
பெருந்தேவபாணி	155
திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி	158
6. திருமுறை 12:	
பெரியபுராணம்	159

ஓம் சக்தி

ஆசீச் செய்தி

ஸ்ரீலக்ஷ்மி பி. எஸ். கந்தசாமிக் குருக்கள்
பிரதம குரு, ஆலய ஸ்தாபகர்
ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாள் சமேத நாகலிங்கேஸ்வரர்
தேவஸ்தானம்

கடந்த ஆறுமாத காலமாக தமிழ் வேதமாகிய திருமுறைகளை வாரந்தோறும் எமது ஆலயத்தில் பக்தி சிரத்தையுடன் ஓதிய அடியார்களுக்கு அகிலாண்ட நாயகியாம் நாகபூஷணி அம்பாளின் பூரண அனுக்கிரகம் கிடைப்பதாகுக.

மேலும் அவர்கள் சகல சித்திகளையும் பெற்று பெருவாழ்வு வாழவேண்டுமென அம்பாளின் பாதாரவிந்தங்களை வேண்டி ஆசீர்வதிக்கின்றேன்.

பதிப்புரை

புலம்பெயர்ந்து எமது மக்கள் வாழும் நாடுகளில் அவர்கள் மத்தியில் சமய பாரம்பரியங்கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. ஆனால் சமய உணர்வுகளும் சமய தத்துவங்களும் மழுங்கடிக்கப் படுகின்றன என்பது சைவ சமய நலன் விரும்பிகளின் கருத்தாகும். எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானின் திருவருளின்துணை கொண்டு திருவருள் மிக்க அடியார்களினால் கடந்த இரண்டு வருடகாலமாகத் திருமுறை முற்றோதல் நடத்தப்பட்டு வருகின்றது. கடந்த வருடம் கனடாக் கந்தசாமி ஆலயத்திலும் இந்த வருடம் ரொறன்ரோ நாகபூசணி அம்பாள் ஆலயத்திலும் நடத்தியுள்ளோம்.

திருமுறைகளைப் பல மணித்தியாலங்கள் பக்திசிரத்தையுடன் ஓதுவது சுலபமான காரியமல்ல. திருவருள் சக்தி மேம்பாட்டி னாலேயே அனைத்துக் கைங்கரியங்களும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை யாவரும் உணரவேண்டும். கடந்த ஆறுமாத காலமாக வாரந்தோறும் சனிக்கிழமைகளில் நடாத்தப்பட்ட மேற்படி திருமுறை முற்றோதலில் ஐம்பத்தைந்து அடியார்கள் பக்திசிரத்தையுடன் பங்குபற்றியிருக்கின்றார்கள். இவர்கள் யாவரும் முதிர்ச்சி அடைந்த ஆண்மாக்கள். பல்வேறு பிறவிகளில் இறைவனை நோக்கிச் செய்த பிரார்த்தனையின் பெறுபேற்றினாலேயே இந்த அடியார்களுக்கு பன்னிருதிருமுறை முற்றோதலில் பங்கு பற்றும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கின்றது.

திருமுறைகளைப் பக்தியுடன் ஓதுவதால் படிப்பவர்களின் உள்ளம் தூய்மையடைவதுடன், மற்றைய பக்தர்கள் சாதகர்களையும் திருமுறைகளில் நாட்டம் கொள்ள வைக்கின்றோம். திருமுறையை ஓதுவதால் மனத்தில் உள்ள மாசுக்கள் நீங்குவதுடன் சுற்றாடலும் செவிசாய்க்கும் மக்களும் தூய்மையடையும் வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது.

பிறமத ஊடுருவல்களினால் சைவசமயம் நலிவுற்றபொழுது சைவத்தையும், தமிழையும் காப்பதற்காக திருமுறைகளைப் பாடிய அருளாளர்கள் பிறப்பெடுத்தார்கள். அவர்களின் காலம் சைவ சமயத்திற்கு ஒரு பொற்காலம். திருமுறைகளைப் பாடிய அருளாளர்களைத் தொடர்ந்து சைவ சமயத்தைக் காப்பதற்காகப் பலசமயப் பெரியார்கள் பிறப்பெடுத்திருக்கின்றார்கள். தொடர்ந்து அவர்களின் வழிநடத்தல்களினாலே இன்றும் சைவம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது.

தன் வாழ்நாள் முழுவதும் மேற்குறிப்பிட்ட ஒரு வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தவர்தான் இந்து சமயப் பேரவையின் தாபகர் ஆத்மஜோதி, ஞானசுரபி முத்தையா சுவாமிகள் அவர்கள். இன்றும் அவரின் அருள் சக்தியினாலே அவர்வழிவந்த அடியார்களினால் இந்தத் திருமுறை முற்றோதலும் நூல வெளியீடுகளும், பிற சமய எழுச்சி விழாக்களும் குருபூசைகளும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

சனிக்கிழமைகள் தோறும் நடத்தப்பட்டுவந்த இந்தத் திருமுறை முற்றோதலில் பங்குபற்றிய அடியார்களை நன்கு உபசரித்து எல்லா வழிகளிலும் அனுசரணையாக இருந்த ஆலய தாபகர் திரு. கந்தசாமி குருக்கள் ஐயா அவர்களுக்கும் உதவி அர்ச்சகர்களுக்கும் மதியபோசனத்தைச் சமைத்து உதவிய தொண்டர்களுக்கும் அதை அன்போடு பரிமாறிய தொண்டர்களுக்கும் மற்றும் சகல வழிகளிலும் உதவி செய்த அன்புள்ளங்களுக்கும் எங்கள் இந்து சமயப் பேரவையின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும் பலவழிகளில் முற்றோதலை நடத்துவதற்கு ஒத்துழைப்புத் தந்த திருமுறை ஓதிய சிவனடியார்களுக்கும் திருமுறை ஓதிய அடியார்களை நெறிப்படுத்திய அனுபவம் வாய்ந்த சிவனடியார்களுக்கும் எங்கள் பேரவையின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்தப் புத்தகத்தை அழகுற அச்சிட்ட விவேகா அச்சகத்தினருக்கும் வடிவமைப்புச் செய்த திரு. மா. கனகசபாபதி அவர்களுக்கும் திருமுறைகளைத் தொகுத்து அரும்பெரும் நூலாக்கிய பேரவையின் காப்பாளர் திரு. வி. கந்தவனம் அவர்களுக்கும் பேரவையின் சார்பிலும் திருமுறை ஓதிய சிவனடியார்கள் சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். மேலும் திருமுறை முற்றோதலில் பங்கு பற்றிய அடியார்களுக்கு எல்லாம் வல்ல நாகபூசணி அம்பாளிள் திருவரும் குருதேவர் ஆத்மஜோதி, ஞானசுரபி முத்தையா சுவாமிகளின் நல்ஆசிகளும் கிடைப்பதாகுக.

சிவமுத்துலிங்கம்

உபசெயலாளர்

இந்துசமயப்பேரவை

பன்னிருதிருமுறை முற்றோதல் ஒருங்கிணைப்பாளர்

சமர்ப்பணம்

திருமுறை ஓதிய சிவனடியார்களின்
அனுசரணையுடன் வெளியிடப்படும்
இந்நூலை சகல உயிரினங்களையும்
இயக்குவிக்கும் எல்லாம் வல்ல
ஆண்டவனின் திருவடிக்கு
சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

ஓம் நமசிவாய
திருமுறை முற்றோதலில் பங்குபற்றிய அடியார்கள்

1. திரு. சிவசுப்பிரமணியம் முத்துலிங்கம்
2. திரு. செல்லத்துரை நடராசா
3. திரு. மருதையினார் சிவசாமி
4. திரு. இசக்கியாபிள்ளை செல்லையா
5. திரு. கணபதிப்பிள்ளை வித்தியானந்தன்
6. திரு. வீரவாகு சண்முகம்
7. திரு. சிவகுரு முத்துத்தம்பி
8. திரு. பொன்னையா பாலசிங்கம்
9. திரு. கு.வி. மகாலிங்கம்
10. திரு. சுப்பையா சிவபரமானந்தம்
11. திரு. சின்னப்பு நவரத்தினராசா
12. திரு. பொன்னம்பலம் தம்பித்துரை
13. திரு. கா. கோபாலபிள்ளை
14. திரு. கனகசபை கந்தையா
15. திரு. வெ. பக்கீர்சாமி
16. திரு. குருமூர்த்தி
17. திரு. சு. ஜெயராசா
18. திரு. வி. கந்தவனம்
19. திரு. வே. இ. இராசையா
20. திரு. வே. பரமநாதன்
21. திரு. ச. சதாசிவம்
22. திரு. ஆ.க. மாணிக்கம்
23. திருமதி. சுந்தரி செல்லையா
24. திருமதி. தவமணி தியாகராசா
25. திருமதி. தவனேஸ்வரி சாம்பசிவம்
26. திருமதி. கமலாம்பிகை தியாகரத்தினம்
27. திருமதி. நாகேஸ்வரி கணேஸ்
28. திருமதி. மீனாம்பிகை இரத்தினம்
29. திருமதி. இராசம்மா சுப்பிரமணியம்
30. திருமதி. கமலாதேவி மகாலிங்கம்
31. திருமதி. அன்னபூரணம் அரசரத்தினம்

32. திருமதி. இராசலட்சுமி சண்முகலிங்கம்
33. திருமதி. ஸ்ரீரங்கநாயகி சபாரத்தினம்
34. திருமதி. அன்னபூரணம் திருஞானசம்பந்தர்
35. திருமதி. செல்லமுத்து சின்னத்துரை
36. திருமதி. மகேஸ்வரி விசாகரத்தினம்
37. திருமதி. இராசமலர் முத்தையா
38. திருமதி. சியாமளா ஆறுமுகம்
39. திருமதி. சிறிபாலசரஸ்வதி ஆலாலசந்தரம்
40. திருமதி. இராஜமணி பக்கீர்சாமி
41. திருமதி. தெய்வநாயகி நேந்திரராஜா
42. திருமதி. சற்குணம் நடராசா
43. திருமதி. சந்திரவதனா குலரஞ்சிதசிங்கம்
44. திருமதி. அன்னபூரணம் கார்த்திகேசு
45. திருமதி. இ. கமலமலர்
46. திருமதி. புனிதவதி சிவா
47. செல்வி. பரமேஸ்வரி சரவணமுத்து
48. திரு. கு. முத்துக்குமாரசூரியர்
49. திரு. தில்லையம்பலம் சிவ யோகபதி
50. திருமதி. சிவசோதி
51. திருமதி. சிவநேஸ்வரி கந்தையா
52. திருமதி. யோ. சிதம்பரம்
53. திருமதி. இராசமலர் சின்னராசா
54. திருமதி. இராசேஸ்வரி நாராயணசுவாமி
55. க. மாணிக்கவாசகர்

திருமுறை பூர்த்திவிழா, தேவைக்கேற்ற திருமுறைத் திரட்டு நூல்வெளியீடு ஆகியவற்றுக்காக நிதியுதவி செய்த திருமுறை ஓதிய சிவனடியார்களின் விபரம்:

1. திரு. பொன்னம்பலம் தம்பித்துரை
2. திரு. சிவ. பரமானந்தம்
3. திரு. கணபதிப்பிள்ளை வித்தியானந்தன்
4. திரு. மருதையினார் சிவசாமி
5. திரு. கா. கோபாலபிள்ளை
6. திரு. க. கந்தையா
7. திரு. சி. நாராயணசுவாமி
8. திரு. வீ. சண்முகம்
9. திரு. சிவ. முத்துலிங்கம்
10. திரு. பொ. பாலசிங்கம்
11. திருமதி. நாகேஸ்வரி கணேஸ்
12. திருமதி. ஸ்ரீ ரங்கநாயகி சபாரத்தினம்
13. திருமதி. அ. அன்னபூரணம்
14. திருமதி. சி. இராசமலர்
15. திருமதி. தி. தவமணி
16. திருமதி. கா. அன்னபூரணம்
17. திருமதி .த. தம்பித்துரை
18. திருமதி. விசாகரத்தினம் மகேஸ்வரி
19. திருமதி .இ. சண்முகலிங்கம்
20. திருமதி. கமலா மகாலிங்கம்
21. திருமதி. சு. இராசம்மா
22. திருமதி. அ. ஞானசம்பந்தர்
23. திருமதி. சி. செல்லமுத்து
24. திருமதி. இ. மீனாம்பிகை
25. திருமதி. சற்குணம் நடராசா
26. திரு. கு.வி. மகாலிங்கம்
27. திரு. சி. நவரத்தினராசா
28. திருமதி. நே. தெய்வநாயகி
29. திருமதி. சா. தவனேஸ்வரி
30. திரு. இராசையா
31. திருமதி. தி. கமலாம்பிகை
32. திரு. வி. கந்தவனம்
33. திரு. ஆ.க. மாணிக்கம்
34. திரு. இ. செல்லையா
35. திருமதி. சிவா புனிதவதி
36. த. செ. நடராசா

திருமுறை முற்றோதலில் பங்குபற்றிய அடியார்களில் சிலர்

முன்னுரை

கனடாவிலே கோயில்களிலும் பிறசைவசமய நிகழ்வுகளிலும் “கூற்றாயினவாறு விலக்ககலர்” என்கின்ற அப்பர் பெருமானுடைய தேவாரத்தைப் பலரும் பாடிவருகின்றனர். “கூற்றாயினவாறு” என்று தொடங்கும் திருப்பதிகம் அப்பர் பெருமான் தமக்குற்ற குலைநோயைத் தீர்க்கும் வண்ணம் திருவதிகை வீரட்டானேச்சுரரை வணங்கிப் பாடியது. அதனால் இதனை வயிற்று நோய் வந்தக் காலன்றி மற்றும்படி பாடுதல் ஆகாது.

சைவமக்கள் காலம் இடம் பொருள் என்பவற்றுக்கு ஏற்பத் தேவாரங்களைப் பாட வேண்டும் என்னும் கருத்தை வலியுறுத்தி “தேவைக்கேற்ற தேவாரங்கள்” என்ற தலைப்பிலே கட்டுரை ஒன்றை எழுதினேன். அது “ஆத்மஜோதி” தை - பங்குனி 2000 இதழில் வெளிவந்தது. அந்நாள் முதலாகச் சிவதொண்டர் திரு. சிவ. முத்துலிங்கம் அவர்கள் கோயில்களிலே ஓதுதற்கு உகந்த தேவாரங்களைத் தொகுத்துத் தருமாறு கேட்டுவந்தார்.

அவர் குறித்த நிபந்தனைகளில் ஒன்று நூலின் பக்க அளவு. அதற்குள் அடங்கும் வகையில் இத்திருமுறைத் தோத்திரங்களைத் திரட்டியுள்ளேன். எல்லாக் கோயில்களிலும் ஓதுதற்கு ஏற்ற பதிகங்கள் பலவற்றை முதலிலும் தனிப்பட்ட அல்லது குடும்பப் பயன்கருதி ஓதவேண்டிய சிலவற்றை அடுத்தும் தந்துள்ளேன். பொதுவாக கூட்டு வழிபாட்டுக் கேற்ற ஒரு பகுதியும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இவை முதல் ஏழு திருமுறைகளிலிருந்தும் தெரிவு செய்யப் பெற்றவை. எட்டாம் திருமுறை முதல் பன்னிரண்டாம் திருமுறைவரையான பகுதிகளிலிருந்தும் தோத்திரப் பாடல்கள் தெரிவு செய்யப் பெற்றுள்ளன.

பொருள்விளக்கங் கருதி பாடல்களுக்குரிய சீர் ஒழுங்குக்கும் பண்ணிசைக்கும் குந்தகம் ஏற்படாவகை புணர்ச்சிகள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கோயிற் பூசனைக்கு மட்டுமன்றி கூட்டுவழிபாட்டுக்கும் வீட்டு வழிபாட்டுக்குமுரிய கைந்நூலாகச் சைவநன்னெறி நின்றொழுகும் பெருமக்களுக்கு இது பயன்படும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

இத் திரட்டு திருமுறை முற்றோதல் நிறைவு நினைவாக வெளிவருகிறது. இதனை வெளியிட ஆர்வம் கொண்ட எமது வெளியீட்டுப் பிரிவுச் செயலாளர் திரு. சிவ. முத்துலிங்கம் அவர்களுக்கும் இதன் வெளியீட்டுக்கு நிதியுதவி புரிந்த திருமுறைச் சபை அடியார்களுக்கும் முற்றோதலில் பங்குபற்றிய அன்பர்களுக்கும் எல்லாம் வல்ல சிவபுரத்தானின் திருவருள் கிடைக்க இறைஞ்சுகின்றேன்.

வி. கந்தவனம்.

திருமுறைகள் 1-7: தேவாரங்கள்

கோயில்களில் ஒதுதற்கேற்ற பதிகங்கள்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளியவை

திருக்கயிலாயம் : பண் - தக்கேசீ

பொடிகொளுருவர் புலியினதளர் புரிநூல் திகழ்மாப்பில்
கடிகொள்கொன்றை கலந்தநீற்றர் கறைசேர் கண்டத்தர்
இடியகுரலால் இரியுமடங்கல் தொடங்கு முனைச்சாரல்
கடியவிடைமேற் கொடியொன்றுடையார் கயிலை மலையாரே. 1

புரிகொள்சடையார் அடியர்க்கெளியார் கிளிசேர் மொழிமங்கை
தெரியவுருவில் வைத்துகந்த தேவர் பெருமானார்
பரியகளிற்றை அரவுவிழுங்கி மழுங்க இருள்கூர்ந்த
கரியமிடற்றர் செய்யமேனிக் கயிலை மலையாரே. 2

மாவினுரிவை மங்கைவெருவ மூடி முடிதன்மேல்
மேவுமதியு நதியும்வைத்த இறைவர் கழலுன்னும்
தேவர்தேவர் திரிகுலத்தர் திரங்கன் முகவன்சேர்
காவும்பொழிலுங் கடுங்கற்குணைகூழ் கயிலை மலையாரே. 3

முந்நீர்க்குழந்த நஞ்சமுண்ட முதல்வர் மதனன்றன்
தென்னீருருவ மழியத்திருக்கண் சிவந்த நுதலினார்
மன்னீர்மடுவும் படுகல்லறையி னுழுவை சினங்கொண்டு
கன்னீர்வரைமேல் இரைமுன்தேடுங் கயிலை மலையாரே. 4

ஒன்றும்பலவு மாயவேடத் தொருவர் கழல்சேர்வார்
நன்றுநினைந்து நாடற்குரியார் கூடித் திரண்டெங்கும்
தென்றியிருளில் திகைத்தகரிதண் சாரல் நெறியோடிக்
கன்றும்பிடையும் அடிவாரஞ்சேர் கயிலை மலையாரே. 5

தாதார்கொன்றை தயங்குமுடியர் முயங்கு மடவாளைப்
போதார்பாக மாகவைத்த புனிதர் பனிமல்கும்
மூதாருலகின் முனிவருடனா யறநான் கருள்செய்த
காதார்குழைய வேதத்திரளர் கயிலை மலையாரே. 6

(ஏழாவது செய்யுள் மறைந்து போயிற்றது)

தொடுத்தான்புரமுன் றெரியச்சிலைமேல் அரியொண் பகழியார்
எடுத்தான்திரள்தோள் முடிகள்பத்து மிடிய விரல்வைத்தார்
கொடுத்தாற்படைகள் கொண்டாராளாக் குறுகி வருங்கூற்றைக்
கடுத்தாங்கவனைக் கழலாலுதைத்தார் கயிலை மலையாரே. 8

ஊணாப்பலிகொண் டுலகிலேற்றார் இலகு மணிநாகம்
பூணாணார மாகப்பூண்டார் புகழு மிருவார்தாம்
பேணாவோடி நேடஎங்கும் பிறங்கு மெரியாகிக்
காணாவண்ண முயர்ந்தார்போலுங் கயிலை மலையாரே. 9

விருதுபகரும் வெஞ்சொற்சமணர் வஞ்சச் சாக்கியர்
பொருதுபகரு மொழியைக்கொள்ளார் புகழ்வார்க் கணியராய்
எருதொன்றுகைத்திங் கிடுவார்தம்பால் இரந்துண் டிகழ்வார்கள்
கருதும்வண்ண முடையார்போலுங் கயிலை மலையாரே. 10

போரார்கடலிற் புனல்குழ்காழிப் புகழார் சம்பந்தன்
காரார்மேகங் குடிகொள்சாரற் கயிலை மலையார்மேல்
தேராவுரைத்த செஞ்சொன்மாலை செப்பும் அடியார்மேல்
வாராபிணிகள் வானோருலகின் மருவு மனத்தாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்:

பண் - குறிஞ்சி

கற்றாங் கெரியோம்பிக் கலியை வாராமே
செற்றார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
முற்றா வெண்டிங்கள் முதல்வன் பாதமே
பற்றா நின்றாரைப் பற்றா பாவமே. 1

பறப்பைப் படுத்தெங்கும் பசுவேட் டெரியோம்புஞ்
சிறப்பர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
பிறப்பில் பெருமானைப் பின்றாழ் சடையானை
மறப்பி லார்கண்டிங் மையல் தீர்வாரே. 2

மையா ரொண்கண்ணார் மாட நெடுவீதிக்
கையாற் பந்தோச்சங் கழிசூழ் தில்லையுள்
பொய்யா மறைபாடல் புரிந்தா னுலகேத்தச்
செய்யா னுறைகோயில் சிற்றம் பலந்தானே. 3

நிறைவெண் கொடிமாட நெற்றி நேர்தீண்டப்
பிறைவந் திறைதாக்கும் பேரம் பலந்தில்லைச்
சிறைவண் டறையோவாச் சிற்றம் பலமேய
இறைவன் கழல் ஏத்தும் இன்பம் இன்பமே. 4

செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேணோங்கிச்
செல்வ மதிதோயச் செல்வ முயர்கின்ற
செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
செல்வன் கழல் ஏத்துஞ் செல்வஞ் செல்வமே. 5

வருமாந் தளிர்மேனி மாதோர் பாகமாந்
திருமாந் தில்லையுட் சிற்றம் பலமேய
கருமா னுரியாடைக் கறைசேர் கண்டத்தெம்
பெருமான் கழல் அல்லாற் பேணா துள்ளமே. 6

அலையார் புனல்சூடி யாகத் தொருபாக
மலையான் மகளோடு மகிழ்ந்தா னுலகேத்தச்
சிலையால் எயிலெய்தான் சிற்றம் பலந்தன்னைத்
தலையால் வணங்குவார் தலையா னார்களே. 7

கூர்வாள் அரக்கன்றன் வலியைக் குறைவித்துச்
சீரா லேமல்கு சிற்றம் பலமேய
நீரார் சடையானை நித்த லேத்துவார்
தீரா நோயெல்லாந் தீர்தல் திண்ணமே. 8

கோணா கணையானுங் குளிர்தா மரையானுங்
காணார் கழலேத்தக் கனலாய் ஓங்கினான்
சேணார் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேத்த
மாணா நோயெல்லாம் வாளா மாயுமே. 9

பட்டைத் துவராடைப் படிமங் கொண்டாடும்
முட்டைக் கட்டுரை மொழிவ கேளாதே
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம் பலமேய
நட்டப் பெருமானை நாளுந் தொழுவோமே. 10

ஞாலத் துயர்காழி ஞான சம்பந்தன்
சீலத் தார்கொள்கைச் சிற்றம் பலமேய
சூலப் படையானைச் சொன்ன தமிழ்மாலை
கோலத் தாற்பாட வல்லார் நல்லாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆடினாய்நறு நெய்யொடுபால்தயிர்
 அந்தணர்பிரி யாதசிற்றம்பலம்
 நாடினாயிடமா நறுங்கொன்றை நயந்தவனே
 பாடினாய்மறை யோடுபல்கீதமும்
 பல்சடைப்பனி கால்கதிர் வெண்டிங்கள்
 சூடினாயருளாய் சுருங்களம் தொல்வினையே.

1

கொட்டமேகம முங்குழலாளொடு
 கூடினாயெரு தேறினாய்நுதற்
 பட்டமேபுனைவா யிசைபாடுவ பாரிடமா
 நட்டமேநவில்வாய் மறையோர்தில்லை
 நல்லவர்பிரி யாதசிற்றம்பலம்
 இட்டமாவுறைவா யிவைமேவிய தென்னைகொலோ.

2

நீலத்தார்கரிய மிடற்றார்நல்ல
 நெற்றிமேலுற்ற கண்ணினார்பற்று
 சூலத்தார் சுடலைப்பொடிநீறணி வார்சடையார்
 சீலத்தார்தொழு தேத்துசிற்றம்பலஞ்
 சேர்தலாற்கழற் சேவடிகைதொழக்
 கோலத்தாயரு ளாயுன காரணங்கூறுதுமே.

3

கொம்பலைத்தழ் கெய்தியநுண்ணிடைக்
 கோலவாண்மதி போலமுகத்திரண்
 டம்பலைத்தகண்ணாள் முலைமேவிய வார்சடையான்
 கம்பலைத்தெழு காமுறுகாளையர்
 காதலாற்கழற் சேவடிகைதொழ
 அம்பலத்துறை வானடியார்க் கடையாவினையே.

4

தொல்லையாரழு துண்ணநஞ்சுண்டதோர்
 தூமணிமிட றாபகுவாயதோர்
 பல்லையார்தலை யிற்பலியேற்றுழல் பண்டரங்கா
 தில்லையார்தொழு தேத்துசிற்றம்பலஞ்
 சேர்தலாற்கழற் சேவடிகைதொழ
 இல்லையாம்வினை தானெரியம்மதி லெய்தவனே.

5

ஆகந்தோயணி கொன்றையாயனல்
 அங்கையாயம ரர்க்கமராவுமை
 பாகந்தோய்பகவா பலியேற்றுழல் பண்டரங்கா
 மாகந்தோய்பொழில் மல்குசிறும்பலம்
 மன்னினாய்மழு வாளினாயுழல்
 நாகந்தோயரையாய் அடியாரைநண் ணாவினையே. 6

சாதியார்பளிங் கின்னொடுவெள்ளிய
 சங்கவார்குழை யாய்திகழ்ப்படும்
 வேதியாவிடிகிர் தா விழுவாரணி தில்லைதன்னுள்
 ஆதியாய்க்கிட மாயசிறும்பலம்
 அங்கையால்தொழ வல்லடியார்களை
 வாதியாதகலுந் நலியாமலி தீவினையே. 7

வேயினார்பணைத் தோளியோடாடலை
 வேண்டினாய்விகிர் தாவுயிர்கட்குமு
 தாயினாயிடு காட்டெரி யாடலமர்ந்தவனே
 தீயினார்கணையாற் புரமூன்றெய்த
 செம்மையாய்திகழ் கின்றசிறும்பலம்
 மேயினாய்குழ லேதொழு தெய்துதும்மேலுலகே. 8

தாரினார்விரி கொன்றையாய்மதி
 தாங்குநீள்சடை யாய்தலைவாநல்ல
 தோரினார்மறுகிற் றிருவாரணி தில்லைதன்னுட்
 சீரினால்வழிபா டொழியாததோர்
 செம்மையாலழ காயசிறும்பலம்
 ஏரினாலமர்ந்தா யுனசீரடி யேத்துதுமே. 9

வெற்றரையுழல்வார் துவராடைய
 வேடத்தாரவர்கள் ஞரையகொள்ளன்மின்
 மற்றவருலகின் னவலம்மவை மாற்றகில்லார்
 கற்றவர்தொழு தெத்துசிறும்பலங்
 காதலாற்கழற் சேவடிகைதொழு
 உற்றவருலகின் னுறுதிக்கொள வல்லவரே. 10

நாறுபூம்பொழில் நண்ணியகாழியுள்
நான்மறைவல்ல ஞானசம்பந்தன்
ஊறுமின்தமிழா லுயர்ந்தாருறை தில்லைதன்னுள்
ஏறுதொல்புக ழேந்துசிறும்பலத்
தீசனையிசையாற் சொன்னபத்திவை
றுமாறுவல்லா ருயர்ந்தாரொடுங் கூடுவரே.

11

திருச்சிறும்பலம்

பொது : பஞ்சாக்கரத் திருப்பதிகம்
பண் - காந்தாரபஞ்சமம்

துஞ்சலுந் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்
நெஞ்சக நைந்து நினைமின் நாள்தொறும்
வஞ்சக மற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்றூ)
அஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ முத்துமே.

1

மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்
சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை யாள்வன
செந்தழல் ஓம்பிய செம்மை வேதியர்க்கு)
அந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செ முத்துமே.

2

ஊனிலு யிர்ப்பை ஒடுக்கி யொண்கடர்
ஞானவி ளக்கினை யேற்றி நன்புலத்
தேனைவ ழிதிறந் தேத்து வார்க்கிடர்
ஆனகெ டுப்பன அஞ்செ முத்துமே.

3

நல்லவர் தீயரெ னாது நச்சினர்
செல்லல்கெ டச்சிவ முத்தி காட்டுவ
கொல்லந மன்றமர் கொண்டு போமிடத்
தல்லல்கெ டுப்பன அஞ்செ முத்துமே.

4

கொங்கலர் வன்மதன் வாளி யைந்தகத்
தங்குள பூதமு மஞ்ச வைம்பொழில்
தங்கர விற்பட மஞ்சந் தம்முடை
அங்கையி லைவிர லஞ்செ முத்துமே.

5

தும்ம லிருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும்
இம்மை வினையடர்த் தெய்தும் போழ்தினும்
அம்மையி னுந்துணை அஞ்செ முத்துமே.

6

வீடுபி றப்பை யறுத்து மெச்சினர்
பீடகெ டுப்பன பின்னை நாள்தொறும்
மாடுகொ டுப்பன மன்னு மாநடம்
ஆடியு கப்பன அஞ்செ முத்துமே.

7

வண்டம ரோதி மடந்தை பேணின
பண்டையி ராவணன் பாடி யுய்ந்தன
தொண்டர்கள் கொண்டு துதித்த பின்னவர்க்
கண்ட மளிப்பன அஞ்செ முத்துமே.

8

கார்வணன் நான்முகன் காணு தற்கொணாச்
சீர்வணச் சேவடி செவ்வி நாள்தொறும்
பேர்வணம் பேசிப் பிதற்றும் பித்தர்கட்(கு)
ஆர்வண மாவன அஞ்செ முத்துமே.

9

புத்தர்ச மண்கழுக் கையர் பொய்கொளாச்
சித்தத் தவர்கள் தெளிந்து தேறின
வித்தக நீறணி வார்வி னைப்பகைக்
கத்திர மாவன அஞ்செ முத்துமே.

10

நற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன் நான்மறை
கற்றவன் காழியர் மன்ன னுன்னிய
அற்றமில் மாலையீ ரைந்து மஞ்செழுத்
துற்றன வல்லவ ரும்ப ராவரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது: நமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்
பண் - கௌசிகம்

காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி
ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது
வேத நான்கினு மெய்பொரு ளாவது
நாதன் நாம நமச்சி வாயவே.

1

நம்பு வாரவர் நாவி னவிற்றினால்
வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது
செம்பொ னார்தில கம்முல குக்கெலாம்
நம்பன் நாம நமச்சி வாயவே. 2

நெக்கு ளார்வ மிகப்பெரு கிந்நினைந்
தக்கு மாலைகொ டங்கையி லெண்ணுவார்
தக்க வானவ ராத்தகு விப்பது
நக்கன் நாம நமச்சி வாயவே. 3

இயமன் தூதரு மஞ்சுவ ரின்சொலால்
நயம்வந் தோதவல் லார்தமை நண்ணினால்
நியமந் தான்நினை வார்க்கினி யான்நெற்றி
நயனன் நாம நமச்சி வாயவே. 4

கொல்வா ரேனுங் குணம்பல நன்மைகள்
இல்லா ரேனு மியம்புவ ராயிடின
எல்லாத் தீங்கையு நீங்குவ ரென்பரால்
நல்லார் நாம நமச்சி வாயவே. 5

மந்த ரம்மன பாவங்கள் மேவிய
பந்த னையவர் தாழும் பகர்வரேல்
சிந்தும் வல்வினை செல்வமு மல்குமால்
நந்தி நாம நமச்சி வாயவே. 6

நரக மேழ்புக நாடின ராயினும்
உரைசெய் வாயின ராயி னுருத்திரர்
விரவி யேபுகு வித்திடு மென்பரால்
வரதன் நாம நமச்சி வாயவே. 7

இலங்கை மன்ன னெடுத்த அடுக்கல்மேல்
தலங்கொள் கால்விரல் சங்கரன் ஊன்றலும்
மலங்கி வாய்மொழி செய்தவன் உய்வகை
நலங்கொள் நாம நமச்சி வாயவே. 8

போதன் போதன கண்ணனும் அண்ணல்தன்
பாதந் தான்முடி நேடிய பண்பராய்
யாதுங் காண்பரி தாகி யலந்தவர்
ஒது நாம நமச்சி வாயவே. 9

கஞ்சி மண்டையர் கையிலுண் கையர்கள்
செஞ்சொல் மிண்டர் விரவில ரென்பரால்
விஞ்சை யண்டர்கள் வேண்ட அமுதுசெய்
நஞ்சுண் கண்டன் நமச்சி வாயவே.

10

நந்தி நாம நமச்சிவா யவெனும்
சந்தை யாற்றமிழ் ஞானசம் பந்தன்சொல்
சிந்தை யால்மகிழ்ந் தேத்தவல் லாரெலாம்
பந்த பாச மறுக்கவல் லார்களே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது: திருப்பாசரம்

பண் - கௌசிகம்

வாழ்க அந்தணர் வானவ ரானினம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தனு மோங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாமரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

1

அரிய காட்சிய ராய்த்தம தங்கைசேர்
ளரிய ரேறுகந் தேறுவர் கண்டமும்
கரியர் காடுறை வாழ்க்கைய ராயினும்
பெரிய ராரறி வாரவர் பெற்றியே.

2

வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசியே
தந்தை யாரொடு தாயிலர் தம்மையே
சிந்தி யாளழு வார்வினை தீர்ப்பரால்
எந்தை யாரவ ரெவ்வகை யார்கொலோ.

3

ஆட்பா லவர்க்கருளும் வண்ணமு மாதி மாண்பும்
கேட்பான் புகிலள வில்லை கிளக்க வேண்டா
கோட்பா லனவும் வினையுங் குறுகாமை யெந்தை
தாட்பால் வணங்கித் தலைநின் றிவைகேட்க தக்கார்.

4

ஏதுக்க ளாலு மெடுத்த மொழியாலு மிக்குச்
சோதிக்க வேண்டா சுடர்விட்டுள னெங்கள் சோதி
மாதுக்க நீங்க லுறுவீர் மனம்பற்றி வாழ்மின்
சாதுக்கள் மிக்கீ ரிறையே வந்து சார்மின்களே.

5

ஆடும் மெனவும் மருங்கூற்ற முதைத்து வேதம்
பாடு மெனவும் புகழல்லது பாவ நீங்கக்
கேடும் பிறப்பும் மறுக்கும் மெனக்கேட் டிராகில்
நாடுந் திறத்தார்க் கருளல்லது நாட்ட லாமே. 6

கடிசேர்ந்த போது மலரான கைக்கொண்டு நல்ல
படிசேர்ந்த பால்கொண்டங் காட்டிடத் தாதை பண்டு
முடிசேர்ந்த காலையற வெட்டிட முக்கண் மூர்த்தி
அடிசேர்ந்த வண்ணம் மறிவார் சொலக் கேட்டுமன்றே. 7

வேத முதல்வன் முதலாக விளங்கி வையம்
ஏதப் படாமை யுலகத்தவ ரேத்தல் செய்யப்
பூத முதல்வன் முதலே முதலாப் பொலிந்த
சூத னொலிமாலை யென்றே கலிக்கோவை சொல்லே. 8

பாராழி வட்டம் பகையால் நலிந்தாட்ட ஆட்டிப்
பேராழி யானதிடர் கண்டருள் செய்தல் பேணி
நீராழி விட்டேறி நெஞ்சிடங் கொண்ட வர்க்குப்
போராழி யீந்த புகழும் புகழுற்ற தன்றே. 9

மாலா யவனும் மறைவல்ல நான்மு கனும்
பாலாய தேவர்பக ரில்லமு தூட்டல் பேணிக்
காலாய முந்நீர் கடைந்தார்க் கரிதா யெழுந்த
ஆலால முண்டங்கம ரர்க்கருள் செய்த தாமே. 10

அற்றன்றி யந்தண் மதுரைத்தொகை யாக்கினானும்
தெற்றென்று தெய்வந்தெளியார் கரைக்கோலை தெண்ணீர்ப்
பற்றின்றிப் பாங்கெதிர்வி னுரவும் பண்பு நோக்கில்
பெற்றொன் றுயர்த்த பெருமான் பெருமானு மன்றே. 11

நல்லார்கள் சேர்புகலி ஞானசம் பந்தன் நல்ல
எல்லார் களும்பரவு மீசனை யேத்து பாடல்
பல்லார் களும்மதிக்கப் பாசுரஞ் சொன்ன பத்தும்
வல்லார்கள் வானோ ருலகாளவும் வல்ல ரன்றே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்

வாளவரி கோளபுலி கீளதரி தாளின்மிசை னாளமகிழ்வர்
ஆளுமவர் வேளநகர் போளயில கோளகளி றாளிவரவில்
தோளமரர் தாளமதர் கூளியெழு மீளிமிளிர் தூளிவளர்பொன்
காளமுகில் மூளுமிருள் கீளவிரி தாளகயி லாயமலையே. 1

புற்றரவு பற்றியகை நெற்றியது மற்றொருக ணொற்றைவிடையன்
செற்றதெயி லுற்றதுமை யற்றவர்கள் நற்றுணைவ னுற்றநகர்தான்
கற்றுமணி பெற்றதொளி செற்றமொடு குற்றமில தெற்றெனவினாய்க்
கற்றவர்கள் சொற்றொகையின் முற்றுமொளி பெற்றகயி லாயமலையே. 2

சிங்கவரை மங்கையர்கள் தங்களன செங்கைநிறை கொங்குமலர்தூய்
எங்கள்வினை சங்கையவை இங்ககல வங்கமொழி யெங்குமுளவாய்த்
திங்களிருள் நொங்கவொளி விங்கிமிளிர் தொங்கலொடு தங்கவயலே
கங்கையொடு பொங்குசடை யெங்களிறை தங்குகயி லாயமலையே. 3

முடியசடை பிடியதொரு வடியமழு வுடையர்செடி யுடையதலையிற்
வெடியவினை கொடியர்க்கெட விடுசில்பலி நொடியமகி முடிகளிமாம்
கொடியகுர லுடையவிடை கடியதுடி யடியினொடு மிடியினதிரக்
கடியகுரல் நெடியமுகில் மடியவத ரடிகொள்கயி லாயமலையே. 4

குடங்கையி னுடங்கொரி தொடர்ந்தெழ விடங்கிளர் படங்கொளரவம்
மடங்கொளி படர்ந்திட நடந்தரு விடங்கன திடந்தண் முகில்போய்த்
தடங்கடல் தொடர்ந்துட னுடங்குவ விடங்கொளமி டைந்தகுரலால்
கடுங்கலின் முடங்களை நுடங்கர வொடுங்கயி லாயமலையே. 5

ஏதமில் பூதமொடு கோதைதுணை யாதிமுதல் வேதவிகிர்தன்
கீதமொடு நீதிபல வோதிமற வாதுபயில் நாதன்நகர்தான்
தாதுபொதி போதுவிட வுதுசிறை மீதுதுளி கூதனலியக்
காதல்மிகு சோதிகிளர் மாதுமயில் கோதுகயி லாயமலையே. 6

சென்றுபல வென்றுலவு புன்றலையர் துன்றலொடு மொன்றியுடனே
நின்றமர ரென்றுமிறை வன்றனடி சென்றுபணி கின்றநகர்தான்
துன்றுமலர் பொன்றிகழ்செய் கொன்றைவிரை தென்றலொடு
சென்றுகமழக்
கன்றுபிடி துன்றுகளி றென்றிவைமுன் னின்றகயி லாயமலையே. 7

மருப்பிடை நெருப்பெழு தருக்கொடு செருச்செய்த பருத்தகளிறின்
பொருப்பிடை விருப்புறு விருக்கையை யொருக்குட னரக்கனுணரா
தொருத்தியை வெருக்குற வெருட்டலு நெருக்கென நிருத்தவிரலால்
கருத்தில வொருத்தனை யெருத்திற நெரித்தகயி லாயமலையே. 8

பரியதிரை பெரியபுனல் வரியபுலி யுரியதுடை பரிசையுடையான்
வரியவளை யரியகணி யுருவினொடு புரிவினவர் பிரிவில்நகர்தான்
பெரியளரி யுருவமது தெரியவுரு பரிவுதரு மருமையதனால்
கரியவனு மரியமறை புரியவனு மருவுகயி லாயமலையே. 9

அண்டர்தொழு சண்டிபணி கண்டடிமை கொண்டவிறை
துண்டமதியோடு
இண்டைபுனை வுண்டசடை முண்டதர சண்டஇருள் கண்டரிடமாம்
குண்டமண வண்டரவர் மண்டைகையி லுண்டுளறி மிண்டுசமயம்
கண்டவர்கள் கொண்டவர்கள் பண்டுமறி யாதகயி லாயமலையே. 10

அந்தண்வரை வந்தபுனல் தந்ததிரை சந்தனமொ டுந்தியகிலும்
கந்தமலர் கொந்தினொடு மந்திபல சிந்துகயி லாயமலைமேல்
எந்தையடி வந்தனுகு சந்தமொடு செந்தமி ழிசைந்தபுகலிப்
பந்தனுரை சிந்தைசெய வந்தவினை நைந்துபர லோகமெளிதே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளியவை

பொது: சீவனெனுமோசை
பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

சீவனெனு மோசை யல்ல தறையோ வுலகில்
திருநின்ற செம்மை யுளதே
அவனுமோ ரைய முண்ணி யதளாடை யாவ
ததன்மேலோ ராட லரவம்
கவணள வுள்ள வுள்கு கரிகாடு கோயில்
கலனாவ தோடு கருதில்
அவனது பெற்றி கண்டு மவனீர்மை கண்டு
மகனோர்வர் தேவ ரவரே. 1

விரிகதிர் ஞாயி றல்லர் மதியல்லர் வேத
 விதியல்லர் விண்ணு நிலனும்
 திரிதரு வாயு வல்லர் செறுதீயு மல்லர்
 தெளிநீரு மல்லர் தெரியில்
 அரிதரு கண்ணி யாளை யொருபாக மாக
 அருள்கா ரணத்தில் வருவார்
 ளரியர வார மார்ப ரிமையாரு மல்லர்
 இமைப்பாரு மல்ல ரிவரே.

2

தேய்ப்பொடி வெள்ளை பூசி யதன்மேலோர் திங்கள்
 திலகம் பதித்த நுதலர்
 காய்கதிர் வேலை நீல வொளிமா மிடற்றர்
 கரிகாடல் காலொர் கழலர்
 வேயுட னாடு தோளி யவள்விம்ம வெய்ய
 மழுவீசி வேழ வுரிபோர்த்
 தேயிவ ராடு மாறு மிவள்காணு மாறு
 மிதுதா னிவர்க்கொ ரியல்பே.

3

வளர்பொறி யாமை புல்கி வளர்கோதை வைகி
 வடிதோலு நூலும் வளரக்
 கிளர்பொறி நாக மொன்று மிளர்கின்ற மார்பர்
 கிளர்காடு நாடு மகிழ்வர்
 நளிர்பொறி மஞ்ஞை யன்ன தளிர்போன்ற சாயல்
 அவள் தோன்று வாய்மை பெருகிக்
 குளிர்பொறி வண்டு பாடு குழலா ளொருத்தி
 யுளர்போல் குலாவி யுடனே.

4

உறைவது காடு போலு முரிதோ லுடுப்பர்
 விடையூர்வ தோடு கலனா
 இறையிவர் வாழும் வண்ண மிதுவேலு மீசர்
 ஒருபா லிசைந்த தொருபால்
 பிறைநுதல் பேதை மாத ருமையென்னு நங்கை
 பிறழ்பாட நின்று பிணைவான்
 அறைகழல் வண்டு பாடு மடிநீழ லாணை
 கடவா தமர ருலகே.

5

கணிவளர் வேங்கை யோடு கடிதிங்கள் கண்ணி
கழல்கால் சிலம்ப அழகார்
அணிகிள ரார வெள்ளை தவழ்கண்ண வண்ண
மியலா ரொருவ ரிருவர்
மணிகிளர் மஞ்ஞை யால மழையாடு சோலை
மலையான் மகட்கு மிறைவர்
அணிகிள ரன்ன வண்ண மவள்வண்ண வண்ண
மவர்வண்ண வண்ண மழலே.

6

நகைவளர் கொன்றை துன்று நகுவெண் தலையர்
நளர்கங்கை தங்கு முடியர்
மிகைவளர் வேத கீத முறையோடும் வல்ல
கறைகொள் மணிசெய் மிடறர்
முகைவளர் கோதை மாதர் முனியாடு மாறு
மெரியாடு மாறு மிவர்கைப்
பகைவளர் நாகம் வீசி மதியங்கு மாறு
மிதுபோலு மீச ரியல்பே.

7

ஒளிவளர் கங்கை தங்கு மொளிமா லயன்றன்
உடல்வெந்து வீய சுடர்நீறு)
அணிகிள ரார வெள்ளை தவழ்கண்ண வண்ணர்
தமியா ரொருவ ரிருவர்
களிகிளர் வேட முண்டொர் கடமா வரித்த
உடைதோல் தொடுத்த கலனார்
அணிகிள ரன்ன தொல்லை யவள்பாக மாக
எழில்வேத மோது மவரே.

8

மலைமட மங்கை யோடும் வடகங்கை நங்கை
மணவாள ராகி மகிழ்வர்
தலைகல னாக வுண்டு தனியே திரிந்து
தவவாண ராகி முயல்வர்
விலையிலி சாந்த மென்று வெறிநீறு பூசி
விளையாடும் வேட விகிர்தர்
அலைகடல் வெள்ள முற்று மலறக் கடைந்த
அழல்நஞ்ச முண்ட வவரே.

9

புதுவிரி பொன்செ யோலை யொருகாதொர் காது
 சுரிசங்க நின்று புரள
 விதிவிதி வேத கீத மொருபாடு மோத
 மொருபாடு மெல்ல நகுமால்
 மதுவிரி கொன்றை துன்று சடைபாக மாதர்
 குழல்பாக மாக வருவர்
 இதுவிரி வண்ண வண்ண மிவள்வண்ண வண்ண
 மெழில்வண்ண வண்ண மியல்பே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஅங்கமாலை:

பண் - சாதாரி

தலையே நீவணங்காய் - தலை மாலை தலைக்கணிந்து
 தலையா லேபலி தேருந் தலைவனைத்
 தலையே நீவணங்காய்.

1

கண்காள் காண்மின்களோ - கடல் நஞ்சுண்ட கண்டன் றன்னை
 எண்டோள் வீசிநின் றாடும் பிரான்றன்னைக்
 கண்காள் காண்மின்களோ.

2

செவிகாள் கேண்மின்களோ - சிவன் எம்மிறை செம்பவள
 ளரிபோல் மேனிப்பி ரான்றிற மெப்போதுஞ்
 செவிகாள் கேண்மின்களோ.

3

மூக்கே நீமுரலாய் - முது காடுறை முக்கணனை
 வாக்கே நோக்கிய மங்கை மணாளனை
 மூக்கே நீ முரலாய்.

4

வாயே வாழ்த்துகண்டாய் - மத யானை யுரிபோர்த்துப்
 பேய்வாழ் காட்டகத் தாடும்பி ரான்றன்னை
 வாயே வாழ்த்து கண்டாய்.

5

நெஞ்சே நீநினையாய் - நிமிர் புன்சடை நின்மலனை
 மஞ்சா டும்மலை மங்கை மணாளனை
 நெஞ்சே நீநினையாய்.

6

கைகாள் கூப்பித்தொழிர் - கடி மாமலர் தூவிநின்று
பைவாய்ப் பாம்பரை யார்த்த பரமனைக்
கைகாள் கூப்பித்தொழிர்.

7

ஆக்கை யாற்பயனென் - அரன் கோயில் வலம்வந்து
பூக்கை யாலட்டிப் போற்றி யென்னாதவிவ்
ஆக்கை யாற்பயனென்.

8

கால்க ளாற்பயனென் - கறைக் கண்ட னுறைகோயில்
கோலக் கோபுரக் கோகர ணஞ்சூழாக்
கால்க ளாற்பயனென்.

9

உற்றா ராருளரோ - உயிர் கொண்டு போம்பொழுது
குற்றா லத்துறை கூத்தனல் லால்நமக்கு
உற்றார் ஆருளரோ.

10

இறுமாந் திருப்பன்கொலோ - ஈசன் பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக் கீழ்ச்சென்றங்
கிறுமாந் திருப்பன்கொலோ.

11

தேடிக் கண்டுகொண்டேன் - திரு மாலொடு நான்முகனும்
தேடித் தேடொணாத் தேவனை யென்னுளோ
தேடிக் கண்டுகொண்டேன்.

12

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது: நமச்சீவாயத் திருப்பதிகம்
பண் - காந்தார பஞ்சமம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழிக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

1

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரன்அஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

2

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை யொன்று மில்லையாம்
பண்ணிய ஷலகினிற் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணிநின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே. 3

இடுக்கண்பட் டிருக்கினு மிரந்தி யாரையும்
விடுக்கிற் பிரானென்று வினவுவோ மல்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினு மருளின் நாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே. 4

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்
அந்தணர்க் கருங்கலம் அருமறை யாறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலந் திகழு நீண்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே. 5

சலமிலன் சங்கரன் சார்ந்த வார்க்கலால்
நலமிலன் நாடொறு நல்கு வான்நலன்
குலமில ராகிலுங் குலத்துக் கேற்பதோர்
நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே. 6

வீடினா ருலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
கூடினா ரந்நெறி கூடிச் சென்றலும்
ஒடினே னோடிச்சென் றுருவங் காண்டலும்
நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே. 7

இல்லக விளக்கது இருள்கெ டுப்பது
சொல்லக விளக்கது சோதி யுள்ளது
பல்லக விளக்கது பலருங் காண்பது
நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே. 8

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
தன்னெறி யேசர ணாதல் திண்ணமே
அந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வார்க்கெலாம்
நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே. 9

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாயப்பத்
தேத்தவல் லார்தமக் கிடுக்கண் இல்லையே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பருவரை யொன்று சுற்றி யரவங்கை விட்ட
விமையோ ரிரிந்து பயமாய்த்
திருநெடு மால்நி றத்தை யடுவான் விசம்பு
சடுவா னெழுந்து விசைபோய்ப்
பெருகிட மற்றி தற்கொர் பிதிகார மொன்றை
யருளாய் பிரானே யெனலும்
அருள்கொடு மாவி டத்தை யெரியாம லுண்ட
அவனண்ட ரண்ட ரரசே.

1

நிரவொலி வெள்ள மண்டி நெடுஅண்ட மூட
நிலநின்று தம்ப மதுவப்
பரமொரு தெய்வ மெய்த விதுவொப்ப தில்லை
யிருபாலு நின்று பணியப்
பிரமனு மாலும் மேலை முடியோடு பாதம்
அறியாமை நின்ற பெரியோன்
பரமுத லாய தேவர் சிவனாய மூர்த்தி
யவனா நமக்கொர் சரணே.

2

காலமு நாள்க ளூழி படையாழு னேக
வுருவாகி மூவ ருருவில்
சாலவு மாகி மிக்க சமயங்க ளாறின்
உருவாகி நின்ற தழலோன்
ஞாலமும் மேலை விண்ணொ டுலகேழு முண்டு
குறளாயொ ராலின் இலைமேல்
பாலனு மாய வற்கொர்பரமாய மூர்த்தி
யவனா நமக்கொர் சரணே.

3

நீடுயர் விண்ணு மண்ணும் நெடுவேலை குன்றொடு
உலகேழு மெங்கு நலியச்
சூடிய கையராகி யிமையோர் கணங்கள்
துதியோதி நின்று தொழலும்
ஒடிய தார கன்ற னுடலம் பிளந்தும்
ஒழியாத கோபம் ஒழிய
ஆடிய மாநடத்தெ மனலாடி பாத
மவையா நமக்கொர் சரணே.

4

நிலைவலி யின்றி யெங்கும் நிலனோடு விண்ணும்
 நிதனஞ்செய் தோடு புரமுன்று
 அலைநலி வஞ்சி யோடி யரியோடு தேவ
 ரரணம் புகத்த னருளால்
 கொலைநல வாளி மூள அரவங்கை நாணும்
 அனல் பாய நீறு புரமாம்
 மலைசிலை கையி லொல்க வளைவித்த வள்ளல்
 அவனா நமக்கொர் சரணே.

5

நீலநன் மேனி செங்கண் வளைவெள் ளெயிற்றன்
 ளளிகேச னேடி வருநாள்
 காலநன் மாலை கொண்டு வழிபாடு செய்யு
 மளவின்கண் வந்து குறுகிப்
 பாலனை யோட வோடப் பயமெய்து வித்த
 உயிர்வவ்வு பாசம் விடுமக்
 காலனை வீடு செய்த கழல்போலும் அண்டர்
 தொழுதோது குடு கழலே.

6

உயர்தவ மிக்க தக்க னுயர்வேள்வி தன்னில்
 அவிபுண்ண வந்த விமையோர்
 பயமுறு மெச்ச னங்கி மதியோனு முற்ற
 புகண்டு நின்று பயமாய்
 அயனொடு மாலு மெங்க ளறியாமை யாதி
 கமியென் றினறஞ்சி யகலச்
 சயமுறு தன்மை கண்ட தழல்வண்ண னெந்தை
 கழல்கண்டு கொள்கை சரணே.

7

நலமலி மங்கை நங்கை விளையாடி யோடி
 நயனத் தலங்கள் கரமா
 உலகினை யேழு முற்றும் இருள்மூட மூட
 இருளோட நெற்றி யொருகண்
 அலர்தர வஞ்சி மற்றை நயனங்கை விட்டு
 மடவா ளிறைஞ்ச மதிபோல்
 அலர்தரு சோதி போல அலர்வித்த முக்கண்
 அவனா நமக்கொர் சரணே.

8

கழைபடு காடு தென்றல் குயில் கூவ வஞ்சு
 கணையோ னண்ணந்து புகலும்
 மழைவடி வண்ண னெண்ணி மகவோனை விட்ட
 மலரான தொட்ட மதனன்
 எழில்பொடி வெந்து வீழ இமையோர் கணங்கள்
 எரியென் றிறைஞ்சி யகலத்
 தழல்படு நெற்றி யொற்றை நயனஞ் சிவந்த
 தழல்வண்ண னெந்தை சரணே.

9

தடமல ராயி ரங்கள் குறைவொன்ற தாக
 நிறைவென்று தன்க ணதனால்
 உடன்வழி பாடு செய்த திருமாலை யெந்தை
 பெருமா னுகந்து மிகவும்
 சுடரா யான்மு யன்று சழல்வித் தரக்கன்
 இதயம் பிளந்த கொடுமை
 அடல்வலி ஆழி ஆழி யவனுக் களித்த
 அவனா நமக்கொர் சரணே.

10

கடுகிய தேர்செ லாது கயிலாய மீது
 கருதேலுன் வீர மொழிநீ
 முடுகுவ தன்று தன்ம மெனநின்று பாகன்
 மொழிவானை நன்று முனியா
 விடுவிடு வென்று சென்று விரைவுற் றரக்கன்
 வரையுற் றெடுக்க முடிதோள்
 நெடுநெடு இற்று வீழ விரலுற்ற பாத
 நினைவுற்ற தென்றன் மனனே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்: திருநேரிசை

பண் - கொல்லி

செங்சடைக் கற்றை முற்றத் திளநிலா எறிக்குஞ் சென்னி
 நஞ்சடை கண்ட னாரைக் காணலா நறவ நாளும்
 மஞ்சடை சோலைத் தில்லை மல்குசிற் றம்ப லத்தே
 துஞ்சடை யிருள்கிழியத் துளங்கொரி யாடு மாறே.

1

ஏறனா ரேறு தம்பா லிளநிலா எறிக்குஞ் சென்னி
ஆறனா ராறு குடி ஆயிழை யாளோர் பாக
நாறுபூஞ் சோலைத் தில்லை நவின்றசிற் றம்ப லத்தே
நீறுமெய் பூசி நின்று நீண்டெரி யாடு மாறே. 2

சடையனார் சாந்த நீற்றர் தனிநிலா எறிக்குஞ் சென்னி
உடையனா ருடைதலையி லுண்பதும் பிச்சை யேற்றுக்
கடிகொள்பூந் தில்லை தன்னுட் கருதுசிற் றம்ப லத்தே
அடிகழ லார்க்க நின்று அனலெரி யாடு மாறே. 3

பையர வசைத்த அல்குற் பனிநிலா எறிக்குஞ் சென்னி
மையரிக் கண்ணி யாளு மாலுமோர் பாக மாகிச்
செய்யெரி தில்லை தன்னுட் திகழ்ந்தசிற் றம்ப லத்தே
கையெரி வீசி நின்று கனலெரி யாடு மாறே. 4

ஒதினார் வேதம் வாயால் ஒளிநிலா எறிக்குஞ் சென்னி
பூதனார் பூதஞ் சூழப் புலியுரி யதள னார்தாம்
நாதனார் தில்லை தன்னுள் நவின்றசிற் றம்ப லத்தே
காதில்வெண் குழைகள் தாழக் கனலெரி யாடு மாறே. 5

ஒருடம் பிருவ ராகி ஒளிநிலா எறிக்குஞ் சென்னிப்
பாரிடம் பாணி செய்யப் பயின்றவெம் பரம மூர்த்தி
காரிடந் தில்லை தன்னுட் கருதுசிற் றம்ப லத்தே
பேரிடம் பெருக நின்று பிறங்கெரி யாடு மாறே. 6

முதற்றனிச் சடையை மூழ்க முகிழ்நிலா எறிக்குஞ் சென்னி.
மதக்களிற் றுரிவை போர்த்த மைந்தரைக் காண லாகும்
மதத்துவண் டறையுஞ் சோலை மல்குசிற் றம்ப லத்தே
கதத்தோ ரரவ மாடக் கனலெரி யாடு மாறே. 7

மறையனார் மழுவொன் றேந்தி மணிநிலா எறிக்குஞ் சென்னி
இறைவனா ரெம்பி ரானா ரேத்துவா ரிடர்கள் தீர்ப்பார்
சிறைகொணீர்த் தில்லை தன்னுள் திகழ்ந்தசிற் றம்ப லத்தே
அறைகழ லார்க்க நின்று அனலெரி யாடு மாறே. 8

விருத்தனாய்ப் பால னாகி விரிநிலா எறிக்குஞ் சென்னி
நிருத்தனார் நிருத்தஞ் செய்ய நீண்டபுன் சடைகள் தாழக்
கருத்தனார் தில்லை தன்னுட் கருதுசிற் றம்ப லத்தே
அருத்தமா மேனி தன்னோ டனலெரி யாடு மாறே. 9

பாலனாய் விருத்த னாகிப் பனிநிலா எறிக்குஞ் சென்னி
காலனைக் காலாற் காய்ந்த கடவுளார் விடையொன் றேறி
ஞாலமாந் தில்லை தன்னுள் நவின்றசிற் றம்ப லத்தே
நீலஞ்சேர் கண்ட னார்தாம் நீண்டெரி யாடு மாறே. 10

மதியிலா அரக்க னோடி மாமலை யெடுக்க நோக்கி
நெதியன்தோள் நெரிய வுன்றி நீடும் பொழில்கள் சூழ்ந்த
மதியந்தோய் தில்லை தன்னுள் மல்குசிற் றம்ப லத்தே
அதிசயம் போல நின்று அனலெரி யாடு மாறே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது: நினைந்த திருநேரசை

முத்தினை மணியைப் பொன்னை முழுமுதற் பவளம் ஏய்க்குங்
கொத்தினை வயிர மாலைக் கொழுந்தினை யமரர் குடும்
வித்தினை வேத வேள்விக் கேள்வியை விளங்க நின்ற
அத்தனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதாம் நினைந்த வாறே. 1

முன்பனை யுலகுக் கெல்லாம் மூர்த்தியை முனிக ளேத்தும்
இன்பனை யிலங்கு சோதி யிறைவனை யரிவை யஞ்ச
வன்பனைத் தடக்கை வேள்விக் களிற்றினை யுரித்த எங்கள்
அன்பனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதாம் நினைந்த வாறே. 2

கரும்பினு மினியான் றன்னைக் காய்கதிர்ச் சோதி யானை
இருங்கட லமுதந் தன்னை யிறப்பொடு பிறப்பி லானைப்
பெரும்பொருட் கிளவி யானைப் பெருந்தவ முனிவ ரேத்தும்
அரும்பொனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதாம் நினைந்த வாறே. 3

செருத்தனை யருத்தி செய்து செஞ்சரம் செலுத்தி யூர்மேல்
கருத்தனைக் கனக மேனிக் கடவுளைக் கருதும் வானோர்க்
கொருத்தனை யொருத்தி பாகம் பொருத்தியு மருத்தி தீரா
நிருத்தனை நினைந்த நெஞ்சம் நேர்பட நினைந்த வாறே. 4

கூற்றினை யுதைத்த பாதக் குழகனை மழலை வெள்ளேறு
ஏற்றனை யிமையோ ரேத்த இருஞ்சடைக் கற்றை தன்மேல்
ஆற்றனை யடிய ரேத்தும் அமுதனை யமுத யோக
நீற்றனை நினைந்த நெஞ்சம் நேர்பட நினைந்த வாறே. 5

கருப்பனைத் தடக்கை வேழக் களிற்றினை யுரித்த கண்டன்
 விருப்பனை விளங்கு சோதி வியன்கயி லாய மென்னும்
 பொருப்பனைப் பொருப்பன் மங்கை பங்கனை அங்கை யேற்ற
 நெருப்பனை நினைந்த நெஞ்சம் நேர்பட நினைந்த வாறே. 6

நீதியால் நினைப்பு ளானை நினைப்பவர் மனத்து ளானைச்
 சாதியைச் சங்க வெண்ணீர் றண்ணலை விண்ணில் வானோர்
 சோதியைத் துளக்க மில்லா விளக்கினை யளக்க லாகா
 ஆதியை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதா நினைந்த வாறே. 7

பழகனை யுலகுக் கெல்லாம் பருப்பனைப் பொருப்போ டொக்கும்
 மழகனி யானை யின்தோல் மலைமகள் நடுங்கப் போர்த்த
 குழகனைக் குழவித் திங்கள் குளிர்சடை மருவ வைத்த
 அழகனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதா நினைந்த வாறே. 8

விண்ணிடை மின்னொப் பானை மெய்ப்பெரும் பொருளொப்
 பானைக்
 கண்ணிடை மணியொப் பானைக் கடுவிருட் கூடரொப் பானை
 எண்ணிடை யெண்ண லாகா இருவரை வெருவ நீண்ட
 அண்ணலை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதா நினைந்த வாறே. 9

உரவனைத் திரண்ட திண்தோ ளரக்கனை யூன்றி மூன்றூர்
 நிரவனை நிமிர்ந்த சோதி நீண்முடி யமரர் தங்கள்
 குரவனைக் குளிர்வெண் திங்கட் சடையிடைப் பொதியு மைவாய்
 அரவனை நினைந்த நெஞ்ச மழகிதா நினைந்த வாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது: தனித் திருநேரசை

மருளவா மனத்த னாகி மயங்கினேன் மதியி லாதேன்
 இருளவா அறுக்கு மெந்தை இணையடி நீழ லென்னும்
 அருளவாப் பெறுத லின்றி யஞ்சிநா னலமந் தேற்குப்
 பொருளவாத் தந்த வாறே போதுபோய்ப் புலர்ந்த தன்றே. 1

மெய்ம்மையாம் இழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்திப்
 பொய்ம்மையாங் களையை வாங்கிப் பொறையெனும் நீரைப் பாய்ச்சித்
 தம்மையும் நோக்கிக் கண்டு தகவெனும் வேலி யிட்டுச்
 செம்மையுள் நிற்ப ராகிற் சிவகதி விளையு மன்றே. 2

எம்பிரா னென்ற தேகொண் டென்னுளே புகுந்து நின்றிங்
கெம்பிரா னாட்ட ஆடி யென்னுளே யுழிதர் வேனை
எம்பிரா னென்னைப் பின்னைத் தன்னுளே கரக்கு மென்றால்
எம்பிரா னென்னி லல்லா லென்செய்கே னேழை யேனே. 3

காயமே கோயி லாகக் கடிமனம் அடிமை யாக
வாய்மையே தூய்மை யாக மனமணி யிலிங்க மாக
நேயமே நெய்யும் பாலா நிறையநீ ரமைய ஆட்டிப்
பூசனை யீச னார்க்குப் போற்றவிக் காட்டி னோமே. 4

வஞ்சகப் புலைய னேனை வழியறத் தொண்டிற் பூட்டி
அஞ்சலென் றாண்டு கொண்டா யதுவுநின் பெருமை யன்றே
நெஞ்சகங் கனிய மாட்டேன் நின்னையுள் வைக்க மாட்டேன்
நஞ்சிடங் கொண்ட கண்டா என்னென நன்மை தானே. 5

நாயினுங் கடைப்பட் டேனை நன்னெறி காட்டி யாண்டாய்
ஆயிரம் அரவ மார்த்த அமுதனே யமுத மொத்து
நீயுமென் நெஞ்சி னுள்ளே நிலாவினாய் நிலாவி நிற்க
நோயவை சாரு மாகில் நோக்கிநீ யருள்செய் வாயே. 6

விள்ளத்தா னொன்று மாட்டேன் விருப்பெனும் வேட்கை யாலே
வள்ளத்தேன் போல நுன்னை வாய்மடுத் துண்டி டாமே
உள்ளத்தே நிறி யேனும் உயிர்ப்புளே வருதி யேனுங்
கள்ளத்தே நிறி யம்மா எங்ஙனங் காணு மாறே. 7

ஆசைவன் பாச மெய்தி அங்குற்றே னிங்குற் றேனாய்
ஊசலாட் டுண்டு வாளா உழந்துநா னுழித ராமே
தேசனே தேச மூர்த்தீ திருமறைக் காடு மேய
ஈசனே யுன்றன் பாதம் ஏத்துமா றருளெம் மானே. 8

நிறைவிலேன் நேச மில்லேன் நனைவிலேன் வினையின் பாசம்
மறைவிலே புறப்பட் டேறும் வகையெனக் கருளெ னெம்மான்
சிறையிலேன் செய்வ தென்னே திருவடி பரவி யேத்தக்
குறைவிலேன் குற்றந் தீராய் கொன்றைசேர் சடையி னானே. 9

நடுவிலாக் காலன் வந்து நணுகும்போ தறிய வொண்ணா
அடுவன அஞ்ச பூதம் அவைதமக் காற்ற லாகேன்
படுவன பலவுங் குற்றம் பாங்கிலா மனிதர் வாழ்க்கை
கெடுவதிப் பிறவி சீசீ கிளரொளிச் சடையி னீரே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில் : திருவிருத்தம்

கருநட்ட கண்டனை யண்டத் தலைவனைக் கற்பகத்தைச்
செருநட்ட மும்மதி லெய்யவல் லானைச்செந் தீழுங்குத்
திருநட்ட மாடியைத் தில்லைக் கிறையைச்சிற் றம்பலத்துப்
பெருநட்ட மாடியை வானவர் கோனென்று வாழ்த்துவனே. 1

ஒன்றி யிருந்து நினைமின்க ளுந்தமக் கூன மில்லைக்
கன்றிய காலனைக் காலாற் கடிந்தா னடிய வற்காச்
சென்று தொழுமின்கள் தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
என்றுவந் தாயென்னு மெம்பெரு மான்தன் திருக் குறிப்பே. 2

கன்மன வீர்கழி யுங்கருத் தேசொல்லிக் காண்பதென்னே
நன்மன வர்நவில் தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
பொன்மலை யில்வெள்ளிக் குன்றது போலப் பொலிந்திலங்கி
என்மன மேயொன்றிப் புக்கனன் போந்த சுவடில்லையே. 3

குனித்த புருவமுங் கொவ்வைச்செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போன் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே யிந்த மாநிலத்தே. 4

வாய்த்தது நந்தமக் கீதோர் பிறவி மதித்திடுமின்
பார்த்தற்குப் பாக பதமருள் செய்தவன் பத்தருள்ளீர்
கோத்தன்று முப்புரந் தீவளைத் தான்தில்லை யம்பலத்துக்
கூத்தனுக் காட்பட் டிருப்பதன் றோநந்தங் கூழைமையே. 5

பூத்தன பொற்சடை பொன்போன் மிளிரப் புரிகணங்கள்
ஆர்த்தன கொட்டி யரித்தன பல்குறட் பூதகணந்
தேத்தென என்றிசை வண்டுகள் பாடுசிற் றம்பலத்துக்
கூத்தனிற் கூத்துவல் லாருள ரோவென்றன் கோல் வளைக்கே. 6

முடிகொண்ட மத்தமும் முக்கண்ணின் நோக்கு முறுவலிப்பும்
துடிகொண்ட கையுந் துதைந்தவெண் ணீறுஞ் சுரிகுழலாள்
படிகொண்ட பாகமும் பாய்புலித் தோலுமென் பாவிநெஞ்சில்
குடிகொண்ட வாதில்லை யம்பலக் கூத்தன் குரைகழலே. 7

படைக்கல மாகவுன் னாமத் தெழுத்தஞ்சென் நாவிற்
கொண்டேன்
இடைக்கல மல்லே னெழுபிறப் பும்முனக் காட்செய்கின்றேன்
துடைக்கினும் போகேன் தொழுது வணங்கித்தூ நீறணிந்துன்
அடைக்கலங் கண்டா யணிதில்லைச் சிற்றம் பலத்தரனே. 8

பொன்னொத்த மேனிமேல் வெண்ணீ றணிந்து புரிசடைகள்
மின்னொத் திலங்கப் பலிதேர்ந் துழலும் விடங்கவேடச்
சின்னத்தி னால்மலி தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
என்னத்த னாடல்கண் டின்புற்ற தாலிவ் விருநிலமே. 9

சாட வெடுத்தது தக்கன்றன் வேள்வியிற் சந்திரனை
வீட வெடுத்தது காலனை நாரணன் நான்முகனும்
தேட வெடுத்தது தில்லையுட் சிற்றம் பலத்துநட்டம்
ஆட எடுத்திட்ட பாதமன் றோநம்மை யாட்கொண்டதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது: தனித்திருவிருத்தம்

வெள்ளிக் குழைத்துணி போலுங்
கபாலத்தன் வீழ்ந்திலங்கு
வெள்ளிப் புரியன்ன வெண்புரி
நூலன் விரிசடைமேல்
வெள்ளித் தகடன்ன வெண்பிறை
குடிவெள் ளென்பணிந்து
வெள்ளிப் பொடிப்பவ ளப்புறம்
பூசிய வேதியனே. 1

உடலைத் துறந்துல கேழுங்
கடந்துல வாததுன்பக்
கடலைக் கடந்துய்யப் போயிட
லாகுங் கனகவண்ணப்
படலைச் சடைப்பர வைத்திரைக்
கங்கைப் பனிப்பிறைவெண்
கடலைப் பெடிக்கட வுட்கடி
மைக்கண் துணிநெஞ்சமே. 2

முன்னே யுரைத்தால் முகமனே
 யொக்குமிம் மூவுலகுக்
 கன்னையு மத்தனு மாவா
 யழல்வணா நீயலையோ
 உன்னை நினைந்தே கழியுமென்
 னாவி கழிந்ததற்பின்
 என்னை மறக்கப் பெறாயெம்
 பிரானுன்னை வேண்டியதே.

3

நின்னையெப் போது நினையலொட்
 டாய்நீ நினையப்புகில்
 பின்னையப் போதே மறப்பித்துப்
 பேர்த்தொன்று நாடுவித்தி
 உன்னையெப் போதும் மறந்திட்
 டுனக்கினி தாவிருக்கும்
 என்னையொப் பாருள ரோசொல்லு
 வாழி யிறையவனே.

4

முழுத்தழல் மேனித் தவளப்
 பொடியன் கனகக்குன்றத்
 தெழிற்பெருஞ் சோதியை யெங்கள்
 பிரானை யிகழ்திர்கண்டீர்
 தொழப்படுந் தேவர் தொழப்படு
 வானைத் தொழுதபின்னைத்
 தொழப்படுந் தேவர்தம் மால்தொழு
 விக்குந்தன் தொண்டரையே.

5

விண்ணகத் தான்மிக்க வேதத்
 துளான்விரி நீருடுத்த
 மண்ணகத் தான்திரு மாலகத்
 தான்மரு வற்கினிய
 பண்ணகத் தான்பத்தர் சித்தத்து
 ளான்பழ நாயடியேன்
 கண்ணகத் தான்மனத் தான்சென்னி
 யானெங் கறைக்கண்டனே.

6

பெருங்கடல் மூடிப் பிரளயங்
 கொண்டு பிரமனும்போய்
 இருங்கடல் மூடி யிறக்கும்
 இறந்தான் களேபரமும்
 கருங்கடல் வண்ணன் களேபரமுங்
 கொண்டு கங்காளராய்
 வருங்கடல் மீளநின் றெம்மிறை
 நல்வீணை வாசிக்குமே.

7

வானந் துளங்கிலென் மண்கம்ப
 மாகிலென் மால்வரையும்
 தானந் துளங்கித் தலைதடு
 மாறிலென் தண்கடலும்
 மீனம் படிலென் விரிகடர்
 வீழிலென் வேலைநஞ்சுண்டு
 ஊனமொன் றில்லா ஒருவனுக்
 காட்பட்ட உத்தமார்க்கே.

8

சிவனெனும் நாமந் தனக்கே
 யுடையசெம் மேனியெம்மான்
 அவனெனை யாட்கொண் டளித்திடு
 மாகி லவன்தனையான்
 பவனெனு நாமம் பிடித்துத்
 திரிந்துபன் னாளழைத்தால்
 இவனெனைப் பன்னா ளழைப்பொழி
 யானென் றெதிர்ப்படுமே.

9

என்னையொப் பாருன்னை யெங்ஙனங்
 காண்ப ரிகலியுன்னை
 நின்னையொப் பார்நின்னைக் காணும்
 படித்தன்று நின்பெருமை
 பொன்னையொப் பாரித் தழலை
 வளாவிச்செம் மானஞ்செற்று
 மின்னையொப் பார மிளிருஞ்
 சடைக்கற்றை வேதியனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்: திருக்குறுந்தொகை

அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலம்
பொன்னம் பாலிக்கு மேலுமிப் பூமிசை
என்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற
இன்னம் பாலிக்கு மோவிப் பிறவியே. 1

அரும்பற் றப்பபட ஆய்மலர் கொண்டுநீர்
சரும்பற் றப்படத் தூவித் தொழுமினோ
கரும்பற் றச்சிலைக் காமனைக் காய்ந்தவன்
பெரும்பற் றப்புலி யூரெம் பிரானையே. 2

அரிச்சற் றவினை யாலடர்ப் புண்டுநீர்
ளரிச்சற் றக்கிடந் தாரென் றயலவர்
சிரிச்சற் றுப்பல பேசப் ப டாமுனம்
திருச்சிற் றம்பலஞ் சென்றடைந் துய்ம்மினே. 3

அல்ல லென்செயும் அருவினை யென்செயும்
தொல்லை வல்வினைத் தொந்தந்தா னென்செயும்
தில்லை மாநகர்ச் சிற்றும் பலவனார்க்
கெல்லை யில்லதோ ரடிமைபூண் டேனுக்கே. 4

ஊனில் ஆவி யுயிர்க்கும் பொழுதெலாம்
நான் நிலாவி யிருப்பனென் னாதனைத்
தேன் நிலாவிய சிற்றும் பலவனார்
வான்நி லாவி யிருக்கவும் வைப்பரே. 5

சிட்டர் வானவர் சென்று வரங்கொளும்
சிட்டர் வாழ்தில்லைச் சிற்றும் பலத்துறை
சிட்டன் சேவடி கைதொழச் செல்லுமச்
சிட்டர் பாலனு காள்செறு காலனே. 6

ஒருத்த னார்உல கங்கட் கொருசுடர்
திருத்த னார்தில்லை சிற்றும் பலவனார்
விருத்த னாரினை யார்விட முண்டவெம்
அருத்த னாரடி யாரை யறிவரே. 7

விண்ணி றைந்ததோர் வெவ்வழ லின்னுரு
எண்ணி றைந்த இருவர்க் கறிவொணாக்
கண்ணி றைந்த கடிபொழி லம்பலத்
துள்நி றைந்துநின் றாடு மொருவனே. 8

வில்லை வட்டப் படவாங்கி யவுணர்தம்
வல்லைவட் டம்மதில் மூன்றுடன் மாய்த்தவன்
தில்லைவட் டந்திசை கைதொழு வார்வினை
ஒல்லைவட் டங்கடந் தொடுத லுண்மையே. 9

நாடி நாரணன் நான்முக னென்றிவர்
தேடி யுந்திரிந் துங்காண வல்லரோ
மாட மாளிகை சூழ்தில்லை யம்பலத்
தாடி பாதமென் நெஞ்சு எரிருக்கவே. 10

மதுர வாய்மொழி மங்கையோர் பங்கினன்
சதுரன் சிற்றம் பலவன் திருமலை
அதிர ஆர்த்தெடுத் தான்முடி பத்திற
மிதிகொள் சேவடி சென்றடைந் துயம்மினே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது: தனித் திருக்குறுந்தொகை

மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்
வீச தென்றலும் வீங்கிள வேனிலும்
பூசல் வண்டறைப் பொய்கையும் போன்றதே
ஈச னெந்தை யிணையடி நீழலே. 1

நமச்சி வாயவே ஞானமுங் கல்வியும்
நமச்சி வாயவே நானறி விச்சையும்
நமச்சி வாயவே நாநவின் றேத்துமே
நமச்சி வாயவே நன்னெறி காட்டுமே. 2

ஆளா னார்க்கா ளானாரை யடைந்துய்யார்
மீளா ஆட்செய்து மெய்ம்மையுள் நிற்கிலார்
தோளா தசுரை யோதொழும் பர்செவி
வாளா மாய்ந்துமண் ணாகிக் கழிவரே. 3

நடலை வாழ்வு கொண் டென்செய்திர் நாணிலீர்
கடலை சேர்வது சொற்பிர மாணமே
கடலின் நஞ்சமு துண்டவர் கைவிட்டால்
உடலி னார்கிடந் தூர்முனி பண்டமே. 4

பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடி போற்றிலார்
நாக்கைக் கொண்டரன் நாமம் நவில்கிலார்
ஆக்கைக் கேயிரை தேடி யலமந்து
காக்கைக் கேயிரை யாகிக் கழிவரே. 5

குறிக ளும்மடை யாளமுங் கோயிலும்
நெறிக ளும்மவர் நின்றதோர் நேர்மையும்
அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஓதிலும்
பொறியி லீர்மன மென்கொல் புகாததே. 6

வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சம்
தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவனைச்
சூழ்த்த மாமலர் தூவித் துதியாதே
வீழ்த்த வாவினை யேன்நெடுங் காலமே. 7

எழுது பாவைநல் லார்திறம் விட்டுநான்
தொழுது போற்றிநின் றேனையுஞ் சூழ்ந்துகொண்(டு)
உழுத சால்வழி யேயுழு வான்பொருட்(டு)
இழுதை நெஞ்சமி தென்படு கின்றதே. 8

நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே
புக்கு நிற்கும் பொன்னார்சடைப் புண்ணியன்
பொக்க மிக்கவர் பூவுநீ ருங்கண்டு
நக்கு நிற்பர் அவர்தம்மை நாணியே. 9

விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட் டுணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது: ஆதிபுராணத் திருக்குறுந்தொகை

வேத நாயகன் வேதியர் நாயகன்
மாதின் நாயகன் மாதவர் நாயகன்
ஆதி நாயக னாதிரை நாயகன்
பூத நாயகன் புண்ணிய மூர்த்தியே. 1

செத்துச் செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று
பத்தி செய்மனப் பாறைகட் கேறுமோ
அத்த னென்றறி யோடு பிரமனும்
துத்தி யஞ்செய நின்றநற் சோதியே. 2

நூறு கோடி பிரமர்கள் நொந்தினார்
ஆறு கோடி நாராயண ரங்ஙனே
ஏறு கங்கை மணலெண்ணி லிந்திரர்
ஈறி லாதவன் ஈச னொருவனே. 3

வாது செய்து மயங்கும் மனத்தராய்
ஏது சொல்லுவீ ராகிலும் ஏழைகள்
யாதோர் தேவ ரெனப்படு வார்க்கெலாம்
மாதே வன்னலால் தேவர்மற் றில்லையே. 4

கூவ லாமை குரைகட லாமையைக்
கூவ லோடொக்கு மோகட லென்றல்போல்
பாவ காரிகள் பார்ப்பரி தென்பரால்
தேவ தேவன் சிவன்பெருந் தன்மையே. 5

பேய்வ னத்தமர் வானைப் பிரார்த்தித்தார்க்
கீவ னையிமை யோர்முடி தன்னடிச்
சாய்வ னைச்சல வார்கள் தமக்குடல்
சீவ னைச்சிவ னைச்சிந்தி யார்களே. 6

எரிபெ ருக்குவ ரவ்வெரி யீசன
துருவ ருக்கம தாவ துணர்கிலார்
அரிய யற்கரி யானை யயர்த்துப்போய்
நரிவி ருத்தம தாகுவர் நாடரே. 7

அருக்கன் பாதம் வணங்குவ ரந்தியில்
அருக்க னாவா னரனுரு வல்லனோ
இருக்கு நானமறை யீசனை யேதொழும்
கருத்தி னைநினை யார்கன் மனவரே.

8

தாயி னும்நல்ல சங்கர னுக்கன்பர்
ஆய வுள்ளத் தழுதருந் தப்பெறார்
பேயர் பேய்முலை யுண்டுயிர் போக்கிய
மாயன் மாயத்துப் பட்ட மனத்தரே.

9

அரக்கன் வல்லரட் டாங்கொழித் தாரருள்
பெருக்கச் செய்த பிரான்பெருந் தன்மையை
அருத்தி செய்தறி யப்பெறு கின்றிலர்
கருத்தி லாக்கய வக்கணத் தோர்களே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

கோயில்: பெரிய திருத்தாண்டகம்

அரியானை அந்தணர்தம் சிந்தை யானை
அருமறையின் அகத்தானை அணுவை யார்க்கும்
தெரியாத தத்துவனைத் தேனைப் பாலைத்
திகழொளியைத் தேவர்கள்தங் கோனை மற்றைக்
கரியானை நான்முகனைக் கனலைக் காற்றைக்
கனைகடலைக் குலவரையைக் கலந்து நின்ற
பெரியானைப் பெரும்பற்றப் புலியு ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

1

கற்றானைக் கங்கைவார் சடையான் தன்னைக்
காவிரிகுழ் வலஞ்சுழியுங் கருதி னானை
அற்றார்க்கும் அலந்தார்க்கும் அருள்செய் வானை
ஆளரும் புகுவானை யறிந்தோ மன்றே
மற்றாருந் தன்னொப்பா ரில்லா தானை
வானவர்க ளெப்பொழுதும் வணங்கி யேத்தப்
பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியு ரானைப்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

2

கருமானி னுரியதளே உடையா வீக்கிக்
 கனைகழல்கள் கலந்தொலிப்ப அனல்கை யேந்தி
 வருமானத் திரள்தோள்கள் மட்டித் தாட
 வளர்மதியஞ் சடைக்கணிந்து மானேர் நோக்கி
 அருமான வாண்முகத்தா ளமர்ந்து காண
 அமரர்கணம் முடிவணங்க ஆடு கின்ற
 பெருமானைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

3

அருந்தவர்கள் தொழுதேத்தும் அப்பன் தன்னை
 அமரர்கள்தம் பெருமானை யரனை மூவா
 மருந்தமரர்க் கருள்புரிந்த மைந்தன் தன்னை
 மறிகடலுங் குலவரையும் மண்ணும் விண்ணும்
 திருந்தொளிய தாரகையுந் திசைக ளெட்டுந்
 திரிகடர்கள் ஓரிரண்டும் பிறவு மாய
 பெருந்தகையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

4

அருந்துணையை அடியார்தம் அல்லல் தீர்க்கும்
 அருமருந்தை அகல்ஞாலத் தகத்துள் தோன்றி
 வருந்துணையுஞ் சுற்றமும் பற்றும் விட்டு
 வான்புலன்கள் அகத்தடக்கி மடவா ரோடும்
 பொருந்தணைமேல் வரும்பயனைப் போக மாற்றிப்
 பொதுநீக்கித் தனைநினைய வல்லோர்க் கென்றும்
 பெருந்துணையைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

5

கரும்பமரும் மொழிமடவான் பங்கன் தன்னைக்
 கனவயிரக் குன்றனைய காட்சி யானை
 அரும்பமரும் பூங்கொன்றைத் தாரான் தன்னை
 யருமறையோ டாறங்க மாயி னானைச்
 கரும்பமருங் கடிபொழில்கள் சூழ்தென் னாரூர்ச்
 சுடர்க்கொழுந்தைத் துளக்கில்லா விளக்கை மிக்க
 பெரும்பொருளைப் பெரும்பற்றப் புலியூ ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

6

வரும்பயனை யெழுநரம்பி னோசை யானை
 வரைசிலையா வானவர்கள் முயன்ற வாளி
 அரும்பயஞ்செ யவுணர்புர மெரியக் கோத்த
 அம்மானை யலைகடல்நஞ் சயின்றான் றன்னைச்
 சுரும்பமருங் குழன்மடவார் கடைக்கண் நோக்கில்
 துளங்காத சிந்தையராய்த் துறந்தோ ருள்ளப்
 பெரும்பயனைப் பெரும்பற்றப் புலியு ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

7

காரானை யீருரிவைப் போர்வை யானைக்
 காமருபுங் கச்சியே கம்பன் தன்னை
 யாரேனு மடியவர்கட் கணியான் தன்னை
 யமரர்களுக் கறிவரிய அளவி லானைப்
 பாரோரும் விண்ணோரும் பணிய நடட்டம்
 பயில்கின்ற பரஞ்சுடரைப் பரனை யெண்ணில்
 பேரானைப் பெரும்பற்றப் புலியு ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

8

முற்றாத பால்மதியஞ் சூடி னானை
 மூவுலகுந் தானாய முதல்வன் றன்னைச்
 செற்றார்கள் புரமூன்றுஞ் செற்றான் றன்னைத்
 திகழொளியை மரகதத்தைத் தேனைப் பாலை
 குற்றாலத் தமாந்துறையுங் குழகன் தன்னைக்
 கூத்தாட வல்லானைக் கோனை ஞானம்
 பெற்றானைப் பெரும்பற்றப் புலியு ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

9

காரொளிய திருமேனிச் செங்கண் மாலுங்
 கடிகமலத் திருந்தவனுங் காணா வண்ணம்
 சீரொளிய தழற்பிழம்பாய் நின்ற தொல்லைத்
 திகழொளியைச் சிந்தைதனை மயக்கந் தீர்க்கும்
 ஏரொளியை இருநிலனும் விகம்பும் விண்ணும்
 ஏழுலகுங் கடந்தண்டத் தப்பால் நின்ற
 பேரொளியைப் பெரும்பற்றப் புலியு ரானைப்
 பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

வேற்றாகி விண்ணாகி நின்றாய் போற்றி
 மீளாமே ஆளென்னைக் கொண்டாய் போற்றி
 ஊற்றாகி உள்ளே ஒளித்தாய் போற்றி
 ஓவாத சத்தத் தொலியே போற்றி
 ஆற்றாகி அங்கே அமர்ந்தாய் போற்றி
 ஆறங்கம் நால்வேத மானாய் போற்றி
 காற்றாகி யெங்குங் கலந்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

1

பிச்சாடல் பேயோடு கந்தாய் போற்றி
 பிறவி யறுக்கும் பிரானே போற்றி
 வைச்சாடல் நன்று மகிழ்ந்தாய் போற்றி
 மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 பொய்ச்சார் புரமுன்றும் எய்தாய் போற்றி
 போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 கச்சாக நாக மசைத்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

2

மருவார் புரமுன்றும் எய்தாய் போற்றி
 மருவியென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 உருவாகி யென்னைப் படைத்தாய் போற்றி
 யுள்ளாவி வாங்கி யொளித்தாய் போற்றி
 திருவாகி நின்ற திறமே போற்றி
 தேசம் பரவப் படுவாய் போற்றி
 கருவாகி யோடும் முகிலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

3

வானத்தார் போற்றும் மருந்தே போற்றி
 வந்தென்றன் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 ஊனத்தை நீக்கு முடலே போற்றி
 ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 தேனத்தை வார்த்த தெளிவே போற்றி
 தேவர்க்குந் தேவனாய் நின்றாய் போற்றி
 கானத்தீ யாட லுகந்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

4

ஊராகி நின்ற உலகே போற்றி
 ஓங்கி அழலாய் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 பேராகி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
 பெயராதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 நீராவி யான நிழலே போற்றி
 நேர்வா ரொருவரையு மில்லாய் போற்றி
 காராகி நின்ற முகிலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

5

சில்லுருவாய்ச் சென்று திரண்டாய் போற்றி
 தேவ ரறியாத தேவே போற்றி
 புல்லுயிர்க்கும் பூட்சி புணர்த்தாய் போற்றி
 போகாதென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
 பல்லுயிராய்ப் பார்தோறும் நின்றாய் போற்றி
 பற்றி யுலகை விடாதாய் போற்றி
 கல்லுயிராய் நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

6

பண்ணின் இசையாகி நின்றாய் போற்றி
 பாவிப்பார் பாவ மறுப்பாய் போற்றி
 எண்ணு மெழுத்துஞ்சொல் லானாய் போற்றி
 என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
 விண்ணும் நிலனுந்தீ யானாய் போற்றி
 மேலவர்க்கும் மேலாகி நின்றாய் போற்றி
 கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

7

இமையா துயிரா திருந்தாய் போற்றி
 என்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
 உமைபாக மாகத் தனைத்தாய் போற்றி
 ஊழி யேழான வொருவா போற்றி
 அமையா வருநஞ்ச மார்ந்தாய் போற்றி
 ஆதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி
 கமையாகி நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

8

மூவாய்ப் பிறவாய் இறவாய் போற்றி
முன்னமே தோன்றி முளைத்தாய் போற்றி
தேவாதி தேவர்தொழுந் தேவே போற்றி
சென்றேறி யெங்கும் பரந்தாய் போற்றி
ஆவா அடியேனுக் கெல்லாம் போற்றி
அல்லல் நலிய அலந்தேன் போற்றி
காவாய் கனகத் திரளே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

9

நெடிய விசும்பொடு கண்ணே போற்றி
நீள அகல முடையாய் போற்றி
அடியும் முடியு மிகலி போற்றி
அங்கொன் றறியாமை நின்றாய் போற்றி
கொடிய வன்கூற்றம் உதைத்தாய் போற்றி
கோயிலா என்சிந்தை கொண்டாய் போற்றி
கடிய உருமொடு மின்னே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

10

உண்ணா துறங்கா திருந்தாய் போற்றி
ஓதாதே வேத முணர்ந்தாய் போற்றி
எண்ணா இலங்கைக்கோன் தன்னைப் போற்றி
இறைவிரலால் வைத்துகந்த ஈசா போற்றி
பண்ணா ரிசையின்சொற் கேட்டாய் போற்றி
பண்டேயென் சிந்தை புகுந்தாய் போற்றி
கண்ணா யுலகுக்கு நின்றாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.
திருச்சிற்றம்பலம்

11

திருக்கயிலாயம்: போற்றித் திருத்தாண்டகம்

பொறையுடைய பூமிநீ ரானாய் போற்றி
பூதப் படையாள் புனிதா போற்றி
நிறையுடைய நெஞ்சின் இடையாய் போற்றி
நீங்காதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
மறையுடைய வேதம் விரித்தாய் போற்றி
வானோர் வணங்கப் படுவாய் போற்றி
கறையுடைய கண்டமுடையாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

1

முன்பாகி நின்ற முதலே போற்றி
 மூவாத மேனிமுகக் கண்ணா போற்றி
 அன்பாகி நின்றார்க் கணியாய் போற்றி
 ஆறேறு சென்னிச் சடையாய் போற்றி
 என்பாக எங்கும் அணிந்தாய் போற்றி
 யென்சிந்தை நீங்கா இறைவா போற்றி
 கண்பாவி நின்ற கனலே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

2

மாலை யெழுந்த மதியே போற்றி
 மன்னியென் சிந்தை யிருந்தாய் போற்றி
 மேலை வினைக ளறுப்பாய் போற்றி
 மேலாடு திங்கள் முடியாய் போற்றி
 ஆலைக் கரும்பின் தெளிவே போற்றி
 அடியார்கட் காரமுத மானாய் போற்றி
 காலை முளைத்த கதிரே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

3

உடலின் வினைக ளறுப்பாய் போற்றி
 ஒள்ளரி வீசும் பிரானே போற்றி
 படருஞ் சடைமேல் மதியாய் போற்றி
 பல்கணக் கூத்தப் பிரானே போற்றி
 கடரில் திகழ்கின்ற சோதி போற்றி
 தோன்றியென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
 கடலி லொளியாய் முத்தே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

4

மைசேர்ந்த கண்ட முடையாய் போற்றி
 மாலுக்கும் ஓராழி யீந்தாய் போற்றி
 பொய்சேர்ந்த சிந்தை புகாதாய் போற்றி
 போகாதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
 மெய்சேரப் பால்வெண்ணீ றாஃ போற்றி
 மிக்கார்க ளேத்தும் விளக்கே போற்றி
 கைசே ரனலேந்தி யாஃ போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

5

ஆறேறு சென்னி முடியாய் போற்றி
 அடியார்கட் காரமுதாய் நின்றாய் போற்றி
 நீறேறு மேனி யுடையாய் போற்றி
 நீங்காதென் னுள்ளத் திருந்தாய் போற்றி
 கூறேறு மங்கை மழுவா போற்றி
 கொள்ளுங் கிழமையே ழானாய் போற்றி
 காறேறு கண்ட மிடற்றாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

6

அண்டமே முன்று கடந்தாய் போற்றி
 ஆதி புராணனாய் நின்றாய் போற்றி
 பண்டை வினைக ளறுப்பாய் போற்றி
 பாரோர் விண்ணேத்தப் படுவாய் போற்றி
 தொண்டர் பரவும் மிடத்தாய் போற்றி
 தொழில்நோக்கி யாளுஞ் சுடரே போற்றி
 கண்டங் கறுக்கவும் வல்லாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

7

பெருகி யலைக்கின்ற ஆறே போற்றி
 பேராநோய் பேர விடுப்பாய் போற்றி
 உருகி நினைவார்தம் முள்ளாய் போற்றி
 ஊனந் தவிர்க்கும் பிரானே போற்றி
 அருகி மிளிர்கின்ற பொன்னே போற்றி
 யாரு மிகழப் படாதாய் போற்றி
 கருகிப் பொழிந்தோடு நீரே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

8

செய்ய மலர்மேலான் கண்ணன் போற்றித்
 தேடி யுணராமை நின்றாய் போற்றி
 பொய்யாநஞ் சுண்ட பொறையே போற்றி
 பொருளாக வென்னையாட் கொண்டாய் போற்றி
 மெய்யாக ஆனஞ் சுகந்தாய் போற்றி
 மிக்கார்க ளேத்துங் குணத்தாய் போற்றி
 கையானை மெய்த்தோ லுரித்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

9

மேல்வைத்த வானோர் பெருமான் போற்றி
 மேலாடு புரமுன்றும் எய்தாய் போற்றி
 சீலத்தான் சென்னிலங்கை மன்னன் போற்றிச்
 சிலையெடுக்க வாயலற வைத்தாய் போற்றி
 கோலத்தாற் குறைவில்லான் தன்னை யன்று
 கொடிதாகக் காய்ந்த குழகா போற்றி
 காலத்தாற் காலனையுங் காய்ந்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கயிலாயம்: போற்றித் திருத்தாண்டகம்

பாட்டான நல்ல தொடையாய் போற்றி
 பரிசை யறியாமை நின்றாய் போற்றி
 சூட்டான திங்கள் முடியாய் போற்றி
 தூமாலை மத்த மணிந்தாய் போற்றி
 ஆட்டான தஞ்ச மமர்ந்தாய் போற்றி
 அடங்கார் புரமெரிய நக்காய் போற்றி
 காட்டானை மெய்த்தோ லுரித்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

1

அதிரா வினைக ளறுப்பாய் போற்றி
 ஆல நிழற்கீ ழமர்ந்தாய் போற்றி
 சதுரா சதுரக் குழையாய் போற்றி
 சாம்பர் மெய்ப்புகந் தலைவா போற்றி
 எதிரா வுலக மமைப்பாய் போற்றி
 யென்றும் மீளாவருள் செய்வாய் போற்றி
 கதிரார் கதிருக்கோர் கண்ணே போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

2

செய்யாய் கரியாய் வெளியாய் போற்றி
 செல்வாய் செல்வ முடையாய் போற்றி
 ஐயாய் பெரியாய் சிறியாய் போற்றி
 ஆகாய வண்ண முடையாய் போற்றி
 வெய்யாய் தணியா யணியாய் போற்றி
 வேளாத வேள்வி யுடையாய் போற்றி
 கையார் தழலார் விடங்கா போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

3

ஆட்சி யுலகை யுடையாய் போற்றி
 அடியார்க் கமுதெலாம் ஈவாய் போற்றி
 சூட்சி சிறிது மிலாதாய் போற்றி
 சூழ்ந்த கடல்நஞ்ச முண்டாய் போற்றி
 மாட்சி பெரிது முடையாய் போற்றி
 மன்னியென் சிந்தை மகிழ்ந்தாய் போற்றி
 காட்சி பெரிது மரியாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

4

முன்னியா நின்ற முதல்வா போற்றி
 மூவாத மேனி யுடையாய் போற்றி
 என்னியா யெந்தை பிரானே போற்றி
 ஏழி னிசையே யுகப்பாய் போற்றி
 மன்னிய மங்கை மணாளா போற்றி
 மந்திரமுந் தந்திரமு மானாய் போற்றி
 கன்னியார் கங்கைத் தலைவா போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

5

உரியா யுலகினுக் கெல்லாம் போற்றி
 உணர்வென்னும் ஊர்வ துடையாய் போற்றி
 ளரியாய தெய்வச் சுடரே போற்றி
 ஏகமா முண்டி யுடையாய் போற்றி
 அரியா யமர்கட் கெல்லாம் போற்றி
 அறிவே யடக்க முடையாய் போற்றி
 கரியானுக் காழியன் றீந்தாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

6

எண்மேலு மெண்ண முடையாய் போற்றி
 ஏறரிய வேறுங் குணத்தாய் போற்றி
 பண்மேலே பாவித் திருந்தாய் போற்றி
 பண்ணொடி யாழ்வீணை பயின்றாய் போற்றி
 விண்மேலும் மேலும் நிமிர்ந்தாய் போற்றி
 மேலார்கண் மேலார்கண் மேலாய் போற்றி
 கண்மேலுங் கண்ணொன் றுடையாய் போற்றி
 கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

7

முடியார் சடையின் மதியாய் போற்றி
முழுநீறு சண்ணித்த மூர்த்தி போற்றி
துடியா ரிடையுமையாள் பங்கா போற்றி
சோதித்தார் காணாமை நின்றாய் போற்றி
அடியா ரடிமை அறிவாய் போற்றி
அமரர் பதியாள வைத்தாய் போற்றி
கடியார் புரமூன்றும் எய்தாய் போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

8

(9 ஆவது செய்யுள் மறைந்து போயிற்று)
போற்றிசைத்துன் னடிபரவ நின்றாய் போற்றி
புண்ணியனே நண்ண லரியாய் போற்றி
ஏற்றிசைக்கும் வான்மே லிருந்தாய் போற்றி
யெண்ணா யிரநூறு பெயராய் போற்றி
நாற்றிசைக்கும் விளக்காய நாதா போற்றி
நான்முகற்கும் மாற்கும் அரியாய் போற்றி
காற்றிசைக்குந் திசைக்கெல்லாம் வித்தே போற்றி
கயிலை மலையானே போற்றி போற்றி.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது: நின்ற திருத்தாண்டகம்

இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரு மாகி
இயமான னாயெறியுங் காற்று மாகி
அருநிலைய திங்களாய் ஞாயி றாகி
ஆகாச மாயட்ட மூர்த்தி யாகிப்
பெருநலமுங் குற்றமும் பெண்ணும் ஆணும்
பிறருருவுந் தம்முருவுந் தாமே யாகி
நெருநலையாய் இன்றாகி நாளை யாகி
நிமிர்புன் சடையடிகள் நின்ற வாறே.

1

மண்ணாகி விண்ணாகி மலையு மாகி
வயிரமுமாய் மாணிக்கந் தானே யாகிக்
கண்ணாகிக் கண்ணுக்கோர் மணியு மாகிக்
கலையாகிக் கலைஞானந் தானே யாகிப்
பெண்ணாகிப் பெண்ணுக்கோ ராணு மாகிப்
பிரளயத்துக் கப்பாலோ ரண்ட மாகி
எண்ணாகி யெண்ணுக்கோ ரெழுத்து மாகி
யெழுஞ்சுடரா யெம்மடிகள் நின்ற வாறே.

2

கல்லாகிக் களறாகிக் காணு மாகிக்
காவிரியாய்க் கால்ஆறாய்க் கழியு மாகிப்
புல்லாகிப் புதலாகிப் பூடு மாகிப்
புரமாகிப் புரமுன்றுங் கெடுத்தா னாகிச்
சொல்லாகிச் சொல்லுக்கோர் பொருளு மாகிச்
சுலாவாகிச் சுலாவுக்கோர் சூழ லாகி
நெல்லாகி நிலனாகி நீரு மாகி
நெடுஞ்சுடராய் நிமிர்ந்தடிகள் நின்ற வாறே.

3

காற்றாகிக் கார்முகிலாய்க் காலம் மூன்றாய்க்
கனவாகி நனவாகிக் கங்கு லாகிக்
கூற்றாகிக் கூற்றுதைத்த கொல்களிறு மாகிக்
குரைகடலாய்க் குரைகடற்கோர் கோமா னுமாய்
நீற்றானாய் நீறேற்ற மேனி யாகி
நீள்விசும்பாய் நீள்விசும்பி னுச்சி யாகி
ஏற்றானா யேறுார்ந்த செல்வ னாகி
யெழுஞ்சுடராய் எம்மடிகள் நின்ற வாறே.

4

தீயாகி நீராகித் திண்மை யாகித்
திசையாகி அத்திசைக்கோர் தெய்வ மாகித்
தாயாகித் தந்தையாய்ச் சார்வு மாகித்
தாரகையும் ஞாயிறுந்தண் மதியு மாகிக்
காயாகிப் பழமாகிப் பழத்தில் நின்ற
இரதங்கள் நுகர்வானுந் தானே யாகி
நீயாகி நானாகி நேர்மை யாகி
நெடுஞ்சுடராய் நிமிர்ந்தடிகள் நின்ற வாறே.

5

அங்கமா யாதியாய் வேத மாகி
அருமறையோ டைம்பூதந் தானே யாகிப்
பங்மாய்ப் பலசொல்லுந் தானே யாகிப்
பால்மதியோ டாதியாய்ப் பான்மை யாகிக்
கங்கையாய்க் காவிரியாய்க் கன்னி யாகிக்
கடலாகி மலையாகிக் கழியு மாகி
எங்குமாய் ஏறுார்ந்த செல்வ னாகி
எழுஞ்சுடராய் எம்மடிகள் நின்ற வாறே.

6

மாதா பிதாவாகி மக்க ளாகி
 மறிகடலும் மால்விசும்புந் தானே யாகிக்
 கோதா விளிப்பாய்க் குமரி யாகிக்
 கொல்புலித்தோ லாடைக் குழக னாகிப்
 போதாய மலர்கொண்டு போற்றி நின்ற
 புனைவார் பிறப்பறுக்கும் புனித னாகி
 யாதானு மெனநினைந்தார்க் கெளிதே யாகி
 அழல்வண்ண வண்ணர்தாம் நின்ற வானே. 7

ஆவாகி ஆவினில் ஐந்து மாகி
 அறிவாகி அழலாகி அவியுமாகி
 நாவாகி நாவுக்கோர் உரையு மாகி
 நாதனாய் வேதத்தி னுள்ளோ னாகிப்
 பூவாகிப் பூவுக்கோர் நாற்ற மாகிப்
 புக்குளால் வாசமாய் நின்றா னாகித்
 தேவாகித் தேவர் முதலு மாகிச்
 செழுஞ்சுடராய்ச் சென்றடிகள் நின்ற வானே. 8

நீராகி நீளகலந் தானே யாகி
 நிழலாகி நீள்விசும்பி னுச்சி யாகிப்
 பேராகிப் பேருக்கோர் பெருமை யாகிப்
 பெருமதில்கள் மூன்றினையும் எய்தா னாகி
 ஆரேனுந் தன்னடைந்தார் தம்மை யெல்லாம்
 ஆட்கொள்ள வல்லவெம் மீச னார்தாம்
 பாராகிப் பண்ணாகிப் பாட லாகிப்
 பரஞ்சுடராய்ச் சென்றடிகள் நின்ற வானே. 9

மாலாகி நான்முகனாய் மாபூ தமாய்
 மருக்கமாய் அருக்கமாய் மகிழ்வு மாகிப்
 பாலாகி யெண்டிசைக்கும் எல்லை யாகிப்
 பரப்பாகிப் பரலோகந் தானே யாகிப்
 பூலோக புலலோக சுவலோ கமாய்ப்
 பூதங்களாய்ப் புராணன் தானே யாகி
 ஏலா தனவெல்லாம் ஏல்விப் பானாய்
 எழுஞ்சுடராய் எம்மடிகள் நின்ற வானே. 10
 திருச்சிறற்பலம்

பொது: தனித் திருத்தாண்டகம்

அப்பன்நீ அம்மைநீ ஐய நும்நீ
அன்புடைய மாமனும் மாமி யும்நீ
ஒப்புடைய மாதரும் ஒண்பொரு ளும்நீ
ஒருகுலமுஞ் சுற்றமும் ஒரு ரும்நீ
துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவுந் தோற்று வாய்நீ
துணையாயென் நெஞ்சந் துறப்பிப் பாய்நீ
இப்பொன்நீ இம்மணிநீ இம்முதத் தும்நீ
யிறைவன்நீ ஏறுர்ந்த செல்வன் நீயே.

1

வெம்பவரு கிற்பதன்று கூற்றம் நம்மேல்
வெய்யவினைப் பகையும் பைய நையும்
எம்பரிவு தீர்ந்தோம் இடுக்கண் இல்லோம்
எங்கெழிலென் ஞாயி நெளியோ மல்லோம்
அம்பவளச் செஞ்சடைமேல் ஆறு சூடி
அனலாடி ஆன் அஞ்சம் ஆட்டு கந்த
செம்பவள வண்ணர் செங்குன்ற வண்ணர்
செவ்வான வண்ணரென் சிந்தை யாரே.

2

ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவ ராடா தாரே
அடக்குவித்தால் ஆரொருவ ரடங்கா தாரே
ஓட்டுவித்தால் ஆரொருவ ரோடா தாரே
உருகுவித்தால் ஆரொருவர் உருகா தாரே
பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பாடா தாரே
பணிவித்தால் ஆரொருவர் பணியா தாரே
காட்டுவித்தால் ஆரொருவர் காணா தாரே
காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக் காலே.

3

நற்பதத்தார் நற்பதமே ஞான மூர்த்தீ
நலஞ்சுடரே நால்வேதத் தப்பால் நின்ற
சொற்பதத்தார் சொற்பதமுங் கடந்து நின்ற
சொலற்கரிய சூழலாய் இதுவுன் தன்மை
நிற்பதொத்து நிலையிலா நெஞ்சந் தன்னுள்
நிலாவாத புலாலுடம்பே புகுந்து நின்ற
கற்பகமே யானுன்னை விடுவே னல்லேன்
கனகமா மணிநிறத்தெங் கடவு ளானே.

4

திருக்கோயி லில்லாத திருவி லூரும்

திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும்
பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா வூரும்

பாங்கினொடு பலதளிக ளில்லா வூரும்
விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா வூரும்

விதானமும் வெண்கொடியு மில்லா வூரும்
அருப்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ணா வூரும்
அவையெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே.

5

திருநாமம் அஞ்செழுத்துஞ் செப்பா ராகில்

தீவண்ணர் திறமொருகால் பேசா ராகில்
ஒருகாலுந் திருக்கோயில் சூழா ராகில்

உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணா ராகில்
அருநோய்கள் கெடவெண்ணீ றணியா ராகில்
அளியற்றார் பிறந்தவா றேதோ வென்னிற்
பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்த்துஞ் செத்துப்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி யிறக்கின் றாரே.

6

நின்னாவார் பிறரின்றி நீயே யானாய்

நினைப்பார்கள் மனத்துக்கோர் வித்து மானாய்
மன்னானாய் மன்னவர்க்கோ ரமுத மானாய்

மறைநான்கு மானாய் ஆ றங்க மானாய்
பொன்னானாய் மணியானாய் போக மானாய்
பூமிமேல் புகழ்தக்க பொருளே யுன்னை
என்னானாய் என்னானாய் என்னி னல்லால்
ஏழையேன் என்சொல்லி யேத்து கேனே.

7

அத்தாவுன் அடியேனை அன்பா லார்த்தாய்

அருள்நோக்கில் தீர்த்தநீ ராட்டிக் கொண்டாய்
எத்தனையும் அரியநீ யெளியை யானாய்

எனையாண்டு கொண்டிரங்கி யேன்று கொண்டாய்
பித்தனேன் பேதையேன் பேயேன் நாயேன்

பிழைத்தனகள் எத்தனையும் பொறுத்தா யன்றே
இத்தனையும் எம்பரமோ ஐய ஐயோ

எம்பெருமான் திருக்கருணை யிருந்த வாரே.

8

குலம்பொல்லேன் குணம்பொல்லேன் குறியும் பொல்லேன்
 குற்றமே பெரிதுடையேன் கோல மாய
 நலம்பொல்லேன் நான்பொல்லேன் ஞானி யல்லேன்
 நல்லாரோ டிசைந்திலேன் நடுவே நின்ற
 விலங்கல்லேன் விலங்கல்லா தொழிந்தேன் அல்லேன்
 வெறுப்பனவும் மிகப்பெரிதும் பேச வல்லேன்
 இலம்பொல்லேன் இரப்பதே ஈய மாட்டேன்
 என்செய்வான் தோன்றினேன் ஏழை யேனே.

9

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
 தரணியொடு வானாளத் தருவ ரேனும்
 மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம்
 மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்
 அங்கமெலாங் குறைந்தழுகு தொழுநோ யாராய்
 ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலைய ரேனுங்
 கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்
 அவர்கண்டீர் நாம் வணங்குங் கடவு ளாரே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

பொது: மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகம்

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
 நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்லோம்
 ஏமாப்போம் பிணியறியோம் பணிவோ மல்லோம்
 இன்பமே யெந்நாளுந் துன்ப மில்லை
 தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
 சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
 கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
 கொய்ம்மலர்ச்சே வடியினையே குறுகி னோமே.

1

அகலிடமே இடமாக ஊர்கள் தோறும்
 அட்டுண்பார் இட்டுண்பார் விலக்கார் ஐயம்
 புகலிடமாம் அம்பலங்கள் பூமி தேவி
 யுடன்கிடந்தாற் புரட்டாள் பொய் யன்று மெய்யே
 இகலுடைய விடையுடையான் ஏன்று கொண்டான்
 இனியேதுங் குறைவிலோம் இடர்கள் தீர்ந்தோம்
 துகிலுடுத்துப் பொன்பூண்டு திரிவார் சொல்லுஞ்
 சொற்கேட்கக் கடவோமோ துரிசற் றோமே.

2

வாரண்ட் கொங்கையர்சேர் மனையிற் சேரோம்
 மாதேவா மாதேவா என்று வாழ்த்தி
 நீராண்ட புரோதாயம் ஆடப் பெற்றோம்
 நீறணியுங் கோலமே நிகழப் பெற்றோம்
 காரண்ட மழைபோலக் கண்ணீர் சோரக்
 கன்மனமே நன்மனமாக் கரையப் பெற்றோம்
 பாரண்டு பகடேறி வருவார் சொல்லும்
 பணிகேட்கக் கடவோமோ பற்றற் றோமே. 3

உறவாவார் உருத்திரபல் கணத்தி னோர்கள்
 உடுப்பனகோ வணத்தொடுகீ ஞ்ளவா மன்றே
 செறுவாருஞ் செறமாட்டார் தீமை தானும்
 நன்மையாய்ச் சிறப்பதே பிறப்பிற் செல்லோம்
 நறவான்பொன் னிதழிநறுந் தாரோன் சீரார்
 நமச்சிவா யஞ்சொல்ல வல்லோம் நாவால்
 சுறவாருங் கொடியானைப் பொடியாக் கண்ட
 சுடர்நயனச் சோதியையே தொடர்வுற் றோமே. 4

என்றும்நாம் யாவர்க்கும் இடைவோ மல்லோம்
 இருநிலத்தில் எமக்கெதிரா வாரு மில்லை
 சென்றுநாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோ மல்லோஞ்
 சிவபெருமான் திருவடியே சேரப் பெற்றோம்
 ஒன்றினாற் குறையுடையோ மல்லோ மன்றே
 உறுபிணியார் செறலொழிந்திட் டோடிப் போனார்
 பொன்றினார் தலைமாலை யணிந்த சென்னிப்
 புண்ணியனை நண்ணியபுண் ணியத்து ளோமே. 5

மூவுருவின் முதலுருவாய் இருநான் கான
 மூர்த்தியே யென்றுமுப் பத்து மூவர்
 தேவர்களும் மிக்கோருஞ் சிறந்து வாழ்த்துஞ்
 செம்பவளத் திருமேனிச் சிவனே யென்னும்
 நாவுடையார் நமையாள வுடையா ரன்றோ
 நாவலந்தீ வகத்தினுக்கு நாத ரான
 காவலரே யேவி விடுத்தா ரேனுங்
 கடவமலோங் கடுமையொடு களவற் றோமே. 6

நிற்பனவும் நடப்பனவும் நிலனும் நீரும்
 நெருப்பினொடு காற்றாகி நெடுவா னாகி
 அற்பமொடு பெருமையுமாய் அருமை யாகி
 அன்புடையார்க் கெளிமையதாய் அளக்க லாகாத்
 தற்பரமாய் சதாசிவமாய்த் தானும் யானும்
 ஆகின்ற தன்மையனை நன்மை யோடும்
 பொற்புடைய பேசக் கடவோம் பேயர்
 பேசவன பேசதுமோ பிழையற் றோமே.

7

ஈசனையெவ் வுலகினுக்கும் இறைவன் தன்னை
 இமையவர்தம் பெருமானை எரியாய் மிக்க
 தேசனைச் செம்மேனி வெண்ணீற் றானைச்
 சிலம்பரையன் பொற்பாவை நலஞ்செய் கின்ற
 நேசனை நித்தலும் நினையப் பெற்றோம்
 நின்றுண்பார் எம்மை நினையச் சொன்ன
 வாசக மெல்லாம் மறந்தோ மன்றே
 வந்தீரார் மன்னவனா வான்தா னாரே.

8

சடையுடையான் சங்கக் குழையோர் காதன்
 சாம்பலும் பாம்பும் அணிந்த மேனி
 விடையுடையான் வேங்கை அதள்மே லாடை
 வெள்ளிபோற் புள்ளியுழை மான்தோல் சார்ந்த
 உடையுடையான் நம்மை யுடையான் கண்டீர்
 உம்மோடு மற்று முளராய் நின்ற
 படையுடையான் பணிகேட்கும் பணியோ மல்லோம்
 பாசமற வீசும் படியோ நாமே.

9

நாவார நம்பனையே பாடப் பெற்றோம்
 நாணற்றார் நள்ளாமே விள்ளப் பெற்றோம்
 ஆவாளன் றெமையாள்வான் அமரர் நாதன்
 அயனொடுமாற் கறிவரிய அனலாய் நீண்ட
 தேவாதி தேவன் சிவனென் சிந்தை
 சேர்ந்திருந்தான் தென்திசைக்கோன் தானே வந்து
 கோவாடிக் குற்றேவல் செய்கென் றாலுங்
 குணமாகக் கொள்ளோமெண் குணத்து ளோமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளியவை

பொது: நமக்கடிகளாகிய அடிகள் பண் - கொல்லி

பாறுதாங்கிய காடரோடுபடு தலையரோமலைப் பாவையோர்
கூறுதாங்கிய குழகரோகுழைக் காதரோகுறுங் கோட்டிள
ஏறுதாங்கிய கொடியரோசுடு பொடியரோவிளங் கும்பிறை
ஆறுதாங்கிய சடையரோநமக் கடிகளாகிய அடிகளே. 1

இட்டிதாகவந் துரைமினோநுமக் கிசையுமாநினைந் தேத்துவீர்
கட்டிவாழ்வது நாகமோசடை மேலு(ம்)நாறுக ரந்தையோ
பட்டிஏறுகந் தேறரோபடு வெண்தலைப்பலி கொண்டுவந்
தட்டியாளவுங் கிற்பரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. 2

ஒன்றிநீர்கள்வந் துரைமினோநுமக் கிசையுமாநினைந் தேத்துவீர்
குன்றிபோல்வதோ ருருவரோகுறிப் பாகிநீறுகொண் டணிவரோ
இன்றியேயில ராவரோவன்றி யுடையராயில ராவரோ
அன்றியேயிக அறவரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. 3

தேனையாடுமுக் கண்ணரோமிகச் செய்யரோவெள்ளை நீற்றரோ
பால்நெய்ஆடலும் பயில்வரோதமைப் பற்றினார்கட்கு நல்லரோ
மானையேவிய கண்ணினாள்மலை மங்கைநங்கையை அஞ்சுவோர்
ஆனையீருரி போர்ப்பரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. 4

கோணல்மாமதி சூடரோகொடு கொட்டிகாலர் கழலரோ
வீணைதானவர் கருவியோவிடை யேறுவேதமு தல்வரோ
நாணதாகவோர் நாகங்கொண்டரைக் காப்பரோநல மார்தர
ஆனையாகநம் மடிகளோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. 5

வந்துசொல்லுமின் மூடனேனுக்கு வல்லவாநினைந் தேத்துவீர்
வந்தசாயினை யறிவரோதம்மை வாழ்த்தினார்கட்கு நல்லரோ
புந்தியாலுரை கொள்வரோ அன்றிப் பொய்யில் மெய்யுரைத் தாள்வரோ
அன்றியேயிக அறவரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. 6

மெய்யென்சொல்லுமின் நமராங்காளுமக் கிசையுமாநினைந் தேத்துவீர்
கையிற்கூலம் துடையரோகரி காடரோகறைக் கண்டரோ
வெய்யபாம்பரை ஆர்ப்பரோவிடை யேறரோகடை தோறுஞ்சென்(று)
ஐயங்கொள்ளுமல் வடிகளோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. 7

நீடுவாழ்ப்பதி யுடையரோ அயன் நெடியமாலுக்கும் நெடியரோ
பாடுவாரையும் உடையரோதமைப் பற்றினார்கட்கு நல்லரோ
காடுதானரங் காகவேகைக ளெட்டினோடி) லயம்பட
ஆடுவாரெனப் படுவரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. 8

நமணந்தியுங் கருமவீரனுந் தருமசேனனும் என்றிவர்
குமணமாமலைக் குன்றுபோல்நின்று தங்கள்கூறையொன்
றின்றியே
ஞமணஞாளுண ஞாணஞோணமென் றோதியாரையும் நாணிலா
அமணராற்பழிப் புடையரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. 9

படிசெய்நீர்மையிற் பத்தர்காள்பணிந் தேத்தினேன்பணி யீரருள்
வடிவிலான்திரு நாவலூரன் வனப்பகையப்பன் வன்தொண்டன்
செடியனாகிலுந் தீயனாகிலுந் தம்மையேமனஞ் சிந்திக்கும்
அடியனாரனை யாள்வரோநமக் கடிகளாகிய வடிகளே. 10
திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பி யென்ற திருப்பதிகம் : **பண் - தக்கேசி**

மெய்யை முற்றப்பொடிப் பூசியோர் நம்பி
வேதம்நான் கும்விரித் தோதியோர் நம்பி
கையிலோர் வெண்மழு வேந்தியோர் நம்பி
கண்ணுமூன் றுமுடை யாயொரு நம்பி
செய்ய நம்பிசிறு செஞ்சடை நம்பி
திரிபுரந் தீயெழச் செற்றதோர் வில்லால்
எய்த நம்பியென்னை ஆளுடை நம்பி
எழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே. 1

திங்கள் நம்பிமுடி மேல்அடி யார்பாற்
சிறந்த நம்பிபிறந் தவுயிர்க் கெல்லாம்
அங்கண் நம்பியருள் மால்விசும் பாளும்
அமரர் நம்பிசூழ ரன்முதல் தேவர்
தங்கள் நம்பிதவத் துக்கொரு நம்பி
தாதை யென்று சரண்பணிந் தேத்தும்
எங்கள் நம்பியெனை ஆளுடை நம்பி
எழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே. 2

வருந்த அன்றுமத யானை யுரித்த
 வழக்கு நம்பிமுழக் குங்கடல் நஞ்சம்
 அருந்து நம்பியம ராக்கமு தீந்த
 அருளென் நம்பிபொரு ளால்வரு நட்பம்
 புரிந்த நம்பிபுரி நூலுடை நம்பி
 பொழுதும் விண் ணும்முழு தும்பல வாகி
 இருந்த நம்பியென்னை யாளுடை நம்பி
 எழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே.

3

ஊறு நம்பிஅழு தாஉயிர்க் கெல்லாம்
 உரியநம் பிதெரி யம்மறை யங்கங்
 கூறும் நம்பிமுனி வார்க்கருங் கூற்றைக்
 குமைத்தநம் பிகுமை யாப்புல னைந்துங்
 சீறு நம்பிதிரு வெள்ளடை நம்பி
 செங்கண்வெள் ளைச்செழுங் கோட்டெரு தென்றும்
 ஏறு நம்பியென்னை யாளுடை நம்பி
 எழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே.

4

குற்ற நம்பிகுறு காரெயில் மூன்றைக்
 குலைத்தநம் பிசிலை யாவரை கையில்
 பற்று நம்பிபர மானந்த வெள்ளம்
 பணிக்கும்நம் பியெனப் பாடுத லல்லால்
 மற்று நம்பியுனக் கென்செய வல்லேன்
 மதியி லேன்படு வெந்துய ரெல்லாம்
 என்று நம்பியென்னை யாளுடை நம்பி
 எழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே.

5

அரித்த நம்பிஅடி கைதொழு வார்தோய்
 ஆண்டநம்பி முன்னை யீண்டுல கங்கள்
 தெரித்த நம்பியொரு சேவுடை நம்பி
 சிலபலிக் கென்றகந் தோறுமெய் வேடந்
 தரித்த நம்பிசம யங்களின் நம்பி
 தக்கன்றன் வேள்விபுக் கன்றிமை யோரை
 இரித்த நம்பியென்னை யாளுடை நம்பி
 எழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே.

6

பின்னைநம் பும்புயத் தான்நெடு மாலும்
 பிரமனும் என்றிவர் நாடியுங் காணா
 உன்னை நம்பியொரு வர்க்கெய்த லாமே
 உலகுநம் பியுரை செய்யும தல்லால்
 முன்னை நம்பிபின்னும் வார்சடை நம்பி
 முழுதிவை யித்தனை யுந்தொகுத் தாண்ட
 தென்னை நம்பியெம் பிரானாய நம்பி
 எழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே.

7

சொல்லை நம்பிபொரு ளாய்நின்ற நம்பி
 தோற்ற மீறுமுத லாகிய நம்பி
 வல்லை அம்பிஅடி யார்க்கருள் செய்ய
 வருந்தி நம்பிஉனக் காட்செய கில்லார்
 அல்லல் நம்பிபடு கின்றதென் நாடி
 அணங்கொரு பாகம்வைத் தெண்கணம் போற்ற
 இல்ல நம்பியிடு பிச்சைகொள் நம்பி
 எழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே.

8

காண்டு நம்பிகழற் சேவடி யென்றுங்
 கலந்துனைக் காதலித் தாட்செய்கிற் பாரை
 ஆண்டு நம்பியவர் முன்கதி சேர
 அருளு நம்பிகுரு மாப்பிறை பாம்பைத்
 தீண்டு நம்பிசென்னி யிற்கன்னி தங்கத்
 திருத்து நம்பிபொய்ச் சமண்பொரு ளாகி
 ஈண்டு நம்பியிமை யோர்தொழு நம்பி
 யெழுபிறப் புமெங்கள் நம்பிகண் டாயே.

9

கரத்தி நம்பிகசி யாதவர் தம்மைக்
 கசிந்தவர்க் கிம்மையோ டம்மையி லின்பம்
 பெருக்கு நம்பிபெரு கக்கருத்தா.....*

10

*இத்தேவாரத்தில் பின்னுள்ள அடிகள் மறைந்து போயின.

மடித்தாடும் அடிமைக்கண் அன்றியே மனனேநீ வாழுநாளும்
தடுத்தாட்டித் தருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
கடுத்தாடுங் கரதலத்தில் தமருகமும் எரியகலுங் கரிய பாம்பும்
பிடித்தாடி புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே. 1

பேராது காமத்திற் சென்றாற்போ லன்றியே பிரியா துள்கிச்
சீரார்ந்த அன்பராய்ச் சென்றுமுன் னடிவீழுந் திருவினாரை
ஓராது தருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
பேராளர் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே. 2

நரியார்தங் கள்ளத்தால் பக்கான பரிசொழிந்து நாளும் உள்கிப்
பிரியாத அன்பராய்ச் சென்றுமுன் அடிவீழுந் சிந்தை யாரைத்
தரியாது தருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
பெரியோர்கள் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே.3

கருமையார் தருமனார் தமர்நம்மைக் கட்டியகட் டறுப்பிப் பாளை
அருமையாம் தன்னுலகம் தருவானை மண்ணுலகம் காவல் பூண்ட
உரிமையாற் பல்லவர்க்குத் திறைகொடா மன்னவரை மறுக்கஞ் செய்யும்
பெருமையார் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே. 4

கருமானி னுரியாடைச் செஞ்சடைமேல் வெண்மதியக் கண்ணி யானை
உருமன்ன கூற்றத்தை உருண்டோட வுதைத்துகந்(து) உலவா இன்பந்
தருவானைத் தருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
பெருமானார் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே. 5

உய்த்தாடித் திரியாதே உள்ளமே யொழிகண்டாய் ஊன்க ணோட்டம்
எத்தாலுங் குறைவில்லை யென்பர்காண் நெஞ்சமே நம்மை நாளும்
பைத்தாடும் அரவினன் படர்சடையன் பரஞ்சோதி பாவந் தீர்க்கும்
பித்தாடி புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே. 6

முட்டாத முச்சந்தி மூவா யிரவர்க்கு மூர்த்தி யென்னப்
பட்டானைப் பத்தராய்ப் பாவிப்பார் பாவமும் வினையும் போக
விட்டானை மலையெடுத்த இராவணனைத் தலைபத்தும் நெரியக் காலால்
தொட்டானைப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே. 7

கற்றானுங் குழையுமா றன்றியே கருதுமா கரத கிற்றார்க்(கு)
எற்றாலுங் குறைவில்லை யென்பர்காண் உள்ளமே நம்மை நாளுஞ்
செற்றாட்டித் தருமனார் தமர்செக்கி லிடும் போது தடுத்தாட் கொள்வான்
பெற்றேறிப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே. 8

நாடுடைய நாதன்பால் நன்றென்றுஞ் செய்மனமே நம்மை நாளுந்
தாடுடைய தருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
மோடுடைய சமணர்க்கும் முடையுடைய சாக்கியர்க்கும் மூடம்வைத்த
பீடுடைய புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தெம் பெருமானைப் பெற்றா மன்றே. 9

பாருரும் அரவல்கு லுமைநங்கை யவள்பங்கன் பைங்கண் ஏற்றன்
ஊருரன் தருமனார் தமர்செக்கி லிடும்போது தடுத்தாட் கொள்வான்
ஆருரன் தம்பிரான் ஆருரன் மீகொங்கி லணிகாஞ் சிவாய்ப்
பேருரர் பெருமானைப் புலியூர்ச்சிற் றம்பலத்தே பெற்றா மன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

குறைகளைப் போக்குதற்கேற்ற பதிகங்கள்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளியவை

பொதுவான துயர்கள் போக

திருநெடுங்களம்:

பண்: பழந்தக்கராகம்

மறையுடையாய் தோலுடையாய் வார்சடைமேல் வளரும்
பிறையுடையாய் பிஞ்சுகளே யென்றுனைப்பே சினல்லால்
குறையுடையார் குற்றமோராய் கொள்கையினா லுயர்ந்த
நிறையுடையார் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 1

கனைத்தெழுந்த வெண்திரைசூழ் கடலிடைநஞ் சுதன்னைத்
தினைத்தனையா மிடற்றில்வைத்த திருந்தியதே வநின்னை
மனத்தகத்தோர் பாடலாடல் பேணியிராப் பகலும்
நினைத்தெழுவார் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 2

நின்னடியே வழிபடுவான் நிமலாநினைக் கருத
என்னடியான் உயிரைவவ்வேல் என்றடற்கூற் றுதைத்த
பொன்னடியே பரவிநாளும் பூவொடுநீர் சுமக்கும்
நின்னடியார் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 3

மலைபுரிந்த மன்னவன்றன் மகளையோர்பால் மகிழ்ந்தாய்
அலைபுரிந்த கங்கைதங்கு மவிர்சடையா ளுரா
தலைபுரிந்த பலிமகிழ்வாய் தலைவநின்தான் நிழற்கீழ்
நிலைபுரிந்தார் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 4

பாங்கினல்லார் படிமஞ்செய்வார் பாரிடமும் பலிசேர்
தூங்கிநல்லார் பாடலோடு தொழுகழலே வணங்கித்
தாங்கிநில்லா அன்பினோடுந் தலைவநின்தான் நிழற்கீழ்
நீங்கிநில்லார் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 5

விருத்தனாகிப் பாலனாகி வேதமோர்நான் குணர்ந்து
கருத்தனாகிக் கங்கையானைக் கமழ்சடைமேற் கரந்தாய்
அருத்தனாய் ஆதிதேவ னடியினையே பரவும்
நிருத்தர்கீதர் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 6

கூறுகொண்டாய் மூன்றுமொன்றாக் கூட்டியோர்வெங் கணையால்
மாறுகொண்டார் புரமொரித்த மன்னவனே கொடிமேல்
ஏறுகொண்டாய் சாந்தமீதென் றெம்பெருமா னணிந்த
நீறுகொண்டார் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 7

குன்றினுச்சி மேல்விளங்குங் கொடிமதில்கு ழிலங்கை
அன்றிநின்ற அரக்கர்கோனை அருவரைக்கீ ழுடர்த்தாய்
என்றுநல்ல வாய்மொழியால் ஏத்தியிராப் பகலும்
நின்றுநைவார் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 8

வேழவெண்கொம் பொசித்தமாலும் விளங்கியநான் முகனும்
சூழவெங்கு நேடஆங்கோர் சோதியுளா கிநின்றாய்
கேழல்வெண்கொம் பணிந்தபெம்மான் கேடிலாப்பொன் னடியின்
நீழல்வாழ்வார் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 9

வெஞ்சொற்றஞ்சொல் லாக்கிநின்ற வேடமில்லாச் சமனும்
தஞ்சமில்லாச் சாக்கியருந் தத்தவுமொன் றறியார்
துஞ்சலில்லா வாய்மொழியால் தோத்திரநின் னடியே
நெஞ்சில்வைப்பார் இடர்களையாய் நெடுங்களமே யவனே. 10

நீடவல்ல வார்சடையான் மேயநெடுங் களத்தைச்
சேர்வாழு மாமறுகிற் சிரபுரக்கோன் நலத்தால்
நாடவல்ல பனுவன்மாலை ஞானசம்பந் தன்சொன்ன
பாடல்பத்தும் பாடவல்லார் பாவம் பறையுமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

பழவினை நீங்க

பொது : திருநீலகண்டம் பண் - வியாழக்குறிஞ்சி

அவ்வினைக் கிவ்வினை யாமென்று சொல்லு மஃதறிவீர்
உய்வினை நாடா திருப்பதும் உந்தமக் கூனமன்றே
கைவினை செய்தெம் பிரான்குழல் போற்றுகும் நாமடியோம்
செய்வினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். 1

காவினை யிட்டுங் குளம்பல தொட்டுங் கனிமனத்தால்
ஏவினை யாலெயில் மூன்றெரித் தீரென் றிருபொழுதும்
பூவினைக் கொய்து மலரடி போற்றுதும் நாமடியோம்
தீவினை வந்தெமைத் தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். 2

முலைத்தட மூழ்கிய போகங்களுமற் றெவையு மெல்லாம்
விலைத்தலை யாவணங் கொண்டெமை யாண்ட விரிசடையீர்
இலைத்தலைச் சூலமுந் தண்டு மழுவு மிவையுடையீர்
சிலைத்தெமைத் தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். 3

விண்ணுல காள்கின்ற விச்சா தரர்களும் வேதியரும்
புண்ணிய ரென்றிரு போதுந் தொழப்படும் புண்ணியரே
கண்ணிமை யாதன மூன்றுடை யீருங் கழலடைந்தோம்
திண்ணிய தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். 4

மற்றிணை யில்லா மலைதிரண் டன்னதிண் டோளுடையீர்
கிறெமை யாட்கொண்டு கேளா தொழிவதுந் தன்மைகொல்லோ
சொற்றுணை வாழ்க்கை துறந்துந் திருவடி யேயடைந்தோம்
செற்றெமைத் தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். 5

மறக்கு மனத்தினை மாற்றியெம் மாவியை வற்பறுத்திப்
பிறப்பில் பெருமான் றிருந்தடிக் கீழ்ப்பிழை யாதவண்ணம்
பறித்த மலர்கொடு வந்துமை யேத்தும் பணியடியோம்
சிறப்பிலித் தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். 6

(7 ஆவது செய்யுள் மறைந்து போயிற்று.)

கருவைக் கழித்திட்டு வாழ்க்கை கடிந்துங் கழலடக்கே
உருகி மலர்கொடு வந்துமை யேத்துது நாமடியோம்
செருவி லரக்கனைச் சீரி லடர்த்தருள் செய்தவரே
திருவிளித் தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். 8

நாற்ற மலர்மிசை நான்முகன் நாரணன் வாதுசெய்து
தோற்ற முடைய அடியு முடியுந் தொடர்வரியீர்
தோற்றினுந் தோற்றுந் தொழுது வணங்குதும் நாமடியோம்
சீற்றம் தாம்வினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். 9

சாக்கியப் பட்டுஞ் சமணுரு வாகி யுடையொழிந்தும்
பாக்கிய மின்றி யிருதலைப் போகமும் பற்றும்விட்டார்
பூக்கமழ் கொன்றைப் புரிசடை யீரடி போற்றுகின்றோம்
தீக்குழித் தீவினை தீண்டப்பெ றாதிரு நீலகண்டம். 10

பிறந்த பிறவியிற் பேணியெஞ் செல்வன் கழலடைவான்
இறந்த பிறவியுண் டாகி லிமையவர் கோனடிக்கண்
திறம்பயில் ஞானசம் பந்தன செந்தமிழ் பத்தும்வல்லார்
நிறைந்த வலகினில் வானவர் கோனொடுங் கூடுவரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமணம் நிறைவேற

திருமணஞ்சேரி:

பண் - இந்தளம்

அயிலாரு மம்பத னாற்புர மூன்றெய்து
குயிலாரு மென்மொழி யாளொரு கூறாகி
மயிலாரு மல்கிய சோலை மணஞ்சேரிப்
பயில்வானைப் பற்றிநின் றார்க்கில்லை பாவமே.

1

விதியானை விண்ணவர் தாந்தொழு தேத்திய
நெதியானை நீள்சடை மேல்நிகழ் வித்தவான்
மதியானை வண்பொழில் சூழ்ந்த மணஞ்சேரிப்
பதியானைப் பாடவல் லார்வினை பாறுமே.

2

எய்ப்பானார்க் கின்புறு தேனளித் தூறிய
இப்பாலா யெனையு மாள வுரியானை
வைப்பான மாடங்கள் சூழ்ந்த மணஞ்சேரி
மெய்ப்பானை மேவிநின் றார்வினை வீடுமே.

3

விடையானை மேலுழ கேழுமிப் பாரெல்லாம்
உடையானை ஊழிதோ றுாழி யுளதாய
படையானைப் பண்ணிசை பாடு மணஞ்சேரி
அடைவானை யடையவல் லார்க்கில்லை யல்லலே.

4

எறியார்பூங் கொன்றையி னோடு மிளமத்தம்
வெறியாருஞ் செஞ்சடை யாரமி லைத்தானை
மறியாருங் கையுடை யானை மணஞ்சேரிச்
செறிவானைச் செப்பவல் லார்க்கிடர் சேராவே.

5

மொழியாணை முன்னொரு நான்மறை யாறங்கம்
பழியாமைப் பண்ணிசை யான பகர்வாணை
வழியாணை வானவ ரேத்து மணஞ்சேரி
இழியாமை யேத்தவல் லார்க்கெய்து மின்பமே. 6

எண்ணாணை யெண்ணமர் சீரிமை யோர்கட்குக்
கண்ணாணைக் கண்ணொரு மூன்று முடையாணை
மண்ணாணை மாவயல் சூழ்ந்த மணஞ்சேரிப்
பெண்ணாணைப் பேசநின் றார்பெரி யோர்களே. 7

எடுத்தாணை யெழில்முடி யெட்டு மிரண்டுந்தோள்
கெடுத்தாணைக் கேடிலாச் செம்மை யுடையாணை
மடுத்தார வண்டிசை பாடு மணஞ்சேரி
பிடித்தாரப் பேணவல் லார்பெரி யோர்களே. 8

சொல்லாணைத் தோற்றங்கண் டானு நெடுமாலும்
கல்லாணைக் கற்றன சொல்லித் தொழுதோங்க
வல்லார்நன் மாதவ ரேத்து மணஞ்சேரி
எல்லாமா மெம்பெரு மான்கழ லேத்துமே. 9

சற்றேயுந் தாமறி வில்சமண் சாக்கியர்
சொற்றேயும் வண்ணமொர் செம்மை யுடையாணை
வற்றாத வாவிசை சூழ்ந்த மணஞ்சேரி
பற்றாக வாழ்பவர் மேல்வினை பற்றாவே. 10

கண்ணாருங் காழியர் கோன்கருத் தார்வித்த
தண்ணார்சீர் ஞானசம் பந்தன் தமிழ்மாலை
மண்ணாரு மாவயல் சூழ்ந்த மணஞ்சேரி
பண்ணாரப் பாடவல் லார்க்கில்லைப் பாவமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

மகப்பேறு பெற

திருவெண்காடு:

பண் - சீகாமரம்

கண்காட்டு நுதலானுங் கணல்காட்டுங் கையானும்
பெண்காட்டு முருவானும் பிறைகாட்டுஞ் சடையானும்
பண்காட்டு மிசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்
வெண்காட்டி லுறைவானும் விடைகாட்டுங் கொடியானே. 1

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினை
வாயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோள் உமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாந் தீவினையே. 2

மண்ணொடுநீ ரனல்காலோ டாகாயம் மதியிரவி
எண்ணில்வரு மியமான னிகபரமு மெண்டிசையும்
பெண்ணினொடாண் பெருமையொடு சிறுமையுமாம் பேராளன்
விண்ணவர்கோன் வழிபடவெண் காடிடமா விரும்பினனே. 3

விடமுண்ட மிடற்றண்ணல் வெண்காட்டின் தண்புறவின்
மடல்விண்ட முடத்தாழை மலர்நிழலைக் குருகென்று
தடமண்டு துறைக்கெண்டை தாமரையின் பூமறையக்
கடல்விண்ட கதிர்முத்த நகைகாட்டுங் காட்சியதே. 4

வேலைமலி தண்கானல் வெண்காட்டான் திருவடிகீழ்
மாலைமலி வண்சாந்தால் வழிபடுநன் மறையவன்றன்
மேலடர்வெங் காலனுயிர் விண்டபினை நமன்தூதர்
ஆலமிடற் றானடியா ரென்றடர அஞ்சுவரே. 5

தண்மதியும் வெய்யரவுந் தாங்கினான் சடையினுடன்
ஒண்மதிய நுதலுமையோர் கூறுகந்தா னுறைகோயில்
பண்மொழியா லவன்நாமம் பலவோதப் பசங்கிள்ளை
வெண்முகில்சேர் கரும்பெணைமேல் வீற்றிருக்கும் வெண்காடே. 6

சக்கரமாற் கீந்தானுஞ் சலந்தரனைப் பிளந்தானும்
அக்கரைமே லசைத்தானு மடைந்தயிரா வதம்பணிய
மிக்கதனுக் கருள்கரக்கும் வெண்காடும் வினைதுரக்கும்
முக்குளநன் குடையானு முக்கணுடை யிறையவனே. 7

பண்மொய்த்த இன்மொழியாள் பயமெய்த மலையெடுத்த
உன்மத்த னுரம்நெரித்தன் றருள்செய்தா னுறைகோயில்
கண்மொய்த்த கருமஞ்ஞை நடமாடக் கடல் முழங்க
விண்மொய்த்த பொழில்வரிவண் டிசைமுரலும் வெண்காடே. 8

கள்ளார்செங் கமலத்தான் கடல்கிடந்தா னெனவிவர்கள்
ஒள்ளாண்மை கொளற்கோடி யுயர்ந்தாழ்ந்து முணர்வரியான்
வெள்ளாணை தவஞ்செய்யும் மேதகுவெண் காட்டானென்று
உள்ளாடி யுருகாதா ருணர்வுடைமை யுணரோமே. 9

போதியர்கள் பிண்டியர்கள் மிண்டுமொழி பொருளென்னும்
 பேதையர்க ளவர்பிறிமி னறிவுடையீ ரிதுகேண்மின்
 வேதியர்கள் விரும்பியசீர் வியன்திருவெண் காட்டானென்று
 ஓதியவர் யாதுமொரு தீதிலரென் றுணருமினே. 10

தண்பொழில்சூழ் சண்பையர்கோன் தமிழ்ஞான சம்பந்தன்
 விண்பொலிவெண் பிறைச்சென்னி விகிர்தனுறை வெண்காட்டை
 பண்பொலிசெந் தமிழ்மாலை பாடியபத் திவைவல்லார்
 பண்பொலிய வாழ்ந்தவர்போய் வான்பொலியப் புகுவாரே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

கோள்வினை தீர

பொது: கோளறு பதிகம்
பண் - பியந்தைக்காந்தாரம்

வேயுறு தோளி பங்கன் விடமுண்ட கண்டன்
 மிகநல்ல வீணை தடவி
 மாசறு திங்கன்கங்கை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஞாயிறு திங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாழன் வெள்ளி
 சனிபாம் பிரண்டு முடனே
 ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 1

என்பொடு கொம்பொடாமை இவைமார் பிலங்க
 எருதேறி ஏழை யுடனே
 பொன்பொதி மத்தமாலை புனல்குடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஒன்பதொ டொன்றோடேழு பதினெட்டோ டாறும்
 உடனாய நாள்கள் அவைதாம்
 அன்பொடு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 2

உருவளர் பவளமேனி ஒளிநீ றணிந்து
 உமையோடும் வெள்ளை விடைமேல்
 முருகலர் கொன்றைதிங்கள் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 திருமகள் கலையதூர்தி செயமாது பூமி
 திசைதெய்வ மான பலவும்
 அருநெதி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

3

மதிநுதல் மங்கையோடு வடபால் இருந்து
 மறையோதும் எங்கள் பரமன்
 நதியோடு கொன்றைமாலை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கொதியறு காலன் அங்கி நமனோடு தூதர்
 கொடுநோய்கள் ஆன பலவும்
 அதிகுணம் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

4

நஞ்சணி கண்டன் எந்தை மடவாள் தனோடும்
 விடையேறு நங்கள் பரமன்
 துஞ்சிருள் வன்னிகொன்றை முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெஞ்சின அவுணரோடும் உரும்இடியும் மின்னும்
 மிகையான பூதம் அவையும்
 அஞ்சிடும் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

5

வாள்வரி அதளதாடை வரிகோ வணத்தர்
 மடவாள் தனோடும் உடனாய்
 நான்மலர் வன்னிகொன்றை நதிசூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 கோளரி உழுவையோடு கொலையானை கேழல்
 கொடுநாக மோடு கரடி
 ஆளரி நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல

அடியா ரவர்க்கு மிகவே.
 செப்பிள முலைநன் மங்கை ஒருபாகமாக
 விடையேறு செல்வன் அடைவார்
 ஒப்பிள மதியும் அப்பும் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 வெப்பொடு குளிரும் வாதம் மிகையான பித்தும்
 வினையான வந்து நலியா
 அப்படி நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

வேள்பட விழிசெய்தன்று விடைமேல் இருந்து
 மடவாள்த னோடும் உடனாய்
 வாளமதி வன்னிகொன்றை மலர்கூடி வந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 ஏழ்கடல் சூழ்இலங்கை அரையன் தனோடும்
 இடரான வந்து நலியா
 ஆழ்கடல் நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

பலபல வேடமாகும் பரன்நாரி பாகன்
 பசுவேறும் எங்கள் பரமன்
 சலமக னோடெருக்கு முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 மலர்மிசை யோனும்மாலும் மறையோடு தேவர்
 வருகால மான பலவும்
 அலைகடல் மேருநல்ல அவைநல்ல நல்ல
 அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

கொத்தலர் குழலியோடு விசையற்கு நல்கு
 குணமாய வேட விகிர்தன்
 மத்தமும் மதியும்நாகம் முடிமேல் அணிந்தென்
 உளமே புகுந்த அதனால்
 புத்தரொ டமணைவாதில் அழிவிக்கும் அண்ணல்
 திருநீறு செம்மை திடமே
 அத்தகு நல்ல நல்ல அவைநல்ல நல்ல

அடியா ரவர்க்கு மிகவே. 10
 தேனமர் பொழில்கொள் ஆலை விளைசெந்நெல் துன்னி
 வளர் செம்பொன் எங்கும் நிகழ்
 நான்முகன் ஆதியாய பிரமா புரத்து
 மறைஞான ஞான முனிவன்
 தானுறு கோளும் நாளும் அடியாரை வந்து
 நலியாத வண்ணம் உரைசெய்
 ஆனசொல் மாலைஓதும் அடியார்கள் வானில்
 அரசாள்வர் ஆணை நடுநீதே திருச்சிறம்பலம் 11

வறுமை நீங்க

**திருவாவடுதுறை : நாலடிமேல்வைப்பு
 பண் - காந்தாரபஞ்சமம்**

இடரினுந் தளரினு மெனதுறுநோய்
 தொடரினு முனகழல் தொழுதெழுவேன்
 கடல்தனி லமுதொடு கலந்த நஞ்சை
 மிடறினி லடக்கிய வேதியனே
 இதுவோளமை யாளுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுன தின்னரு ளாவடுதுறை யரனே. 1

வாழினுஞ் சாவினும் வருந்தினும்போய்
 வீழினு முனகழல் விடுவேனல்லேன்
 தாழினந் தடம்புனல் தயங்குசென்னிப்
 போழின மதிவைத்த புண்ணியனே
 இதுவோளமை யாளுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுன தின்னரு ளாவடுதுறை யரனே. 2

நனவினுங் கனவினும் நம்பாவுன்னை
 மனவினும் வழிபடல் மறவேனம்மான்
 புனல்விரி நறுங்கொன்றைப் போதணிந்த
 கனலெரி யனல்புல்கு கையவனே
 இதுவோளமை யாளுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுன தின்னரு ளாவடுதுறை யரனே. 3

தும்மலோ டருந்துயர் தோன்றிடினும்
அம்மல ரடியலா லரற்றாதென்நாக்
கைம்மல்கு வரிசிலைக் கணையொன்றினால்
மும்மதி லெரியெழு முனிந்தவனே
இதுவோஎமை யாளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னரு ளாவடுதுறை யரனே.

4

கையது வீழினுங் கழிவுறினும்
செய்கழ லடியலால் சிந்தைசெய்யேன்
கொய்யணி நறுமலர் குலாயசென்னி
மையணி மிட்டுடை மறையவனே
இதுவோஎமை யாளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னரு ளாவடுதுறை யரனே.

5

வெந்துயர் தோன்றியோர் வெருவுறினும்
எந்தாயுன் னடியலா லேத்தாதென்நா
ஐந்தலை யரவுகொண் டரைக்கசைத்த
சந்தவெண் பொடியணி சங்கரனே
இதுவோஎமை யாளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னரு ளாவடுதுறை யரனே.

6

வெப்பொடு விரவியோர் வினைவரினும்
அப்பாவுன் னடியலா லரற்றாதென்நா
ஒப்புடை யொருவனை யுருவழிய
அப்படி யாலெழு விழித்தவனே
இதுவோஎமை யாளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னரு ளாவடுதுறை யரனே.

7

பேரிடர் பெருகியோர் பிணிவரினுஞ்
சீருடைக் கழலலாற் சிந்தைசெய்யேன்
ஏருடை மணிமுடி இராவணனை
ஆரிடர் படவரை யடர்த்தவனே
இதுவோஎமை யாளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னரு ளாவடுதுறை யரனே.

8

உண்ணினும் பசிப்பினு முறங்கினும்நின்
 ஒண்மல ரடியலா லுரையாதென்நாக்
 கண்ணனுங் கடிசுமழ் தாமரைமேல்
 அண்ணலு மளப்பரி தாயவனே
 இதுவோளமை யாளுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுன தின்னரு ளாவடுதுறை யரனே. 9

பித்தொடு மயங்கியோர் பிணிவரினும்
 அத்தாவுன் னடியலா லரற்றாதென்நாப்
 புத்தருஞ் சமணரும் புறனுரைக்கப்
 பத்தர்கட் கருள்செய்து பயின்றவனே
 இதுவோளமை யாளுமா றீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
 அதுவோவுன தின்னரு ளாவடுதுறை யரனே. 10

அலைபுன லாவடு துறையமர்ந்த
 இலைநுனை வேற்படை யெம்மிறைய
 நலமிகு ஞானசம் பந்தன்சொன்ன
 விலையுடை யருந்தமிழ் மாலைவல்லார்
 வினையாயினநீங் கிப்போய் விண்ணவர் வியனுலகம்
 நிலையாகமுன் னேறுவர் நிலமிசை நிலையிலரே. 11
 திருச்சிறறம்பலம்

கர்ப்பிணிகள் நலம் பெற

திருக்கருகாஷ்டர்: பண் - கௌசீகம்

முத்தி லங்குமுறு வல்லுமை யஞ்சவே
 மத்த யானைமறு கவ்வுரி வாங்கியக்
 கத்தை போர்த்தகட வள்கரு காவுரெம்
 அத்தர் வண்ணம்மழ லும்மழல் வண்ணமே. 1

விமுத வல்லசடை யான்வினை யுள்குவார்க்
கமுத நீழலக லாததோர் செல்வமாம்
கமுத முல்லை கமழ்கின்ற கருகாவூர்
அமுதர் வண்ணமழ லுமழல் வண்ணமே. 2

பழக வல்லசிறுத் தொண்டர்பா வின்னிசைக்
குழக ரென்றுகுழை யாவழை யாவரும்
கழல்கொள் பாடலுடை யார்க்கு காவுரெம்
அழகர் வண்ணமழ லுமழல் வண்ணமே. 3

பொடிமெய் பூசிமலர் கொய்துபு ணர்ந்துடன்
செடிய ரல்லாவுள்ள நல்கிய செல்வந்தர்
கடிகொள் முல்லைகம முங்கரு காவுரெம்
அடிகள் வண்ணம்மழ லும்மழல் வண்ணமே. 4

மைய லின்றிமலர் கொய்துவ ணங்கிடச்
செய்ய வுள்ளம்மிக நல்கிய செல்வந்தர்
கைதன் முல்லைகம முங்கரு காவுரெம்
ஐயர் வண்ணம்மழ லும்மழல் வண்ணமே. 5

மாசில் தொண்டர்மலர் கொண்டு வணங்கிட
ஆசை யாரஅருள் நல்கிய செல்வந்தர்
காய்சி னத்தவிடை யார்க்கு காவுரெம்
ஈசர் வண்ணம்மொரி யும்மொரி வண்ணமே. 6

வெந்த நீறுமெய் பூசிய வேதியன்
சிந்தை நின்றருள் நல்கிய செல்வந்தன்
கந்த மௌவல்கம முங்கரு வுரெம்
எந்தை வண்ணம்மொரி யும்மொரி வண்ணமே. 7

(8ஆவது செய்யுள் மறைந்து போயிற்று.)

பண்ணி னேர்மொழி யாளையோர் பாகனார்
மண்ணு கோலம்முடை யம்மல ரானொடும்
கண்ண னேடஅரி யார்கரு காவுரெம்
அண்ணல் வண்ணம்மழ லும்மழல் வண்ணமே. 9

போர்த்த மெய்யினர் போதுழல் வார்கள்சொல்
தீர்த்த மென்னுதெளி வீர்தெளி யேன்மின்
கார்த்தன் முல்லைகம முங்கரு காவுரெம்
ஆத்தா வண்ணம்மழ லும்மழல் வண்ணமே. 10

கலவ மஞ்ஞையுல வுங்கரு காவூர்
நிலவு பாடலுடை யான்றன நீள்கழல்
குலவு ஞானசம் பந்தன் செந்தமிழ்
சொலவ லாரவர் தொல்வினை தீருமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளியவை

வயிற்றுநோய் தீர

திருவதிகை வீரட்டானம் :

பண் - கொல்லி

கூற்றாயின வாறு விலக்ககிலீர்
கொடுமைபல செய்தன நானறியேன்
ஏற்றாயடிக் கேயிர வும்பகலும்
பிரியாது வணங்குவ னெப்பொழுதும்
தோற்றாதென் வயிற்றி னகம்படியே
குடரோடு துடக்கி முடக்கியிட
ஆற்றேனடி யேனதி கைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

1

நெஞ்சம்உமக் கேயிட மாகவைத்தேன்
நினையா தொருபோதும் இருந்தறியேன்
வஞ்சம்இது வொப்பது கண்டறியேன்
வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
நஞ்சாகி வந்தென்னை நலிவதனை
நணுகாமற் றுரந்து கரந்துமிடர்
அஞ்சேலு மென்னீ ரதிகைக்கெடில
வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

2

பணிந்தாரண பாவங்கள் பாற்றவல்லீர்
 படுவெண்டலை யிற்பலி கொண்டுழல்வீர்
 துணிந்தேயுமக் காட்செய்து வாழலுற்றாற்
 சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
 பிணிந்தார்பொடி கொண்டுமெய் பூசவல்லீர்
 பெற்றமேற்றுகந் தீர்கற்றும் வெண்டலைகொண்(டு)
 அணிந்தீரடி கேளதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

3

முன்னம்அடி யேனறி யாமையினான்
 முனிந்தென்னை நலிந்து முடக்கியிடப்
 பின்னையடி யேனுமக் காளும்பட்டேன்
 சுடுகின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
 தன்னையடைந் தார்வினை தீர்ப்பதன்றோ
 தலையாயவர் தங்கட னாவதுதான்
 அன்னநடை யாரதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

4

காத்தாள்பவர் காவ லிகழ்ந்தமையாற்
 கரைநின்றவர் கண்டுகொ ளென்றுசொல்லி
 நீத்தாய கயம்புக நூக்கியிட
 நிலைகொள்ளும் வழித்துறை யொன்றறியேன்
 வார்த்தையிது வொப்பது கேட்டறியேன்
 வயிற்றோடு துடக்கி முடக்கியிட
 ஆர்த்தாபுன லாரதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

5

சலம்பூவொடு தூபம் மறந்தறியேன்
 தமிழோடிசை பாடல் மறந்தறியேன்
 நலந்தீங்கிலு முன்னை மறந்தறியேன்
 உன்னாமம் என்னாவில் மறந்தறியேன்
 உலந்தார்தலை யிற்பலி கொண்டுழல்வாய்
 உடலுள்ளுறு சூலை தவிர்த்தருளாய்
 அலந்தேனடி யேனதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

6

உயர்ந்தேன்மனை வாழ்க்கையு மொண்பொருளும்
 ஒருவர்தலை காவ லிலாமையினால்
 வயந்தேயுமக் காட்செய்து வாழலுற்றால்
 வலிக்கின்றது சூலை தவிர்த்தருளீர்
 பயந்தேயென் வயிற்றி னகம்படியே
 பறித்துப்புரட் டியறுத் தீர்த்திடநான்
 அயர்ந்தேனடி யேனதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

7

வலித்தேன்மனை வாழ்க்கை மகிழ்ந்தடியேன்
 வஞ்சம்மன மொன்று மிலாமையினால்
 சலித்தாலொரு வர்துணை யாருமில்லைச்
 சங்கவெண்குழைக் காதுடை யெம்பெருமான்
 கலித்தேயென் வயிற்றி னகம்படியே
 கலக்கிமலக் கிட்டுக் கவர்ந்துதின்ன
 அலுத்தேனடி யேனதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

8

பொன்போல மிளிர்வதொர் மேனியினீர்
 புரிபுன்சடை யீர்மெலி யும்பிறையீர்
 துன்பேகவ லைபிணி யென்றிவற்றை
 நணுகாமற் றுரந்து கரந்துமிடீர்
 என்போலிக ளும்மை யினித்தெளியார்
 அடியார் படுவ திதுவேயாகில்
 அன்பேயமை யும்மதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

9

போர்த்தாயங்கோ ரானையின் ஈருரிதோல்
 புறங்கா டரங்காநட மாடவல்லாய்
 ஆர்த்தானரக் கன்றனை மால்வரைக்கீழ்
 அடர்த்திட் டருள்செய்த வதுகருதாய்
 வேர்த்தும்புரண்டும் விழுந்தும் எழுந்தால்
 என்வேதனை யான விலக்கியிடாய்
 ஆர்த்தார்புனல் சூழதி கைக்கெடில
 வீரட்டா னத்துறை யம்மானே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

விடத்தை இறக்க

பொது - விடந்தீர்த்த திருப்பதிகம் பண் - இந்தளம்

ஒன்றுகொ லாமவர் சிந்தை யுயர்வரை
ஒன்றுகொ லாமுய ரும்மதி சூடுவர்
ஒன்றுகொ லாமிடு வெண்டலை கையது
ஒன்றுகொ லாமவ ரூர்வது தானே. 1

இரண்டுகொ லாமிமை யோர் தொழு பாதம்
இரண்டுகொ லாமிலங் குங்குழை பெண்ணாண்
இரண்டுகொ லாமுர வஞ்சிறு மான்மழு
இரண்டுகொ லாமவ ரெய்தின தாமே. 2

மூன்றுகொ லாமவர் கண்ணுத லாவன
மூன்றுகொ லாமவர் சூலத்தின் மொய்யிலை
மூன்றுகொ லாங்கணை கையது வில்நாண்
மூன்றுகொ லாம்புர மெய்தன தாமே. 3

நாலுகொ லாமவர் தம்முக மாவன
நாலுகொ லாஞ்சன னம்முதல் தோற்றமும்
நாலுகொ லாமவ ரூர்தியின் பாதங்கள்
நாலுகொ லாமறை பாடின தாமே. 4

அஞ்சுகொ லாமவ ராடர விற்படம்
அஞ்சுகொ லாமவர் வெல்புல னாவன
அஞ்சுகொ லாமவர் காய்ப்பட் டான்கணை
அஞ்சுகொ லாமவ ராடின தாமே. 5

ஆறுகொ லாமவ ரங்கம் படைத்தன
ஆறுகொ லாமவர் தம்மக னார்முகம்
ஆறுகொ லாமவர் தார்மிசை வண்டின்கால்
ஆறுகொ லாஞ்சவை யாக்கின தாமே. 6

ஏழுகொ லாமவ ருழி படைத்தன
ஏழுகொ லாமவர் கண்ட விருங்கடல்
ஏழுகொ லாமவ ராளு முலகங்கள்
ஏழுகொ லாம்இசை யாக்கின தாமே. 7

எட்டுக்கொ லாமவர் ரீறில் பெருங்குணம்
எட்டுக்கொ லாமவர் சூடு மினமலர்
எட்டுக்கொ லாமவர் தோளிணை யாவன
எட்டுக்கொ லாந்திசை யாக்கின தாமே. 8

ஒன்பது போலவர் வாசல் வகுத்தன
ஒன்பது போலவர் மார்பினில் நூலிழை
ஒன்பது போலவர் கோலக் குழற்சடை
ஒன்பது போலவர் பாரிடத் தானே. 9

பத்துக்கொ லாமவர் பாம்பின்கண் பாம்பின்பல்
பத்துக்கொ லாமெயி றுந்நெரிந் துக்கன
பத்துக்கொ லாமவர் காயப்பட் டான்றலை
பத்துக்கொ லாமடி யார்செய்கை தானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

கர்ப்பிணிகள் நலம் பெற

திருக்கருகாவூர்: திருத்தாண்டகம்

குருகாம் வயிரமாங் கூறு நாளாங்
கொள்ளுங் கிழமையாங் கோனே தானாம்
பருகா அமுதமாம் பாலின் நெய்யாம்
பழத்தின் இரதமாம் பாட்டிற் பண்ணாம்
ஒருகா லுமையாளோர் பாக னுமாம்
உள்நின்ற நாவிற் கரையா டியாம்
கருவா யுலகுக்கு முன்னே தோன்றுங்
கண்ணாங் கருகாவூ ரெந்தை தானே. 1

வித்தாம் முளையாகும் வேரே தானாம்
வேண்டும் உருவமாம் விரும்பி நின்ற
பத்தாம் அடியார்க்கோர் பாங்க னுமாம்
பால்நிறமு மாம்பரஞ் சோதி தானாம்
தொத்தாம் அமரர்கணஞ் சூழ்ந்து போற்றத்
தோன்றாதென் உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
கத்தாம் அடியேற்குக் காணா காட்டுங்
கண்ணாங் கருகாவூ ரெந்தை தானே. 2

பூத்தானாம் பூவின் நிறத்தா னுமாம்
 பூக்குளால் வாசமாய் மன்னி நின்ற
 கோத்தானாங் கோல்வளையாள் கூற னாகுங்
 கொண்ட சமயத்தார் தேவ னாகி
 ஏத்தாதார்க் கென்று மிடரே துன்பம்
 ஈவானா மென்னெஞ்சத் துள்ளே நின்று
 காத்தானாங் கால னடையா வண்ணங்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

3

இரவனாம் எல்லி நடமா டியாம்
 எண்திசைக்குந் தேவனாம் என்னு ளானாம்
 அரவனாம் அல்ல லறுப்பா னுமாம்
 ஆகாச மூர்த்தியாம் ஆனே றேறும்
 குரவனாங் கூற்றை யுதைத்தான் தானாங்
 கூறாத வஞ்சக் குயலர்க் கென்றும்
 கரவனாங் காட்சிக் கெளியா னுமாங்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

4

படைத்தானாம் பாரை யிடந்தா னாகும்
 பரிசொன் றறியாமை நின்றான் தானாம்
 உடைத்தானாம் ஒன்னார் புரங்கள் மூன்றும்
 ஒள்ளுமூலால் மூட்டி யொருக்கி நின்று
 அடைத்தானாஞ் சூலம் மழுவோர் நாகம்
 அசைத்தானா மானேறொன் றூர்ந்தா னாகும்
 கடைத்தானாஞ் கள்ள மறிவார் நெஞ்சிற்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

5

மூலனாம் மூர்த்தியாம் முன்னே தானாம்
 மூவாத மேனிமுக் கண்ணி னானாம்
 சீலனாஞ் சேர்ந்தா ரிடர்கள் தீர்க்குஞ்
 செல்வனாஞ் செஞ்சுடர்க்கோர் சோதி தானாம்
 மாலனாம் மங்கையோர் பங்க னாகும்
 மன்றாடி யாம்வானோர் தங்கட் கெல்லாம்
 காலனாங் காலனைக் காய்ந்தா னாகுங்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

6

அரைசே ரரவனாம் ஆலத் தானாம்
 ஆதிரைநா ளானாம் அண்ட வானோர்
 திரைசேர் திருமுடித் திங்க ளானாந்
 தீவினை நாசனென் சிந்தை யானாம்
 உரைசே ருலகத்தா ருள்ளா னுமாம்
 உமையாளோர் பாகனா மோத வேலிக்
 கரைசேர் கடல்நஞ்சை யுண்டா னாகுங்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

7

துடியாந் துடியின் முழக்கந் தானாஞ்
 சொல்லுவார் சொல்லெல்லாஞ் சோதிப் பானாம்
 படிதானாம் பாவ மறுப்பா னாகும்
 பால்நீற்ற னாம்பரஞ் சோதி தானாம்
 கொடியானாங் கூற்றை யுதைத்தா னாகுங்
 கூறாத வஞ்சக் குயலர்க் கென்றும்
 கடியானாங் காட்சிக் கரியா னாகுங்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

8

விட்டுருவங் கிளர்கின்ற சோதி யானாம்
 விண்ணவர்க்கும் அறியாத சூழ லானாம்
 பட்டுருவ மாலயானைத் தோல்கீண் டானாம்
 பலபலவும் பாணி பயின்றான் தானாம்
 எட்டுருவ மூர்த்தியாம் எண்தோ ளானாம்
 என்னுச்சி மேலானாம் எம்பி ரானாம்
 கட்டுருவங் கடியானைக் காய்ந்தா னாகுங்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

9

பொறுத்திருந்த புள்ளூர்வா னுள்ளா னாகி
 உள்ளிருந்தங் குள்ளோய் களைவான் தானாய்ச்
 செறுத்திருந்த மும்மதில்கள் மூன்றும் வேவச்
 சிலைகுனியத் தீமூட்டுந் திண்மை யானாம்
 அறுத்திருந்த கையானா மந்தா ரல்லி
 யிருந்தானை யொருதலையைத் தெரிய நோக்கிக்
 கறுத்திருந்த கண்ட முடையான் போலுங்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

10

ஒறுத்தானாம் ஒன்னார் புரங்கள் மூன்றும்
 ஒள்ளழலை மாட்டி யுடனே வைத்து
 இசைந்தானாம் எண்ணான் முடிகள் பத்தும்
 இசைந்தானாம் இன்னிசைகள் கேட்டா னாகும்
 அறுத்தானாம் அஞ்சும் அடக்கி யங்கே
 ஆகாய மந்திரமு மானா னாகும்
 கறுத்தானாங் காலனைக் காலால் வீழ்க்
 கண்ணாங் கருகாவு ரெந்தை தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்ணொளி பெற

திருவொற்றியூர்:

பண் - தக்கேசி

அழுக்கு மெய்கொடுன் திருவடி யடைந்தேன்
 அதுவும் நான்படப் பாலதொன் றானால்
 பிழக்கை வாரியும் பால்கொள்வர் அடிகேள்
 பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்
 வழுக்கி வீழினுந் திருப்பெய ரல்லால்
 மற்று நான் அறி யேன்மறு மாற்றம்
 ஒழுக்க என்கணுக் கொருமருந் துரையாய்
 ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

1

கட்ட னேன்பிறந் தேனுனக் காளாய்க்
 காதற் சங்கிலி காரண மாக
 எட்டி னால்திக முந்திரு மூர்த்தி
 யென்செய் வானடி யேனெடுத் துரைக்கேன்
 பெட்ட னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்
 பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிக் கடிமை
 ஒட்டி னேனெனை நீசெய்வ தெல்லாம்
 ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

2

கங்கை தங்கிய சடையுடைக் கரும்பே
கட்டி யேபலர்க் குங்களை கண்ணே
அங்கை நெல்லியின் பழத்திடை யமுதே
அத்தா என்னிடர் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
சங்கும் இப்பியுஞ் சலஞ்சலம் முரல
வயிரம் முத்தொடு பொன்மணி வரன்றி
ஒங்கு மாகடல் ஒதம்வந் துலவும்
ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

3

ஈன்று கொண்டதோர் சுற்றமொன் றன்றால்
யாவராகிலென் அன்புடை யார்கள்
தோன்ற நின்றருள் செய்தளித் திட்டாற்
சொல்லுவாரையல் லாதன சொல்லாய்
மூன்று கண்ணுடை யாயடி யேன்கண்
கொள்வதேகணக் குவழக் காகில்
ஊன்று கோலெனக் காவதொன் றருளாய்
ஒற்றியூரெனும் ஊருறை வானே.

4

வழித்த லைப்படு வான்முயல் கின்றேன்
உன்னைப்போ லென்னைப் பாவிக்க மாட்டேன்
சுழித்தலைப் பட்ட நீரது போலச்
சுழல்கின் றேன்சுழல் கின்றதென் னுள்ளம்
கழித்தலைப் பட்ட நாயது போல
ஒருவன் கோல்பற்றிக் கறகற இழுக்கை
ஒழித்து நீயரு ளாயின செய்யாய்
ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

5

மாணை நோக்கியர் கண்வலைப் பட்டு
வருந்தி யானுற்ற வல்வினைக் கஞ்சித்
தேனை யாடிய கொன்றையி னாயுன்
சீலமுங் குணமுஞ் சிந்தி யாதே
நானு மித்தனை வேண்டுவ தடியேன்
உயிரொ டுந்நர கத்தழுந் தாமை
ஊன முள்ளன தீர்த்தருள் செய்யாய்
ஒற்றியூரெனும் ஊருறை வானே.

6

மற்றுத் தேவரை நினைந்துனை மறவேன்
 எஞ்சி னாரொடு வாழவு மாட்டேன்
 பெற்றி ருந்து பெறாதொழி கின்ற
 பேதை யேன்பிழைத் திட்டதை யறியேன்
 முற்றும் நீயெனை முனிந்திட அடியேன்
 கடவ தென்னுனை நான்மற வேனேல்
 உற்ற நோயுறு பிணிதவிர்த் தருளாய்
 ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

7

கூடி னாய்மலை மங்கையை நினையாய்
 கங்கை யாயிர முகமுடை யானைச்
 சூடி னாயென்று சொல்லிய புக்கால்
 தொழும்ப னேனுக்குஞ் சொல்லலு மாமே
 வாடி நீயிருந் தென்செய்தி மனனே
 வருந்தி யானுற்ற வல்வினைக் கஞ்சி
 ஊடி னாலினி யாவதொன் றுண்டே
 யொற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

8

மகத்திற் புக்கதோர் சனியெனக் கானாய்
 மைந்த னேமணி யேமண வாளா
 அகத்திற் பெண்டுகள் நானொன்று சொன்னால்
 அழையேற் போகுரு டானைத் தரியேன்
 முகத்திற் கண்ணிழந் தெங்ஙனம் வாழ்வேன்
 முக்க ணாமுறை யோமறை யோதீ
 உகைக்குந் தண்கடல் ஓதம்வந் துலவும்
 ஒற்றி யூரெனும் ஊருறை வானே.

9

ஓதம் வந்துல வங்கரை தன்மேல்
 ஒற்றி யூருறை செல்வனை நாளும்
 ஞாலந் தான்பர வப்படு கின்ற
 நான்மறை அங்கம் ஒதிய நாவன்
 சீலந் தான்பெரி தும்மிக வல்ல
 சிறுவன் வன்தொண்டன் ஊர னுரைத்த
 பாடல் பத்திவை வல்லவர் தாம்போய்ப்
 பரகதி திண்ணம் நண்ணுவர் தாமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலந் தான்உகந் தழுதுசெய் தானை
 ஆதி யைஅம ரார்தொழு தேத்துஞ்
 சீலந் தான்பெரி தும்முடை யானைச்
 சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை
 ஏல வாரக்குழ லாளுமை நங்கை
 என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கால காலனைக் கம்பனெம் மானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

1

உற்ற வாக்குத வும்பெரு மானை
 ஊர்வ தொன்றுடை யானும்பர் கோனைப்
 பற்றி னார்க்கென்றும் பற்றவன் றன்னைப்
 பாவிப் பார்மனம் பாவிக்கொண் டானை
 அற்ற மில்புக ழாளுமை நங்கை
 ஆத ரித்து வழிபடப் பெற்ற
 கற்றை வாரசடைக் கம்பனெம் மானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

2

திரியும் முப்புரந் தீப்பிழும் பாகச்
 செங்கண் மால்விடை மேல்திகழ் வானைக்
 கரியி னீருரி போர்த்துகந் தானைக்
 காம னைக்கன லாவிழித் தானை
 வரிகொள் வெள்வளை யாளுமை நங்கை
 மருவி யேத்தி வழிபடப் பெற்ற
 பெரிய கம்பனை யெங்கள் பிரானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

3

குண்ட லம்திகழ் காதுடை யானைக்
 கூற்று தைத்த கொடுந்தொழி லானை
 வண்ட லம்புமலர்க் கொன்றையி னானை
 வாள ராமதி சேர்சடை யானைக்
 கெண்டை யந்தடங் கண்ணுமை நங்கை
 கெழுமி யேத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கண்டம் நஞ்சுடைக் கம்பனெம் மானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

4

வெல்லும் வெண்மழு ஒன்றுடை யானை
 வேலை நஞ்சுண்ட வித்தகன் தன்னை
 அல்லல் தீர்த்தருள் செய்யவல் லானை
 அரும றையவை அங்கம்வல் லானை
 எல்லை யில்புக ழாளுமை நங்கை
 என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
 நல்ல கம்பனை எங்கள் பிரானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

5

திங்கள் தங்கிய சடையுடை யானைத்
 தேவ தேவனைச் செழுங்கடல் வளருஞ்
 சங்க வெண்குழைக் காதுடை யானைச்
 சாம வேதம் பெரிதுகப் பானை
 மங்கை நங்கை மலைமகள் கண்டு
 மருவி யேத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கங்கை யாளனைக் கம்பனெம் மானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

6

விண்ண வர்தொழு தேத்தநின் றானை
 வேதம் தான்விரித் தோதவல் லானை
 நண்ணி னார்க்கென்றும் நல்லவன் றன்னை
 நாளும் நாமுகக் கின்ற பிரானை
 எண்ணில் தொல்புக ழாளுமை நங்கை
 என்றும் யேத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கண்ணு மூன்றுடைக் கம்பனெம் மானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

7

சிந்தித் தென்றும் நினைந்தெழு வார்கள்
 சிந்தை யில்திக முஞ்சிவன் றன்னைப்
 பந்தித்த வினைப் பற்றறுப் பானைப்
 பாலோ டானைஞ்சும் ஆட்டுகந் தானை
 அந்த மில்புக ழாளுமை நங்கை
 ஆத ரித்து வழிபடப் பெற்ற
 கந்த வார்சடைக் கம்பனெம் மானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

8

வரங்கள் பெற்றுழல் வாளாக் கர்தம்
 வாலிய புரம் மூன்றெரித் தானை
 நிரம்பிய தக்கன் றன்பெரு வேள்வி
 நிரந்த ரஞ்செய்த நிட்கண் டகனைப்
 பரந்த தொல்புக ழாளுமை நங்கை
 பரவி யேத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கரங்கள் எட்டுடைக் கம்பனெம் மானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

9

எள்க லின்றி யிமையவர் கோனை
 ஈச னைவழி பாடுசெய் வாள்போல்
 உள்ளத் துள்கி உகந்துமை நங்கை
 வழிப டச்சென்று நின்றவா கண்டு
 வெள்ளங் காட்டி வெருட்டிட வஞ்சி
 வெருவி யோடித் தழுவவெளிப் பட்ட
 கள்ளக் கம்பனை எங்கள் பிரானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

10

பெற்றம் ஏறுகந் தேறவல் லானைப்
 பெரிய எம்பெரு மானென் றெப்போதுங்
 கற்ற வர்பர வப்படு வானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற தென்று
 கொற்ற வன்கம்பன் கூத்தனெம் மானைக்
 குளிர் பொழிற்றிரு நாவலா ளுரன்
 நற்ற மிழிவை ஈரைந்தும் வல்லார்
 நன்னெறி யுல கெய்துவர் தாமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

கூட்டு வழிபாட்டுக்கேற்ற பதிகங்கள்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளியவை

திருப்பிரமபுரம்:

பண் - நட்டபாடை

தோடுடையசெவி யன்விடையேறியோர் தூவெண் மதிசூடி
காடுடையசுட லைப்பொடிபூசியென் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஏடுடையமல ரான்முனைநாட்பணிந் தேத்த வருள்செய்த
பீடுடையபிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே. 1

முற்றலாமையிள நாகமோடேன முளைக்கொம் பவையுண்டு
வற்றலோடுகல னாப்பலிதேர்ந்தென துள்ளங் கவர்கள்வன்
கற்றல்கேட்டலுடை யார்பெரியார்கழல் கையால் தொழுதேத்தப்
பெற்றமூர்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே. 2

நீர்பரந்தநிமிர் புன்சடைமேலோர் நிலாவெண் மதிசூடி
ஏர்பரந்தவின வெள்வளைசோரஎன் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
ஊர்பரந்தவுல கின்முதலாகிய ஒரு ரிதுவென்னப்
பேர்பரந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே. 3

விண்மகிழ்ந்தமதி லெய்ததுமன்றி விளங்கு தலையோட்டில்
உண்மகிழ்ந்துபலி தேரியவந்தென துள்ளங் கவர்கள்வன்
மண்மகிழ்ந்தஅர வம்மலர்க்கொன்றை மலிந்த வரைமாப்பிற்
பெண்மகிழ்ந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே. 4

ஒருமைபெண்மையுடை யன்சடையன்விடை யூரும் மிவனென்ன
அருமையாகவுரை செய்யவமர்ந்தென துள்ளங் கவர்கள்வன்
கருமைபெற்றகடல் கொள்ளமிதந்ததோர் காலம் மிதுவென்னப்
பெருமைபெற்றபிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே. 5

மறைகலந்தஒலி பாடலோடாடல ராகி மழுவேந்தி
இறைகலந்தவின வெள்வளைசோரஎன் னுள்ளங் கவர்கள்வன்
கறைகலந்தகடி யார்பொழில்நீடுயர் சோலைக்க திர்சிந்தப்
பிறைகலந்தபிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே. 6

சடைமுயங்குபுன லன்னனலன்னெரி வீசிச் சதிர்வெய்த
உடைமுயங்குமர வோடுழிதந்தென துள்ளங் கவர்கள்வன்
கடல்முயங்குகழி சூழ்குளர்கானலம் பொன்னஞ் சிறகன்னம்
பெடைமுயங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே. 7

வியரிலங்குவரை யுந்தியதோள்களை வீரம் விளைவித்த
உயரிலங்கையரை யன்வலிசெற்றென துள்ளங் கவர்கள்வன்
துயரிலங்கும்முல கிற்பலஊழிகள் தோன்றும் பொழுதெல்லாம்
பெயரிலங்குபிர மாபுரமேவிய பெம்மானி வனன்றே. 8

தாணுதல்செய்திறை காணியமாலொடு தண்டா மரையானும்
நீணுதல்செய்தொழி யந்நிமிர்ந்தானென துள்ளங் கவர்கள்வன்
வாணுதல்செய்மக வீர்முதலாகிய வையத் தரரேத்தப்
பேணுதல்செய்பிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே. 9

புத்தரோடுபொறி யில்சமணும்புறங் கூற நெறிநில்லா
ஒத்தசொல்லவுல கம்பலிதேர்ந்தென துள்ளங் கவர்கள்வன்
மத்தயானைமறு கவ்வுரிபோர்த்ததோர் மாயம் மிதுவென்னப்
பித்தர்போலும்பிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவனன்றே. 10

அருநெறியமறை வல்லமுனியகன் பொய்கை யலர்மேய
பெருநெறியபிர மாபுரமேவிய பெம்மா னிவன்றன்னை
ஒருநெறியமனம் வைத்துணர்ஞானசம் பந்தன் னுரைசெய்த
திருநெறியதமிழ் வல்லவர்தொல்வினை தீர்த லெளிதாமே. 11

திருக்கழுமலம்:

பண் - கொல்லி

மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணினல் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவில்லை
கண்ணினல் லஃதுறுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணினல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே. 1

போதையார் பொற்கிண்ணத் தடிசில்பொல் லாதெனத்
தாதையார் முனிவுறத் தானெனை யாண்டவன்
காதையார் குழையினன் கழுமல வளநகர்ப்
பேதையா ளவளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே. 2

தொண்டனை செய்தொழில் துயரறுத் துய்யலாம்
வண்டனை கொன்றையான் மதுமலர்ச் சடைமுடிக்
கண்துணை நெற்றியான் கழுமல வளநகர்ப்
பெண்துணை யாகவோர் பெருந்தகை யிருந்ததே. 3

அயர்வுளோ மென்றுநீ யசைவொழி நெஞ்சமே
நியர்வளை முன்கையாள் நேரிழை யவளொடுங்
கயல்வயல் குதிகொளுங் கழுமல வளநகர்ப்
பெயர்பல துதிசெய்யப் பெருந்தகை யிருந்ததே. 4

அடைவிலோ மென்று நீ யயர்வொழி நெஞ்சமே
விடையமர் கொடியினான் விண்ணவர் தொழுதெழுங்
கடையுயர் மாடமார் கழுமல வளநகர்ப்
பெடைநடை யவளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே. 5

மற்றொரு பற்றிலை நெஞ்சமே மறைபல
கற்றநல் வேதியர் கழுமல வளநகர்ச்
சிறிற்றைப் பேரல்குற் றிருந்திழை யவளொடும்
பெற்றெனை யாளுடைப் பெருந்தகை யிருந்ததே. 6

குறைவளை வதுமொழி குறைவொழி நெஞ்சமே
நிறைவளை முன்கையாள் நேரிழை யவளொடுங்
கறைவளர் பொழிழலணி கழுமல வளநகர்ப்
பிறைவளர் சடைமுடிப் பெருந்தகை யிருந்ததே. 7

அரக்கனா ரருவரை யெடுத்தவ னலறிட
நெருக்கினார் விரலினால் நீடியாழ் பாடவே
கருக்குவா ளருந் செய்தான் கழுமல வளநகர்ப்
பெருக்குநீ ரவளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே. 8

நெடியவன் பிரமனு நினைப்பரி தாயவர்
அடியொடு முடியறி யாஅழ லுருவினன்
கடிகமழ் பொழிலணி கழுமல வளநகர்ப்
பிடிதனை யவளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே. 9

தாருறு தட்டுடைச் சமணர்சாக் கியர்கள்தம்
ஆருறு சொற்களைந் தடியிணை யடைந்துயம்மின்
காருறு பொழில்வளர் கழுமல வளநகர்ப்
பேரறத் தாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே. 10

கருதடங் தேன்மல்கு கழுமல வளநகர்ப்
பெருந்தடங் கொங்கையோ டிருந்தளம் பிரான்றனை
அருந்தமிழ் ஞானசம் பந்தன செந்தமிழ்
விரும்புவா ரவர்கள்போய் விண்ணுல காள்வரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆலவாய்: திருநீற்றுப்பதிகம்: பண் - காந்தாரம்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்தர மாவது நீறு துதிக்கப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமை பங்கன் திரு ஆலவாயன் திருநீறே. 1

வேதத்தில் உள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையில் உள்ளது நீறு
சீதப்புனல் வயல் சூழ்ந்த திருஆல வாயான் திருநீறே. 2

முத்தி தருவது நீறு முனிவர் அணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பத்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே. 3

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி அணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந்தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருஆல வாயன் திருநீறே. 4

பூச இனியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந் தவத்தோர்க் கெல்லாம்
ஆசை கெடுப்பது நீறு அந்தம தாவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருஆல வாயன் திருநீறே. 5

அருத்த மதாவது நீறு அவலம் அறுப்பது நீறு
வருத்தந் தணிப்பது நீறு வானம் அளிப்பது நீறு
பொருத்தம தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும் வெண்ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருவால வாயன் திருநீறே. 6

எயிலது வட்டது நீறு இருமைக்கும் உள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தமதாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூலத் தாலவா யான் திருநீறே. 7

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவம் அறுப்பது நீறு
தராவணமாவது நீறு தத்துவமாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேனி ஆலவாயன் திருநீறே. 8

மாலொடு அயனறியாத வண்ணமும் உள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல உடம்பிடர் தீர்க்கும் இன்பம் தருவது நீறு
ஆலமு துண்ட மிடற்றெம் ஆலவாயன் திருநீறே. 9

குண்டிகைக் கையர்களோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
எண்டிசைப் பட்ட பொருளார் ஏத்துந் தகையது நீறு
அண்டத் தவர்பணிந் தேத்தும் ஆலவாயன் திருநீறே. 10

ஆற்றல் அடல்விடை ஏறும் ஆலவாயான் திருநீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞான சம்பந்தன்
தேற்றித் தென்னன் உடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீர
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆலவாய்:

பண் - கொல்லி

மானினேர்விழி மாதராய்வழு திக்குமாபெருந் தேவிகேள்
பானல்வாயொரு பாலனீங்கிவ னென்றுநீபரி வெய்திடேல்
ஆனைமாமலை யாதியாய இடங்களிற்பல அல்லல்சேர்
ஈனர்கட்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே. 1

ஆகமத்தொடு மந்திரங்கள் அமைந்தசங்கத பங்கமாப்
பாகதத்தொ டிரைத்துரைத்த சனங்கள்வெட்குறு பக்கமா
மாகதக்கரி போற்றிநிந்து புரிந்துநின்றுணு மாசுசேர்
ஆகதர்க்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே. 2

அத்தகுபொள் உண்டுமில்லையு மென்றுநின்றவர்க் கச்சமா
ஒத்தொவ்வாமை மொழிந்துவாதில் அழிந்தெழுந்த கவிப்பெயர்ச்
சத்திரத்தின் மடிந்தொடிந்து சனங்கள்வெட்குற நக்கமே
சித்திரர்க்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே. 3

சந்துசேனனு மிந்துசேனனுந் தருமசேனனுங் கருமைசேர்
கந்துசேனனுங் கனகசேனனு முதலதாகிய பெயர்கொளா
மந்திபோற்றிநிந் தாரியத்தொடு செந்தமிழ்ப்பய னறிகிலா
அந்தகர்க்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே. 4

கூட்டினார்க்கிளி யின்விருத்த முரைத்ததோரொலி யின்தொழிற்
பாட்டுமெய்சொலிப் பக்கமேசெலு மெக்கர்தங்களைப் பல்லறம்
காட்டியேவரு மாடெலாங்கவர் கையரைக்கசி வொன்றிலாச்
சேட்டைகட்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே. 5

கனகநந்தியும் புட்பநந்தியும் பவணநந்தியுங் குமணமா
கனகநந்தியுங் குனகநந்தியுந் திவணநந்தியு மொழிகொளா
அனகநந்தியர் மதுவொழிந்தவ மேதவம்புரி வோமெனும்
சினகருக்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே. 6

பந்தணம்மவை யொன்றிலம்பரி வொன்றிலம்மென வாசக
மந்தணம்பல பேசிமாசறு சீர்மையின்றிய நாயமே
அந்தணம்மரு கந்தணம்மது புத்தணம்மது சித்தணச்
சிந்தணர்க்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே. 7

மேலெனக்கெதி ரில்லையென்ற அரக்கனார்மிகை செற்றதீப்
போலியைப்பணி யாக்கிலாதொரு பொய்த்தவங்கொடு குண்டுகை
பீலிகைக்கொடு பாயிடுக்கி நடுக்கியேபிறர் பின்செலும்
சீலிகட்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே. 8

பூமகற்கும ரிக்குமோர்வரு புண்ணியன்னடி போற்றிலார்
சாமவத்தையி னார்கள்போல்தலை யைப்பறித்தொரு பொய்த்தவம்
வேமவத்தையெ லுத்திமெய்ப்பொடி யட்டிவாய்சக திக்குநேர்
ஆமவர்க்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே. 9

தங்களுக்குமச் சாக்கியர்க்குந் தரிப்பொணாதநற் சேவடி
ளங்கள்நாயக னேத்தொழிந்திடுக் கேமடுத்தொரு பொய்த்தவம்
பொங்குநூல்வழி யன்றியேபுல வோர்களைப்பழிக் கும்பொலா
அங்கதர்க்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாயரன் நிற்கவே. 10

எக்கராமமண் கையருக்கெளி யேனலேன்திரு ஆலவாய்ச்
 சொக்கனென்னுள் இருக்கவேதுளங் கும்முடித்தென்னன் முன்னிவை
 தக்கசீர்ப்புக லிக்குமன்தமிழ் நாதன்ஞானசம் பந்தன்வாய்
 ஓக்கவேயுரை செய்தபத்து முரைப்பவர்க்கிட லில்லையே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆலவாய்:

பண் - புறநீர்மை

மங்கையர்க் கரசி வளவர்கோன் பாவை
 வரிவளைக் கைம்மட மானி
 பங்கயச் செல்வி பாண்டிமா தேவி
 பணிசெய்து நாஸ்தொறும் பரவப்
 பொங்கழ லுருவன் பூதநா யகனால்
 வேதமும் பொருள்களு மருளி
 அங்கயற் கண்ணி தன்னொடு மமர்ந்த
 ஆலவா யாவது மிதுவே. 1

வெற்றவே யடியா ரடிமிசை வீழும்
 விருப்பினன் வெள்ளைநீ றணியும்
 கொற்றவன் தனக்கு மந்திரி யாய
 குலச்சிறை குலாவிநின் றேத்தும்
 ஒற்றைவெள் விடைய னும்பரார் தலைவன்
 உலகினி லியற்கையை யொழிந்திட்(6)
 அற்றவர்க் கற்ற சிவனுறை கின்ற
 ஆலவா யாவது மிதுவே. 2

செந்துவர் வாயாள் சேலன கண்ணாள்
 சிவன்திரு நீற்றினை வளர்க்கும்
 பந்தனை விரலாள் பாண்டிமா தேவி
 பணிசெயப் பாரிடை நிலவும்
 சந்தமார் தரளம் பாம்புநீர் மத்தந்
 தண்ணெருக் கம்மலர் வன்னி
 அந்திவான் மதிசேர் சடைமுடி யண்ணல்
 ஆலவா யாவது மிதுவே. 3

கணங்களாய் வரினுந் தமிழராய் வரினு
 மடியவர் தங்களைக் கண்டால்
 குணங்கொடு பணியுங் குலச்சிறை குலாவுங்
 கோபுரஞ் சூழ்மணிக் கோயில்
 மணங்கமழ் கொன்றை வாளரா மதியம்
 வன்னிவண் கூவிள மாலை
 அணங்குவீற் றிருந்த சடைமுடி யண்ணல்
 ஆலவா யாவது மிதுவே.

4

செய்யதா மரைமே லன்னமே யனைய
 சேயிழை திருநுதற் செல்வி
 பையர வல்குற் பாண்டிமா தேவி
 நாள்தொறும் பணிந்தினி தேத்த
 வெய்யவேற் சூலம் பாசமங் குசமான்
 விரிகதிர் மழுவுடன் தரித்த
 ஐயனார் உமையோ டின்புறு கின்ற
 ஆலவா யாவது மிதுவே.

5

நலமில் ராக நலமதுண் டாக
 நாடவர் நாடறி கின்ற
 குலமில் ராகக் குலமதுண் டாகத்
 தவம்பணி குலச்சிறை பரவும்
 கலைமலி கரத்தன் மூவிலை வேலன்
 கரியுரி மூடிய கண்டன்
 அலைமலி புனல்சேர் சடைமுடி யண்ணல்
 ஆலவா யாவது மிதுவே.

6

முத்தின்தாழ் வடமுஞ் சந்தனக் குழம்பும்
 நீறுந்தன் மாப்பினின் முயங்கப்
 பத்தியார் கின்ற பாண்டிமா தேவி
 பாங்கொடு பணிசெய நின்ற
 சுத்தமார் பளிங்கின் பெருமலை யுடனே
 சுடர்மர கதமடுத் தாற்போல்
 அத்தனார் அமையோ டின்புறு கின்ற
 ஆலவா யாவது மிதுவே.

7

நாவணங் கியல்பா மஞ்செழுத் தோதி
 நல்லராய் நல்லியல் பாகும்
 கோவணம் பூதி சாதனங் கண்டால்
 தொழுதெழு குலச்சிறை போற்ற
 ஏவணங் கியல்பா மிராவணன் திண்டோள்
 இருபதும் நெரிதர வுன்றி
 ஆவணங் கொண்ட சடைமுடி யண்ணல்
 ஆலவா யாவது மிதுவே.

8

மண்ணெலா நிகழ மன்னனாய் மன்னு
 மணிமுடிச் சோழன்றன் மகளாம்
 பண்ணினோர் மொழியாள் பாண்டிமா தேவி
 பாங்கினாற் பணிசெய்து பரவ
 விண்ணுளா ரிருவர் கீழொடு மேலும்
 அளப்பரி தாம்வகை நின்ற
 அண்ணலார் உமையோ டின்பறு கின்ற
 ஆலவா யாவது மிதுவே.

9

தொண்டரா யுள்ளார் திசைதிசை தோறுந்
 தொழுதுன் குணத்தினைக் குலாவக்
 கண்டுநாள் தோறு மின்பறு கின்ற
 குலச்சிறை கருதிநின் றேத்தக்
 குண்டரா யுள்ளார் சாக்கியர் தங்கள்
 குறியின்கண் நெறியிடை வாரா
 அண்டநா யகன்தா னமர்ந்துவீற் றிருந்த
 ஆலவா யாவது மிதுவே.

10

பன்னலம் புணரும் பாண்டிமா தேவி
 குலச்சிறை யெனுமிவர் பணியும்
 அந்நலம் பெறுசீ ராலவா யீசன்
 திருவடி யாங்கவை போற்றிக்
 கன்னலம் பெரிய காழியுள் ஞான
 சம்பந்தன் செந்தமி ழிவைகொண்டு
 இன்னலம் பாட வல்லவ ரிமையோர்
 ஏத்தவீற் றிருப்பவ ரினிதே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

நிரைகழ லரவஞ் சிலம்பொலி யலம்பு
 நிமலர்நீ றணிதிரு மேனி
 வரைகெழு மகளோர் பாகமாப் புணர்ந்த
 வடிவினர் கொடியணி விடையர்
 கரைகெழு சந்தூங் காரகிற் பிளவும்
 அளப்பருங் கனமணி வரன்றிக்
 குரைகட லோத நித்திலங் கொழிக்குங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

1

கடிதென வந்த கரிதனை யுரித்து
 அவ்வுரி மேனிமேற் போர்ப்பர்
 பிடியன நடையாள் பெய்வளை மடந்தை
 பிறைநுத லவளொடு முடனாய்க்
 கொடிதெனக் கதறுங் குரைகடல் சூழ்ந்து
 கொள்ளமு னித்திலஞ் சுமந்து
 குடிதனை நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றுங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

2

பனித்திளந் திங்கட் பைந்தலை நாகம்
 படர்ச்சடை முடியிடை வைத்தார்
 கனித்திளந் துவர்வாய்க் காரிகை பாக
 மாகமுன் கலந்தவர் மதில்மேல்
 தனித்தபே ருருவ விழித்தழல் நாகந்
 தாங்கிய மேருவெஞ் சிலையாக்
 குனித்ததோர் வில்லார் குரைகடல் சூழ்ந்து
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

3

பழித்திளங் கங்கை சடையிடை வைத்துப்
 பாங்குடை மதனனைப் பொடியா
 விழித்தவன் தேவி வேண்டமுன் கொடுத்த
 விமலனார் கமலமார் பாதர்
 தெழித்துமுன் னரற்றுஞ் செழுங்கடல் தரளஞ்
 செம்பொனும் இப்பியுஞ் சுமந்து
 கொழித்துவன் திரைகள் கரையிடைச் சேர்க்குங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

4

தாயினு நல்ல தலைவரென் றடியார்
தம்மடி போற்றிசைப் பார்கள்
வாயினு மனத்து மருவிநின் றகலா
மாண்பினர் காண்பல வேடர்
நோயிலும் பிணியுந் தொழிலர்பால் நீக்கி
நுழைதரு நூலினர் ஞாலம்
கோயிலுஞ் சனையுந் கடலுடன் சூழ்ந்த
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

5

பரிந்துநன் மனத்தால் வழிபடு மாணி
தன்னுயிர் மேல்வருங் கூற்றைத்
திரிந்திடா வண்ண முதைத்தவற் கருளுஞ்
செம்மையார் நம்மையா ளுடையார்
விரிந்துயர் மௌவல் மாதவி புன்னை
வேங்கைவண் செருந்திசெண் பகத்தின்
குருந்தொடு முல்லை கொடிவிடும் பொழில்சூழ்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

6

(7 ஆவது செய்யுள் மறைந்து போயிற்று)

எடுத்தவன் தருக்கை யிழித்தவர் விரலா
லேத்திட வாத்தமாம் பேறு
தொடுத்தவர் செல்வந் தோன்றிய பிறப்பு
மிறப்பறி யாதவர் வேள்வி
தடுத்தவர் வனப்பால் வைத்ததோர் கருணை
தன்னருட் பெருமையும் வாழ்வும்
கொடுத்தவர் விரும்பும் பெரும்புக ழாளர்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

8

அருவரா தொருகை வெண்டலை யேந்தி
யகந்தொறும் பலியுடன் புக்க
பெருவரா யுறையு நீர்மையர் சீர்மைப்
பெருங்கடல் வண்ணனும் பிரமன்
இருவரு மறியா வண்ணமொள் ளொரியா
யுயர்ந்தவர் பெயர்ந்தநன் மாற்கும்
குருவராய் நின்றார் குரைகழல் வணங்கக்
கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

9

நின்றுணுஞ் சமணு மிருந்துணுந் தேரு
 நெறியலா தனபுறங் கூற
 வென்றுநஞ் சுண்ணும் பரிசின ரொருபால்
 மெல்லிய லொடுமுட னாகித்
 துன்றுமொண் பௌவ மவ்வலுஞ் சூழ்ந்து
 தாழ்ந்துறு திரைபல மோதிக்
 குன்றுமொண் கானல் வாசம்வந் துலவுங்
 கோணமா மலையமர்ந் தாரே.

10

குற்றமி லாதார் குரைகடல் சூழ்ந்த
 கோணமா மலையமர்ந் தாரைக்
 கற்றுணர் கேள்விக் காழியர் பெருமான்
 கருத்துடை ஞானசம் பந்தன்
 உற்றசெந் தமிழார் மாலையீ ரைந்து
 முரைப்பவர் கேட்பவ ருயர்ந்தோர்
 சுற்றமு மாகித் தொல்வினை யடையார்
 தோன்றுவர் வானிடைப் பொலிந்தே.

11

திருநாவுக்கரசு நாயனார் அருளியவை
திருவாய்மூர் - திருத்தாண்டகம்

பாட வடியார் பரவக் கண்டேன்
 பத்தர்கணங் கண்டேன் மொய்த்த பூதம்
 ஆடல் முழுவம் அதிரக் கண்டேன்
 அங்கைஅனல் கண்டேன் கங்கை யானைக்
 கோட லரவார் சடையிற் கண்டேன்
 கொக்கினிதழ் கண்டேன் கொன்றை கண்டேன்
 வாடல் தலையொன்று கையிற் கண்டேன்
 வாய்மு ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

1

பாலின் மொழியாளோர் பாகங் கண்டேன்
 பதினெண் கணமும் பயிலக் கண்டேன்
 நீல நிறமுண்ட கண்டங் கண்டேன்
 நெற்றிநுதல் கண்டேன் பெற்றங் கண்டேன்
 காலைக் கதிர்செய் மதியங் கண்டேன்
 கரந்தை திருமுடிமேல் தோன்றக் கண்டேன்
 மாலைச் சடையும் முடியங் கண்டேன்
 வாய்மு ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

2

மண்ணைத் திகழ நடம தாடும்
வரைசிலம் பார்க்கின்ற பாதங் கண்டேன்
விண்ணில் திகழும் முடியுங் கண்டேன்
வேடம் பலவாஞ் சரிதை கண்டேன்
நண்ணிப் பிரியா மழுவுங் கண்டேன்
நாலுமறை யங்கம் ஒதக் கண்டேன்
வண்ணம் பொலிந்திலங்கு கோலங் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

3

விளைத்த பெரும்பக்தி கூர நின்று
மெய்யடியார் தம்மை விரும்பக் கண்டேன்
இளைக்குங் கதநாகம் மேனி கண்டேன்
என்பின் கலந்திகழ்ந்து தோன்றக் கண்டேன்
திளைக்குந் திருமார்பில் நீறு கண்டேன்
சேணார் மதில்மூன்றும் பொன்ற அன்று
வளைத்த வரிசிலையுங் கையிற் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

4

கான்மறையும் போதகந்தி னுரிவை கண்டேன்
காலிற் கழல்கண்டேன் கரியின் தோல்கொண்டு
ஊன்மறையப் போர்த்த வடிவுங் கண்டேன்
உள்கமனம் வைத்த உணர்வுங் கண்டேன்
நான்மறை யானொடு நெடிய மாலும்
நண்ணி வரக்கண்டேன் திண்ண மாக
மான்மறிதங் கையின் மருவக் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

5

அடியார் சிலம்பொலிக ளார்ப்பக் கண்டேன்
அவ்வவர்க்கே யீந்த கருணை கண்டேன்
முடியார் சடைமேல் அரவம் ஊழ்க
மூரிப் பிறைபோய் மறையக் கண்டேன்
கொடியா ரதன்மே லிடபங் கண்டேன்
கோவணமுங் கீளுங் குலாவக் கண்டேன்
வடியாரும் மூவிலைவேல் கையில் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

6

குழையார் திருத்தோடு காதிற் கண்டேன்
கொக்கரையுஞ் சச்சரியுங் கொள்கை கண்டேன்
இழையார் புரிநூல் வலத்தே கண்டேன்
ஏழிசை யாழ்வீணை முரலக் கண்டேன்
தழையார் சடைகண்டேன் தன்மை கண்டேன்
தக்கையொடு தாளங் கறங்கக் கண்டேன்
மழையார் திருமிடறும் மற்றுங் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

7

பொருந்தாத செய்கை பொலியக் கண்டேன்
போற்றிசைத்து விண்ணோர் புகழக் கண்டேன்
பரிந்தார்க் கருளும் பரிசுங் கண்டேன்
பாராகிப் புனலாகி நிற்கை கண்டேன்
விருந்தாய்ப் பரந்த தொகுதி கண்டேன்
மெல்லியலும் விநாயகனுந் தோன்றக் கண்டேன்
மருந்தாய்ப் பிணிதீர்க்கு மாறு கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

8

மெய்யன்ப ரானார்க் கருளுங் கண்டேன்
வேடுவனாய் நின்ற நிலையுங் கண்டேன்
கையம் பரணெரித்த காட்சி கண்டேன்
கங்கணமும் அங்கைக் கனலுங் கண்டேன்
ஐயம் பலவூர் திரியக் கண்டேன்
அன்றவன்றன் வேள்வி யழித்து கந்து
வையம் பரவ இருத்தல் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

9

கலங்க இருவர்க் கழலாய் நீண்ட
காரணமுங் கண்டேன் கருவாய் நின்று
பலங்கள் தரித்துகந்த பண்புங் கண்டேன்
பாடல் ஒலியெலாங் கூடக் கண்டேன்
இலங்கைத் தலைவன் சிரங்கள் பத்தும்
இறுத்தவனுக் கீந்த பெருமை கண்டேன்
வலங்கைத் தலத்துள் அனலுங் கண்டேன்
வாய்மூ ரடிகளைநான் கண்ட வாறே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாணைக்கா - திருத்தாண்டகம்

எத்தாய ரெத்தந்தை யெச்சுற் றத்தார்
 எம்மாடு சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார்
 செத்தால்வந் துதவுவா ரொருவ ரில்லை
 சிறுவிறகால் தீழுட்டிச் செல்லா நிற்பர்
 சித்தாய வேடத்தாய் நீடு பொன்னித்
 திருவாணைக் காவுடைய செல்வா என்றன்
 அத்தாவன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
 அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேளே. 1

ஊனாகி உயிராகி யதனுள் நின்ற
 உணர்வாகிப் பிறவனைத்தும் நீயாய் நின்றாய்
 நானேதும் அறியாமே யென்னுள் வந்து
 நல்லனவுந் தீயனவுந் காட்டா நின்றாய்
 தேனாருங் கொன்றையனே நின்றி யூராய்
 திருவாணைக் காவிலுறை சிவனே ஞானம்
 ஆனாயுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
 அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேளே. 2

ஒப்பாயிவ் வுலகத்தோ டொட்டி வாழ்வான்
 ஒன்றலாத் தவத்தாரோ டுடனே நின்று
 துப்பாருங் குறையடிசில் துற்றி நற்றுன்
 திறம் மறந்து திரிவேனைக் காத்து நீவந்
 தெப்பாலும் நுன் உணர்வே யாக்கி யென்னை
 ஆண்டவனே யெழிலானைக் காவா வானோர்
 அப்பாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
 அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேளே. 3

நினைத்தவர்கள் நெஞ்சளாய் வஞ்சக் கள்வா
 நிறைமதியஞ் சடைவைத்தா யடையா துன்பால்
 முனைத்தவர்கள் புரமூன்று மெரியச் செற்றாய்
 முன்னானைத் தோல்போர்த்த முதல்வா வென்றுங்
 கனைத்துவரு மெருதேறுங் காள கண்டா
 கயிலாய மலையாநின் கழலே சேர்ந்தேன்
 அனைத்துலகும் ஆள்வானே ஆனைக் காவா
 அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேளே. 4

இம்மாயப் பிறப்பென்னும் கடலாந் துன்பத்
 திடைச் சுழிப்பட் டிளைப்பேனை இளையா வண்ணம்
 கைம்மான மனத்துதவிக் கருணை செய்து
 காதலரு ளவைவைத்தாய் காண நில்லாய்
 வெம்மான மதகரியி னுரிவை போர்த்த
 வேதியனே தென்னாணைக் காவுள் மேய
 அம்மான்நின் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
 அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேளே. 5

உரையாரும் புகழானே யொற்றி யூராய்
 கச்சியே கம்பனே காரோ ணத்தாய்
 விரையாரும் மலர்தூவி வணங்கு வார்பால்
 மிக்கானே யக்கரவம் ஆரம் பூண்டாய்
 திரையாரும் புனற்பொன்னித் தீர்த்தம் மல்கு
 திருவாணைக் காவிலுறை தேனே வானோர்
 அரையாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
 அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேளே. 6

மையாரும் மணிமிடற்றாய் மாதோர் கூறாய்
 மான்மறியும் மாமழவும் அனலு மேந்துங்
 கையானே காலனுடல் மாளச் செற்ற
 கங்காளா முன்கோளும் விளைவு மானாய்
 செய்யானே திருமேனி யரியாய் தேவர்
 குலக்கொழுந்தே தென்னாணைக் காவுள் மேய
 ஐயாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
 அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேளே. 7

இலையாருஞ் சூலத்தாய் எண்தோ ளானே
 எவ்விடத்தும் நீயல்லா தில்லை யென்று
 தலையாரக் கும்பிடுவார் தன்மை யானே
 தழல்மடுத்த மாமேருக் கையில் வைத்த
 சிலையானே திருவாணைக் காவுள் மேய
 தீயாட சிறுநோயால் நலிவுண் டுள்ளம்
 அலையாதே நின்னடியே அடையப் பெற்றால்
 அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேளே. 8

விண்ணாரும் புனல்பொதிசெஞ் சடையாய் வேத
 நெறியானே யெறிகடலின் நஞ்ச முண்டாய்
 எண்ணாரும் புகழானே உன்னை யெம்மான்
 னென்றென்றே நாவினில்எப் பொழுதும் உன்னிக்
 கண்ணாரக் கண்டிருக்கக் களித்தெப் போதுங்
 கடிபொழில்கூழ் தென்னானைக் காவுள் மேய
 அண்ணாநின் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றால்
 அல்லணக்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேளே. 9

கொடியேயும் வெள்ளேற்றாய் கூளி பாடக்
 குறப்பூதங் கூத்தாட நீயும் ஆடி
 வடிவேயும் மங்கைதனை வைத்த மைந்தா
 மதிலானைக் காவுளாய் மாகா ளத்தாய்
 படியேயுங் கடல்இலங்கைத் கோமான் தன்னைப்
 பருமுடியந் திரள்தோளும் அடர்த்து கந்த
 அடியேவந் தடைந்தடிமை யாகப் பெற்றால்
 அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருஆவருதுறை - திருத்தாண்டகம்

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
 செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதி மிக்க
 உருவேஎன் னுறவேஎன் ஊனே ஊனின்
 உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
 கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
 கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
 அருவாய் வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
 ஆவடுதண் துறையுறையும் அமர ரேறே. 1

மாற்றேன் எழுத்தஞ்சும் என்றன் நாவின்
 மறவேன் திருவருள்கள் வஞ்ச நெஞ்சின்
 ஏற்றேன் பிறதெய்வம் எண்ணா நாயேன்
 எம்பெருமான் திருவடியே எண்ணி னல்லால்

மேற்றான்நீ செய்வனகள் செய்யக் கண்டு
 வேதனைக்கே யிடங்கொடுத்து நாளு நாளும்
 ஆற்றேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் துறையுறையும் அமர ரேறே.

2

வரையார் மடமங்கை பங்கா கங்கை
 மணவாளா வார்சடையாய் நின்றன் நாமம்
 உரையா உயிர்போகப் பெறுவே னாகில்
 உறுநோய்வந் தெத்தனையு முற்றா லென்னே
 கரையா நினைந்துருகிக் கண்ணீர் மல்கிக்
 காதலித்து நின்கழலே யேத்து மன்பர்க்
 கரையா அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் துறையுறையும் அமர ரேறே.

3

சிலைத்தார் திரிபுரங்கள் தீயில் வேவச்
 சிலைவளைவித் துமையவளை யஞ்ச நோக்கிக்
 கலித்தாங் கிரும்பிடிமேற் கைவைத் தோடுங்
 களிறுரித்த கங்காளா எங்கள் கோவே
 நிலத்தார் அவர்தமக்கே பொறையாய் நாளும்
 நிலல்லா வுயிரோம்பு நீத னேனான்
 அலுத்தேன் அடியேனை அஞ்சேலென்னாய்
 ஆவடுதண் துறையுறையும் அமர ரேறே.

4

நறுமா மலர்கொய்து நீரின் மூழ்கி
 நாள்தோறும் நின்கழலே யேத்தி வாழ்த்தித்
 துறவாத துன்பந் துறந்தேன் தன்னைச்
 சூழலகில் ஊழ்வினைவந் துற்றா லென்னே
 உறவாகி வானவர்கள் முற்றும் வேண்ட
 ஒலிதிரைநீர்க் கடல்நஞ்சுண் டுய்யக் கொண்ட
 அறவா அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் துறையுறையும் அமர ரேறே.

5

கோன்நா ரணன் அங்கத் தோள்மேற் கொண்டு
 கொழுமலரான் தன்சிரத்தைக் கையி லேந்திக்
 கானார் களிறுரிவைப் போர்வை மூடிக்
 கங்காள வேடராய் எங்குஞ் செல்வீர்

நானார் உமக்கோர் வினைக்கே டனேன்
நல்வினையுந் தீவினையு மெல்லாம் முன்னே
ஆனாய் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
ஆவடுதண் துறையுறையும் அமர ரேறே.

6

உழையுரித்த மானுரிதோ லாடை யானே
உமையவள்தம் பெருமானே இமையோர் ஏறே
கழையிறுத்த கருங்கடல்நஞ் சுண்ட சுண்டா
கயிலாய மலையானே உன்பா லன்பர்
பிழைபொறுத்தி என்பதுவும் பெரியோய் நின்றன்
கடனன்றே பேரருளுன் பால தன்றே
அழையுறுத்து மாமயில்க ளாடுஞ் சோலை
ஆவடுதண் துறையுறையும் அமர ரேறே.

7

உலந்தார் தலைகலனொன் றேந்தி வானோர்
உலகம் பலிதிரிவா யுன்பா லன்பு
கலந்தார் மனங்கவருங் காத லானே
கனலாடுங் கையவனே யையா மெய்யே
மலந்தாங் குயிர்ப்பிறவி மாயக் காய
மயங்குளே விழுந்தழுந்தி நாளும் நாளும்
அலந்தேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
ஆவடுதண் துறையுறையும் அமர ரேறே.

8

பல்லார்ந்த வெண்தலை கையி லேந்திப்
பசுவேறி யூருரன் பலிகொள் வானே
கல்லார்ந்த மலைமகளு நீயு மெல்லாங்
காரிகாட்டி லாட்டுகந்தீர் கருதீ ராகில்
எல்லாரு மென்தன்னை யிகழ்வர் போலும்
ஏழையமண் குண்டர்சாக் கியர்க ளொன்றுக்
கல்லாதார் திறந்தொழிந்தேன் அஞ்சே லென்னாய்
ஆவடுதண் துறையுறையும் அமர ரேறே.

9

துறந்தார்தந் தூநெறிக்கட் சென்றே னல்லேன்
துணைமாலை சூட்டநான் தூயே னல்லேன்
பிறந்தேன்நின் திருவருளே பேசினல்லாற்
பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே

செறிந்தார் மதில் இங்கைக் கோமான் தன்னைச்
 செறுவரைக்கீ ழுடர்த்தருளிச் செய்கை யெல்லாம்
 அறிந்தேன் அடியேனை அஞ்சே லென்னாய்
 ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளியவை

திருவெண்ணெய்நல்லூர்: பண் - இந்தளம்

பித்தா பிறை சூடபெரு மானேயரு ளாளா
 எத்தான்மற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னை
 வைத்தாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருள் துழையுள்
 அத்தாவுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.

1

நாயேன்பல நாளும்நினைப் பின்றிமனத் துன்னைப்
 பேயாய்த்திரிந் தெய்த்தேன்பெற லாகாஅருள் பெற்றேன்
 வேயார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருள் துறையுள்
 ஆயாவுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.

2

மன்னேமற வாதேநினைக் கின்றேன்மனத் துன்னைப்
 பொன்னேமணி தானேவயி ரம்மேபொரு(து) உந்தி
 மின்னார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருள் துறையுள்
 அன்னேயுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.

3

முடியேன்இனிப் பிறவேன்பெறின் மூவேன்பெற்றம் ஊர்தீ
 கொடியேன்பல் பொய்யேயுரைப் பேனைக்குறிக் கொள்நீ
 செடியார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருள் துறையுள்
 அடிகேளுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.

4

பாதம்பணி வார்கள்பெறு பண்டம்அது பணியாய்
 ஆதன்பொரு ளானேன்அறி வில்லேனரு ளாளா
 தாதார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருள் துறையுள்
 ஆதியுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே.

5

தண்ணார்புர மூன்றும்எரி யுண்ணநகை செய்தாய்
மண்ணார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருள் துறையுள்
அண்ணாவுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே. 6

ஊனாய்உயி ரானாய்உட லானாய்உல கானாய்
வானாய்நிலன் ஆனாய்கட லானாய்மலை யானாய்
தேனார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருள் துறையுள்
ஆனாயுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே. 7

ஏற்றார்புர மூன்றுமெரி யுண்ணச்சிலை தொட்டாய்
தேற்றாதன சொல்லித்திரி வேனோசெக்கர் வானீர்
ஏற்றாய்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருள் துறையுள்
ஆற்றாயுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே. 8

மழுவாள்வலன் ஏந்தீமறை யோதீமங்கை பங்கா
தொழுவாரவர் துயராயின தீர்த்தல்உன தொழிலே
செழுவார்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருட் டுறையுள்
அழகாவுனக் காளாய்இனி அல்லேனென லாமே. 9

காருர்புனல் எய்திக்கரை கல்லித்திரைக் கையால்
பாருர்புகழ் எய்தித்திகழ் பன்மாமணி உந்திச்
சீருர்பெண்ணைத் தென்பால்வெண்ணெய் நல்லூரருள் துறையுள்
ஆருரன்எம் பெருமாற்(கு)ஆள் அல்லேனென லாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூர் திருத்தொண்டத்தொகை:
பண் - கொல்லிக் கௌவாணம்

தில்லைவாழ் அந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்
திருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியேன்
இல்லையே என்னாத இயற்பகைக்கும் அடியேன்
இளையான்றன் குடிமாறன் அடியார்க்கும் அடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
விரிபொழில்கூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டர்க் கடியேன்
அல்லிமென் முல்லையந்தார் அமர்நீதிக் கடியேன்
ஆருரன் ஆருரில் அம்மானுக் காளே. 1

இலைமலிந்த வேல்நம்பி எறிபத்தர்க் கடியேன்
 ஏனாதி நாதன்றன் அடியார்க்கு மடியேன்
 கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பர்க் கடியேன்
 கடவுளிற் கலயன்ற னடியார்க்கும் அடியோன்
 மலைமலிந்த தோள்வள்ளல் மானக்கஞ் சாறன்
 எஞ்சாத வாட்டாயன் அடியார்க்கு மடியேன்
 அலைமலிந்த புனல்மங்கை ஆனாயர்க் கடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

2

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
 முருகனுக்கும் உருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
 செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கு மடியேன்
 திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்
 மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
 வெகுண்டெழுந்த தாதைதான் மழுவினா லெறிந்த
 அம்மையான் அடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

3

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
 திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
 பெருநம்பி குலச்சிறைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
 பெருமிழலைக் குறும்பர்க்கும் பேயார்க்கு மடியேன்
 ஒருநம்பி அப்பூதி யடியார்க்கு மடியேன்
 ஒலிபுனல்குழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கர்க் கடியேன்
 அருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக்கு காளே.

4

வம்பறா வரிவண்டு மணம்நாற மலரும்
 மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணா
 எம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியேன்
 ஏயர்கோன் கலிகாம னடியார்க்கு மடியேன்
 நம்பிரான் திருமூல னடியார்க்கு மடியேன்
 நாட்டம்மிகு தண்டிக்கும்மூர்க்கர்க்கு மடியேன்
 அம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

5

வார்கொண்ட வனமுலையான் உமைபங்கன் கழலே
 மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியர்க்கு மடியேன்
 சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
 செங்காட்டங் குடியேய சிறுத்தொண்டர்க் கடியேன்
 கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவார்க்கு மடியேன்
 கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியேன்
 ஆர்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானக் காளே. 6

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்
 பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழர்க் கடியேன்
 மெய்யடியான் நரசிங்க முனையரையர்க் கடியேன்
 விரிதிரைசூழ் கடல்நாகை அதிபத்தர்க் கடியேன்
 கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
 கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியேன்
 ஐயடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 7

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த
 கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியேன்
 நிறைக்கொண்ட சிந்தையால் நெல்வேலி வென்ற
 நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
 துறைக்கொண்ட செம்பவளம் இருளகற்றுஞ் சோதிக்
 தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியேன்
 அறைக்கொண்ட வேல்நம்பி முனையடுவார்க் கடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 8

கடல்குழ்ந்த உலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
 காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
 மடல்குழ்ந்த தார்நம்பி இடங்கழிக்கும் தஞ்சை
 மன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் அடியார்க்கு மடியேன்
 புடைகுழ்ந்த புலியதள்மேல் அரவாட ஆடிப்
 பொன்னடிகே மனம்வைத்த புகழ்த் துணைக்குமடியேன்
 அடல்குழ்ந்த வேல்நம்பி கோட்புலிக்கு மடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே. 9

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
 பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
 சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
 திருவாழர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
 முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
 முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியேன்
 அப்பாலும் அடிச்சார்ந்த அடியார்க்கு மடியேன்
 ஆரூரன் ஆரூரில் அம்மானுக் காளே.

10

மன்னியசீர் மறைநாவன் நின்றவூர்ப் பூசல்
 வரிவளையான் மானிக்கும் நேசனுக்கு மடியேன்
 தென்னவனாய் உலகாண்ட செங்கணார்க் கடியேன்
 திருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியேன்
 என்னவனாம் அரனடியே அடைந்திட்ட சடையன்
 இசைஞானி காதலன் திருநாவ லூர்க்கோன்
 அன்னவனாம் ஆரூர னடிமைகேட் டுவப்பார்
 ஆரூரில் அம்மானுக் கன்பரா வாரே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாருர்:

பண் - தக்கேசி

பொன்னும் மெய்ப்பொரு ளுந்தரு வானைப்
 போக மும்திரு வும்புணர்ப் பாணைப்
 பின்னை என்பிழை யைப்பொறுப் பாணைப்
 பிழையெ லாந்தவி ரப்பணிப் பாணை
 இன்ன தன்மைய னென்றறி யொண்ணா
 எம்மா னையெளி வந்த பிரானை
 அன்னம் வையும் வயற்பழ னத்தணி
 ஆரூ ரானை மறக்கலு மாமே.

1

கட்ட மும்பிணி யுங்களை வானைக்
 காலற் சீறிய காலுடை யானை
 விட்ட வேட்கைவெந் நோய்களை வானை
 விரவி னால்விடு தற்கரி யானைப்

பட்ட வார்த்தை படாநின்ற வார்த்தை
வாரா மேதவி ரப்பணிப் பானை
அட்ட மூர்த்தியை மட்டவிழ் சோலை
ஆளு ரானை மறக்கலு மாமே.

2

கார்க்குன் றமழை யாய்ப்பொழி வானைக்
கலைக்கெ லாம்பொரு ளாயுடன் கூடிப்
பார்க்கின் றவுயிர்க் குப்பரிந் தானைப்
பகலுங் கங்குலு மாகிநின் றானை
ஓர்க்கின் றசெவி யைச்சுவை தன்னை
உணரும் நாவினைக் காண்கின்ற கண்ணை
ஆர்க்கின் றகட லைமலை தன்னை
ஆளு ரானை மறக்கலு மாமே.

3

செத்த போதினில் முன்நின்று நம்மைச்
சிலர்கள் கூடிச் சிரிப்பதன் முன்னம்
வைத்த சிந்தனையுண் டேமன முண்டே
மதியுண் டேவிதி யின்பய னுண்டே
முத்த னெங்கள் பிரானென்று வானோர்
தொழநின் றதிமி லேறுடை யானை
அத்த னெந்தை பிரானெம் பிரானை
ஆளு ரானை மறக்கலு மாமே.

4

செறிவுண் டேல்மனத் தால்தெளி வுண்டேல்
தேற்றத் தால்வருஞ் சிக்கன வுண்டேல்
மறிவுண் டேல்மறு மைப்பிறப் புண்டேல்
வாணாள் மேற்செல்லும் வஞ்சனை யுண்டேல்
பொறிவண்(டு) யாழ்செயும் பொன்மலர்க் கொன்றைப்
பொன்போ லுஞ்சடை மேற்புனைந் தானை
அறிவுண் டேஉட லத்துயி ருண்டே
ஆளு ரானை மறக்கலு மாமே.

5

பொள்ள லிவ்வுட லைப்பொரு ளென்று
பொருளுஞ் சுற்றமும் போகமு மாகி
மெள்ள நின்றவர் செய்வன வெல்லாம்
வாரா மேதவிக் கும்விதி யானை

வள்ளல் எந்தமக் கேதுணை யென்று
நாள்நா ளும்அம ரர்தொழு தேத்தும்
அள்ள லங்கழ னிப்பழ னத்தணி
ஆளு ராணை மறக்கலு மாமே.

6

கரியா னையுரி கொண்டகை யானைக்
கண்ணின் மேலொரு கண்ணுடை யானை
வரியா னைவருத் தம்களை வாணை
மறையா னைக்குறை மாமதி சூடற்(கு)
உரியா னையுல கத்துயிர்க் கெல்லாம்
ஒளியா னைஉகந் துள்கிநண் ணாதார்க்(கு)
அரியா னையடி யேற்கெளி யானை
ஆளு ராணை மறக்கலு மாமே.

7

வாளா நின்று தொழும்அடி யார்கள்
வான்ஆ ளப்பெறும் வார்த்தையைக் கேட்டும்
நாள்நா ளும்மல ரிட்டு வணங்கார்
நம்மை ஆள்கின்ற தன்மையை யோரார்
கேளா நான்கிடந் தேயுழைக் கின்றேன்
கிளைக்கெ லாந்துணை யாமெனக் கருதி
ஆளா வான்பலர் முன்பழைக் கின்றேன்
ஆளு ராணை மறக்கலு மாமே.

8

விடக்கை யேபெருக் கிப்பல நாளும்
வேட்கை யாற்பட்ட வேதனை தன்னைக்
கடக்கி லேன்நெறி காணவு மாட்டேன்
கண்கு ழிந்திரப் பார்கையி லொன்றும்
இடக்கி லேன்பர வைத்திரைக் கங்கைச்
சடையா னையுமை யாளையோர் பாகத்
தடக்கி னானைஅந் தாமரைப் பொய்கை
ஆளு ராணை மறக்கலு மாமே.

9

ஒட்டி யாட்கொண்டு போயொளித் திட்ட
உச்சிப் போதனை நச்சர வார்த்த
பட்டி யைப்பக லையிருள் தன்னைப்
பாவிப் பார்மனத் தூறுமத் தேனைக்

கட்டி யைக்கரும் பின்தெளி தன்னைக்
காத லாற்கடற் சூர்தடிந் திட்ட
செட்டி யப்பனைப் பட்டனைப் செல்வ
ஆரு ராணை மறக்கலு மாமே.

10

ஒரு ரென்றுல கங்களுக் கெல்லாம்
உரைக்க லாம்பொரு ளாயுடன் கூடிக்
காரு ருங்கமழ் கொன்றைநன் மாலை
முடியன் காரிகை காரண மாக
ஆரு ரைம்மறத் தற்கரி யானை
அம்மான் தன்திருப் பேர்கொண்ட தொண்டன்
ஆரு ரன்னடி நாயுரை வல்லார்
அமர லோகத் திருப்பவர் தாமே.

11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி: பண் - பழம்பஞ்சுரம்

மற்றுப்பற்றெனக் கின்றிநின்திருப் பாதமேமனம் பாவித்தேன்
பெற்றலும்பிறந் தேன்இனிப்பிற வாத்தன்மைவந் தெய்தினேன்
கற்றவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே. 1

இட்டன்நும்மடி ஏத்துவாரிகழ்ந் திட்டநாள்மறந் திட்டநாள்
கெட்டநாளிவை யென்றலால்கரு தேன்கிளர்புனற் காவிரி
வட்டவாசிகை கொண்டடிதொழு தேத்துபாண்டிக் கொடுமுடி
நட்டவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே. 2

ஒவநாளுணர் வழியும்நாளுயிர் போகுநாளுயர் பாடைமேல்
காவுநாளிவை யென்றலால்கரு தேன்கிளர்புனற் காவிரிப்
பாவுதண்புனல் வந்திழிபரஞ் சோதிபாண்டிக் கொடுமுடி
நாவலாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே. 3

எல்லையில்புகழ் எம்பிரானெந்தை தம்பிரானென்பொன் மாமணி
கல்லைஉந்தி வளம்பொழிந்திழி காவிரியதன் வாய்க்கரை
நல்லவர்தொழு தேத்துஞ்சீர்க்கறை யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
வல்லவாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே. 4

அஞ்சினார்க்கரண் ஆதியென்றடி யேனும்நான்மிக அஞ்சினேன்
அஞ்சலென்றடித் தொண்டனேற்கருள் நல்கினாய்க்கழி கின்றதென்
பஞ்சின்மெல்லடிப் பாவைமார்குடைந் தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
நஞ்சணிகண்ட நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே. 5

ஏடுவான்இளந் திங்கள்சூடினை யென்பின்கொல்புலித் தோலின்மேல்
ஆடும்பாம்பத் தரைக்கசைத்த அழகனேயந்தண் காவிரிப்
பாடுதண்புனல் வந்திழிபரஞ் சோதிபாண்டிக் கொடுமுடிச்
சேடனேயுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே. 6

விரும்பிநின்மலர்ப் பாதமேநினைந் தேன்வினைகளும் விண்டன
நெருங்கிவண்பொழில் சூழந்தெழில்பெற நின்றகாவிரிக் கோட்டினைக்
குரும்பை மென்முலைக் கோதைமார்குடைந் தாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
விரும்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே. 7

செம்பொன்றேர்சடை யாய்திரிபுரந் தீயெழும்ச்சிலை கோலினாய்
வம்புலாங்குழ லாளைப்பாகம் அமர்ந்துகாவிரிக் கோட்டிடைக்
கொம்பின்மேற்குயில் கூவமாமயி லாடுபாண்டிக் கொடுமுடி
நம்பனேயுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே. 8

சாரணனதந்தை எம்பிரானெந்தை தம்பிரானென்பான் மணியென்று
பேரெண் ஆயிர கோடிதேவர் பிதற்றிநின்று பிரிகிலார்
நாரணன்பிர மன்தொழுங்கறை யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடிச்
காரணாவுனை நான்மறக்கினுஞ் சொல்லும்நா நமச்சிவாயவே. 9

கோணியபிறை சூடியைக்கறை யூரிற்பாண்டிக் கொடுமுடி
பேணியபெரு மானைப்பிஞ்ஞகப் பித்தனைப்பிறப் பில்லியைப்
பாணுலாவரி வண்டறைகொன்றைத் தாரனைப்படப் பாம்பரை
நாணனைத்தொண்ட னூரன்சொல்லிவை சொல்லுவார்க்கில்லைத்
துன்பமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

நத்தார்படை ஞானன்பக வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானைஉரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரைமேல்
செத்தாரெலும் பணிவான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. 1

சடுவார்பொடி நீறுந்நல்ல துண்டைப்பிறை கீளும்
கடமார்களி யானையுரி அணிந்தகறைக் கண்டன்
படளரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
திடமாவுறை கின்றான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. 2

அங்கம்மொழி யன்னாரவார் அமரர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த பிறைசூடினன் பாலாவியின் கரைமேல்
செங்கண்ணர வசைத்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. 3

கரியகறைக் கண்டன்நல்ல கண்மேலொரு கண்ணான்
வரியசிறை வண்(டு)யாழ்செயும் மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிரை எறியாவரு பாலாவியின் கரைமேல்
தெரியும்மறை வல்லான்திரு கேதீச்சரத் தானே. 4

அங்கத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கம்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே. 5

வெய்யவினை யாயஅடி யார்மேலொழித் தருளி
வையம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
செய்யசடை முடியான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. 6

ஊனத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலொழித் தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்டநன் னகரில்
பால்நத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
ஏனத்தெயி றணிந்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே. 7

அட்டன் அழ காக அரை தன்மேலர(வு) ஆர்த்து
மட்டுண்டு வண் டாலும் பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
பட்டவரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரைமேல்
சிட்டன்நமை யாள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

8

மூவரென இருவரென முக்கண்ணுடைய மூர்த்தி
மாவின்கனி தூங்கும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன்எனை யாள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

9

கறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகருள்
சிறையார்பொழில் வண்(டு)யாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானே
மறையார்புகழ் ஊரன்னடித் தொண்டன்உரை செய்த
குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே.

10

திருமுறை 8
மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்
சிவபுராணம்

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)
 சிவனது அநாதி முறைமையான பழமை

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்தான் வாழ்க
 இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் தான்வாழ்க
 கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தான்வாழ்க
 ஆகமம் ஆகிநின்று அண்ணிப்பான் தான்வாழ்க
 ஏகன் அநேகன் இறைவன் அடிவாழ்க 5
 வேகம் கெடுத்து ஆண்ட வேந்தன் அடிவெல்க
 பிறப்பு அறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
 புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
 கரம்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
 சிரம்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க 10
 ஈசன் அடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
 தேசன் அடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி
 மாயப் பிறப்பு அறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநம் தேவன் அடிபோற்றி 15
 ஆராத இன்பம் அருளும் மலைபோற்றி
 சிவனவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவன் அருளாலே அவன் தான் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான் 20
 கண் நுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழல் இறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்து மண்நிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண் இறந்து எல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன் 25
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புவுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருகம் ஆகிப் பறைவையாய்ப் பாம்பாகி
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல் அசுரர் ஆகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள் 30
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன் எம்பெருமான்
 மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்

உய்ய என் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்	
ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம்விமலா பொய்யா யினவெல்லாம் போய் அகல வந்தருளி மெய்ஞ்ஞானம் ஆகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் அனைத்துலகும் ஆக்குவாய் காப்பாய் அளிப்பாய் அருள்தருவாய் போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பில் நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே மாற்ற மனம் கழிய நின்ற மறையோனே கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச் சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேன் ஊறி நின்று பிறந்த பிறப்பு அறுக்கும் எங்கள் பெருமான் நிறங்கள் ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த மறைந்து இருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை மறைந்திட மூடிய மாய இருளை அறம்பாவம் என்னும் அரும் கயிற்றால் கட்டிப் புறம்தோல் போர்த்து எங்கும் புழு அழுக்குமூடி மலம்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிவை மலங்கப் புலன் ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக் கலந்த அன்பாகிக் கசிந்துள் உருகும் நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச் சுடரே தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே பாசமாம் பற்று அறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே நேச அருள் புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப் பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேர் ஆறே ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே ஓராதார் உள்ளத்து ஒளிக்கும் ஒளியானே நீராய் உருக்கி என் ஆர் உயிராய் நின்றானே இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே	35 40 45 50 55 60 65 70

அன்பருக்கு அன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாய்ச்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்து என்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தால் கொண்டு உணர்வார் தம்கருத்தில் 75
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண் உணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வும் இலாப் புண்ணியனே
 காக்கும் எம் காவலனே காண்பரிய பேர் ஒளியே
 ஆற்று இன்ப வெள்ளமே அத்தாமிக்காய் நின்ற
 தோற்றச் கூடர் ஒளியாய்ச் சொல்லாத நுண் உணர்வாய் 80
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்து அறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண் ஆர் அமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஒ என்றென்று 85
 போற்றிப் புகழ்ந்து இருந்து பொய்கெட்டு மெய் ஆனார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டு அழிக்க வல்லானே
 நள் இருளில் நடட்டம் பயின்று ஆடும் நாதனே
 தில்லையுள் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே 90
 அல்லல் பிறவி அறுப்பானே ஒ என்று
 சொல்லற்கு அரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவன் அடிக்கீழ்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து. 95

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றித் திருவகவல்

(தில்லையில் அருளியது)

சகத்தின் உற்பத்தி

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழு
 ஈரடி யாலே மூவுல களந்து
 நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
 போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்றி
 அடிமுடி யறியு மாதர வதனிற்

5

கடுமுரண் ஏன மாகி முன்கலந்து
 ஏழ்தல முருவ இடந்து பின்னெய்த்(து)
 ஊழி முதல்வ சயசய வென்று
 வழத்தியுங் காணா மலராடி யிணைகள்
 வழத்துதற் கெளிதாய் வார்கட லுலகில் 10

யானை முதலா எறும்பீ றாய
 ஊனமில் யோனியி னுள்வினை பிழைத்தும்
 மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா வுதரத்(து)
 ஈனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்
 ஒருமதித் தான்றியி னிருமையிற் பிழைத்தும் 15

இருமதி விளைவி னொருமையிற் பிழைத்தும்
 மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
 ஈரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்தும்
 அஞ்சு திங்களில் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
 ஆறு திங்களின் ஊறலர் பிழைத்தும் 20

ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
 எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்
 ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
 தக்க தசமதி தாயொடு தான்படும்
 துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும் 25

ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தவக் காலை
 ஈண்டியு மிருத்தியு மெனைப்பல பிழைத்துங்
 காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
 வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்துங்
 கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில 30

ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுண் மதர்த்துக்
 கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்(து)
 எய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்(து)
 ஈர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தங்
 கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும் 35

பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
 மத்தக் களிற்றெனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்

கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்துஞ்
செல்வ மென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும் 40

பல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்துந்
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும்
ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின 45

ஆத்த மானார் அயல்வர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்
சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபர மாகவே தியருஞ் 50

சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாத மென்னுஞ்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்(து) 55

உலோகா யதென்னும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிட மெய்தி
அதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவும்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத் 60

தொழுதுளம் உருகி அழுதுடல் கம்பித்(து)
ஆடியும் அலறியும் பாடியும் பரவியுங்
கொடியும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் லிடையறா அன்பிற்
பசுமரத் தாணி யறைந்தாற் போலத் 65

கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
அகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பே யென்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது வெழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச் 70

சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாரும்
 கதியது பரமா அதிசய மாகக்
 கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
 மற்றோர் தெய்வங் கனவிலும் நினையா(து)
 அருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து 75

குருபர னாகி அருளிய பெருமையைச்
 சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
 பிறிவினை அறியா நிழலது போல
 முன்பின் னாகி முனியாது அத்திசை
 என்புநைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி 80

அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள
 நன்புலன் ஒன்றி நாதவென் றரற்றி
 உரைதடு மாறி உரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
 கரமலர் மொட்டித்(து) இருதயம் மலரக்
 கண்களி கூர நுண்துளி அரும்பச் 85

சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
 தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
 மெய்தகு வேதிய னாகி வினைகெடக்
 கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
 ஆடக மதுரை அரசே போற்றி 90

கூட விலங்கு குருமணி போற்றி
 தென்தில்லை மன்றினு ளாடி போற்றி
 இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
 மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
 சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி 95

மின்னார் உருவ விகிர்தா போற்றி
 கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி
 காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
 ஆவா என்றனக் கருளாய் போற்றி
 படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி 100

இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
 ஈச போற்றி இறைவ போற்றி

தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
அரைசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி

105

வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி

110

கடையே னடிமை கண்டாய் போற்றி
ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி

115

வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
ஏனோர்க் கெளரிய இறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்றம் முரணுறு நரகிடை
ஆழா மேயருள் அரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி

120

வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி அரனே பெற்ற
உரையுணர்வு இறந்த ஒருவ பொற்றி
விரிகடல் உலகின் விளைவே போற்றி

125

அருமையில் எளிய அழகே போற்றி
கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி
என்னையும் ஒருவன் ஆக்கி இருங்கழல்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி

130

தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி
அழிவதும் ஆவதுங் கடந்தாய் போற்றி
முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
மானோர் நோக்கி மணாளா போற்றி

135

வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி

140

வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
அளிபவர் உள்ளத் தழுதே போற்றி
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலும் நாயேற் கருளினை போற்றி
இடைமரு துறையும் எந்தாய் போற்றி

145

சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாறா போற்றி
அண்ணா மலையெம் அண்ணா போற்றி
கண்ணா ரமுதக் கடலே போற்றி

150

ஏகம் பத்துறை எந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி

155

குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் எந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி

160

அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்(கு)
அத்திக் கருளிய அரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

165

ஏனக் குருளைக்(கு) அருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி

இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தேன் அடியேன் தமியேன் போற்றி 170

களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சேல் என்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே அமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி 175

பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி 180

உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சே ஈடியான் பங்கா போற்றி
அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி 185

இலங்கு சுடரெம் ஈசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையார் அரிகே சரியாய் போற்றி 190

திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி 195

தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி 200

தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி

205

எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன்து) அருளினை போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி

210

படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமற்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி

215

செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாமலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன்து) அறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி

220

புரம்பல ளரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

225

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவெம்பாவை

(திருவெண்ணாமலையில் அருளியது)

சத்தியை வியந்தது

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வர்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றுப் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் னேயென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசீ யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய்.

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன்என் றள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன்பழ வடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெனக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்(து)
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய்.

4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
 போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாலுறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
 கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனையென்று
 ஒலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
 ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
 நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
 போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
 தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
 வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
 ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
 ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

6

அன்னே இவையுஞ் சிலவோ பலவமரர்
 உன்னற்கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
 சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
 தென்னாவென் னாமுன்னம் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
 என்னாளை என்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
 என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

7

கோழி சிலம்பச் சிலப்புங் குருகெங்கும்
 ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
 ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
 ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
 ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய்.

8

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் பெற்றியனே
 உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
 உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
 அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
 இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
 என்ன குறையும் இலோமேலோ ரெம்பாவாய்.

9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவுபாதமலர்
 போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
 பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணுந் துதித்தாலும்
 ஒத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகள்
 ஏதவன்ஊர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீர் ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
 உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்த்தொழிந்தோம்
 எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய்.

11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடுந்
 தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
 கூத்தனில் வானும் குவலயமும் எல்லோமும்
 காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
 ஏத்தி இருஞ்சனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கொனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தூன்பணியாள்
பேரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாமும்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண் முலையீர் வாயார நாம் பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்குரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்க
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிகேள்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று
அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லாது எப்பணியும் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய்.

19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய்.

20

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பொற்சுண்ணம்

(தில்லையில் அருளியது)

ஆனந்த மனோலயம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம் வைம்மின்
சத்தியும் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக னோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன் அம்மானைப் பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

1

பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்க வேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்ன கண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூடவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங் கூத்தன்
தேவியுந் தானும் வந்தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

2

சந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டி எங்கும்
எழிற்குடர் வைத்துக் கொடி யெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் றன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன் தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்(கு)
ஏய்ந்த பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

3

காசணி மின்கள் உலக்கை யெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங் கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடிப்
பாசவினையைப் பறித்து நின்று
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

4

அறுகெடுப் பாரய னும்மரியும்
 அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
 நறுமுறு தேவர் கணங்க ளெல்லாம்
 நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோம்
 செறிவுடை மும்மதில் எய்த வில்லி
 திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடி
 முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்(கு)
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

5

உலக்கை பலவோச்ச வார் பெரியர்
 உலகமெ லாமுரல் போதாதென்றே
 கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
 காண உலகங்கள் போதா தென்றே
 நலக்க அடியோமை ஆண்டு கொண்டு
 நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத் தந்த
 மலைக்கு மருகனைப் பாடிப் பாடி
 மகிழ்ந்து பொற்குண்ணம் இடித்தும் நாமே.

6

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப்
 பாடக மெல்லடி ஆர்க்கும் மங்கை
 பங்கினன் ளங்கள் பராபரனுக்(கு)
 ஆடக மாமலை அன்ன கோவுக்(கு)
 ஆடப் பொற்குண்ணம் இடித்தும் நாமே.

7

வாள்தடங் கண்மட மங்கை நல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
 தோள்திரு முண்டந் துதைந்தி லங்கச்
 சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
 நாள்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங் காட்டி
 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மை இம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப் பாடி
 ஆடப் பொற்குண்ணம் இடித்தும் நாமே.

8

வையகம் எல்லாம் உரல தாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறைய அட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப் பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கை பற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாண னுக்கே
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆட ஆட
 மொய் குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆட ஆடச்
 செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
 பித்தெம் பிரானொடும் ஆட ஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆட ஆட
 அத்தன் கருணையொடு(டு) ஆட ஆட
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

10

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப் பாடித்
 தேடுமின் எம்பெரு மானைத் தேடிச்
 சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாடி னானுக்(கு)
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

11

மையமர் கண்டனை வான நாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
 ஐயனை ஐயர்பி ரானை நம்மை
 அகப்படுத்தி தாட்கொண் டருமை காட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொ டித்தோள்
 பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
 என்னுடை யாரழு தெங்களப்பன்
 எம்பெரு மானிம வான்மகட்குத்

தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலை யாடச்
செங்கனி வாயித முந்துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம் பாடிச்
கங்கை இரைப்ப அராவிரைக்குங்
கற்றைச் சடைமுடி யான்க ழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கை பொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப் பாகை
நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்துதித் திக்க வல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட
கூத்தனை நாத்தமும் பேற வாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தை நல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர் தம்மோடு
ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடி விண்மேல்
தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல் கொடியான்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்ற கொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப் பாடிச்
செம்பொன் செய்குண்ணம் இடித்தும் நாமே.

16

தேனக மாமலர்க் கொன்றை பாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளை பாடி
மால்விடை பாடி வலக்கை யேந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்ய வன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல் பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

17

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல் பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல் பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல் பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டு கொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடி யாடி
 நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலை பாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லை பாடிச்
 சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம் பாடிச்
 கட்டிய மாசணக் கச்சை பாடிச்
 கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம் மேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம் பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியு மாயிருள் ஆயினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்கு
 ஆடப் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

20

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பள்ளியெழுச்சி

தருப்பெருந்துறையில் அருளியது

திரோதான சுத்தி

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில் நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுதோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப் பெருந் துறையுறை சிவபெருமானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம் பெருமான் பள்ளி எழுந்தருளாயே.

1

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணாம்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப் பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி யுதயத்து
ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

3

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்

சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மாணே
 என்னையும் ஆண்டு கொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாயெங்கள் முன்வந்(து)
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றார்அணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மாணே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
 கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இது அவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டின்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தரகோச
 மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 எதுஎமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
 மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
 பந்தனை விரலியும் நீயும்நின் அடியார்
 பழங்குடல் தொறும்எழுந் தருளிய பரணே

செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
 திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
 அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
 விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
 மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
 வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
 கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
 கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
 எண்ணகத் தாய் உலகுக் குயிரானாய்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

9

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாளநாம்
 போக்குகின் றோம்அவ மேயிந்தப் பூமி
 சிவனுய்யக் கொள்நின்ற வானென்று நோக்கித்
 திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
 அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
 படவும்நின் அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
 அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
 ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

பிடித்த பத்து

(திருத்தோணிபுரத்தில் அருளியது)

முத்திக்கலப்புரைத்தல்

உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெரு மானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

1

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே
முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணங் காத்தெனை ஆண்ட
கடவுளே கருணைமா கடலே
இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

2

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆ ரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

3

அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததோர் கணியே
பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே
பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே யோகத்தின் பொலிவே

தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

4

ஒப்புனக் கில்லா ஒருவனே அடியேன்
 உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
 மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலி யேற்கு
 விழுமிய தளித்ததோர் அன்பே
 செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

5

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்(டு)
 அளவிலா ஆனந்த மருளிப்
 பிறிவிவேர் அறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
 பிஞ்ஞகா பெரியளம் பொருளே
 திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

6

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
 பற்றுமாறு) அடியனேற் கருளிப்
 பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
 பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
 தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

7

அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
 ஆதியே யாதாமீ றில்லாச்
 சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே

பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
 பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
 எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

8

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
 பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
 ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
 உலப்பிலா ஆனந்த மாய
 தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
 செல்வமே சிவபெரு மானே
 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

9

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
 பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
 என்பெலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
 ஈசனே மாசிலா மணியே
 துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காம்
 தொடக்கெலாம் அறுத்தநற் சோதீ
 இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

யாத்திரைப் பத்து

(தில்லையில் அருளியது)

பூவார் சென்னி மன்னனெம்
 புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை
 ஓவா துள்ளங் கலந்துணர்வாய்
 உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால்
 ஆவா என்னப் பட்டன்பாய்
 ஆட்பட் டீர்வந் தொருப்படுமின்
 போவோம் காலம் வந்ததுகாண்
 பொய்விட் டுடையான் கழல்புகவே.

1

புகவே வேண்டா புலன்களில்நீர்
 புயங்கப்பெருமான் பூங்கழல்கள்
 மிகவே நினைமின் மிக்கவெல்லாம்
 வேண்டா போக விடுமின்கள்
 நகவே ஞாலத் துள்புகுந்து
 நாயே அனைய நமையாண்ட
 தகவே யுடையான் தனைச்சாரத்
 தளரா திருப்பார் தாந்தாமே.

2

தாமே தமக்குச் சுற்றமும்
 தாமே தமக்கு விதிவகையும்
 யாமார் எமதார் பாசமார்
 என்ன மாயம் இவைபோகக்
 கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும்
 அவன்றன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு
 போமாறு) அமைமின் பொய்நீக்கிப்
 புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே.

3

அடியார் ஆனீர் எல்லீரும்
 அகல விடுமின் விளையாட்டைக்
 கடிசேர் அடியே வந்தடைந்து
 கடைக்கொண் டிருமின் திருக்குறிப்பைச்
 செடிசேர் உடலைச் செலநீக்கிச்
 சிவலோ கத்தே நமைவைப்பான்
 பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்றன்
 பூவார் கழற்கே புகவிடுமே.

4

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய்
 மிகவோர் காலம் இனியில்லை
 உடையான் அடிக் கீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோடு
 உடன்போ வதற்கே ஒருப்படுமின்
 அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள்
 அணியார் கதவ தடையாமே
 புடைபட் டுருகிப் போற்றுவோம்
 புயங்கன் ஆள்வான் புகழ்களையே.

5

புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின்
 புயங்கன்தாளே புந்திவைத்திட்(டு)
 இகழ்மின் எல்லா அல்லலையும்
 இனியோர் இடையூறடையாமே
 திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச்
 சென்று சிவன்தாள் வணங்கிநாம்
 நிகழும் அடியார் முன்சென்று
 நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே.

6

நிற்பார் நிற்க நில்லாவுலகில்
 நில்லோம் இனிநாம் செல்வோமே
 பொற்பால் ஒப்பாந் திருமேனிப்
 புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே
 நிற்பீர் எல்லாந் தாழாதே
 நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமின்
 பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தால்
 பெறுதற் கரியன் பெருமானே.

7

பெருமான் பேரா னந்தத்துப்
 பிரியா திருக்கப் பெற்றீர்காள்
 அருமா லுற்றுப் பின்னைநீர்
 அம்மா அழுங்கி அரற்றாதே
 திருமா மணிசேர் திருக்கதவந்
 திறந்த போதே சிவபுரத்துத்
 திருமா லறியாத் திருப்புயங்கன்
 திருத்தாள் சென்று சேர்வோமே.

8

சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத்
 திருந்த வைத்துச் சிந்திமின்
 போரிற் பொலியும் வேற்கண்ணாள்
 பங்கன் புயங்கன் அருளமுதம்
 ஆரப் பருகி ஆராத
 ஆர்வங் கூர அழுந்துவீர்
 போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே
 பொய்யிற் கிடந்து புரளாதே.

9

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய்
 இன்றே வந்தா ளாகாதீர்
 மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார்
 மதியுட் கலங்கி மயங்குவீர்
 தெருள்வீர் ஆகில் இதுசெய்ம்மின்
 சிவலோ கக்கோன் திருப்புயங்கன்
 அருளார் பெறுவார் அகலிடத்தே
 அந்தோ அந்தோ அந்தோவே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

அச்சோப் பதிகம்

தில்லையில் அருளியது

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
 பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
 சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
 அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

1

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
 சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
 குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தையெனக்(கு)
 அறியும் வண்ணம் அருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

2

பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே
 மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
 தையலிடங் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
 ஐயன்எனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

3

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை
 எண்ணமிலா அன்பருளி எனையாண்டிட்(டு) என்னையுந்தன்
 சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத் தூநெறியே சேரும்வண்ணம்
 அண்ணல்எனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

4

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
 நஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன்உன் அருள்பெற்றேன்
 உயஞ்சேன்நான் உடையானே அடியேனை வருகஎன்று
 அஞ்சேல்என் றருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே.

5

வெந்துவிழும் உடற்பிறவி மெய்என்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழற் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசறஎன் துரிசுமறுத்து)
அந்தம்எனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. 6

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாழுருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட்டு) ஒங்காரத் துட்பொருளை
ஐயன்எனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. 7

சாதல்பி றப்பென்னுந் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதொருகூ றுடையபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதிஎனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. 8

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மைஎனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை 9
திருவிசைப்பா
திருமாளிகைத் தேவர் அருளிலைவ

கோயில்:

பண் - பஞ்சமம்

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா வொன்றே
உணர்வுகூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கணியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

1

கோலமே மேலை வானவர் கோவே
குணங்குறி இறந்ததோர் குணமே
காலமே கங்கை நாயகா எங்கள்
காலகா லா காம நாசா
ஆலமே அமுதுண் டம்பலஞ் செம்பொற்
கோயில்கொண் டாடவல் லானே
ஞாலமே தமிழேன் நற்றவத் தாயைத்
தொண்டனேன் நணுகுமா நணுகே.

2

கருவூர்த் தேவர் அருளிலைவ

கோயில்:

பண் - புறநீர்மை

கணம்விரி குடுமிச் செம்மணிக் கவைநாக்
கறையணல் கட்செவிப் பகுவாய்ப்
பணம்விரி துத்திப் பொறிகொள்வென் ளெயிற்றுப்
பாம்பணி பரமர்தங் கோயில்
மணம்விரி தருதே மாம்பொழில் மொழுப்பில்
மழைதவழ் வளரிளங் கமுகந்
திணர்நிரை அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

3

இவ்வரும் பிறவிப் பெளவநீர் நீந்தும்
ஏழையேற்கு) என்னுடன் பிறந்த
ஐவரும் பகையே யார்துணை என்றால்
அஞ்சல்என் றருள்செய்வான் கோயில்

கைவரும் பழனங் குழைத்தசெஞ் சாலிக்
கடைசியர் களைதரு நீலம்
செய்வரம்பு) அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

2

கண்டராதித்தர் அருளியவை

கோயில்:

பண் - பஞ்சமம்

மின்னாருருவம் மேல்விளங்க
வெண்கொடிமா ளிகைசூழப்
பொன்னார்குன்றம் ஒன்றுவந்து
நின்றது போலுமென்னாத்
தென்னாவென்று வண்டுபாடும்
தென்தில்லை யம்பலத்துள்
என்னாரமுதை எங்கள் கோவை
என்றுகொல் எய்துவதே.

1

ஓவாமுத்தீ அஞ்சுவேள்வி
ஆறங்க நான்மறையோர்
ஆவேபடுப்பார் அந்தணாளர்
ஆகுதி வேட்டுயர்வார்
மூவாயிரவர் தங்கனோடு
முன் அரங்கு) ஏறிநின்ற
கோவே உன்றன் கூத்துக்காணக்
கூடுவ தென்துகொலோ.

2

திருவாலியமுதனார் அருளியவை

கோயில்:

பண் - நட்டராகம்

பவளமால் வரையைப் பனிபடர்ந்
தனையதோர் படரொளிதரு திருநீறும்
சுவளைமாமலர்க் கண்ணியும் கொன்றையும்
துன்றுபொற் குழல்திருச் சடையும்
திவளமாளிகை சூழ்தரு தில்லை
யுள்திரு நடம்புரி கின்ற
தவள வண்ணனை நினைதொறும்
என்மனம் தழல்மெழு(கு) ஓக் கின்றதே!

1

வான நாடுடை மைந்தனே
 ஓ என்பன் வந்தருளாய் என்பன்
 பால்நெய் ஐந்துடன் ஆடிய
 படர்சடைப் பால்வண்ணனே என்பன்
 தேன மர்பொழில் சூழ்தரு
 தில்லையுள் திருநடம் புரிகின்ற
 ஏன மாமணிப் பூண்ணி
 மார்பனே எனக்கருள் புரியாயே.

2

புருடோத்தம நம்பி அருளியவை

கோயில்:

பண் - பஞ்சமம்

அரும் புனல் அலமருஞ் சடையினானை
 அமரர்கள் அடிபணிந்(து) அரற்றஅந்நாள்
 பெரும்புரம் எரிசெய்த சிலையின் வார்த்தை
 பேசவும் நையும் என் பேதை நெஞ்சம்
 கருந்தட மலர்புரை கண்ட வண்டார்
 காரிகை யார்முன்(பு) என் பெண்மைதோற்றேன்
 திருந்திய மலராடி நசையினாலே
 தில்லையம் பலத்(து) எங்கள் தேவதேவே.

1

தில்லையம் பலத்தெங்கள் தேவதேவைத்
 தேறிய அந்தணர் சிந்தைசெய்யும்
 எல்லைய தாகிய எழில்கொள்சோதி!
 என்னுயிர் காவல்கொண் டிருந்தஎந்தாய்!
 பல்லையார் பசுந்தலை யோ(டு) இடறிப்
 பாதமென் மலராடி நோவநீ போய்
 அல்லினில் அருநடம் ஆடில்எங்கள்
 ஆருயிர் காவலிங்(கு) அரிதுதானே.

2

திருச்சிற்றம்பலம்

சேந்தனார் அருளிய திருப்பல்லாண்டு

கோயில்

பண் - பஞ்சமம்

மன்னுக தில்லை வளர்கநம் பத்தர்கள்
வஞ்சகர் போய்அகல
பொன்னின்செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிறவி யறுத்தருளும் பித்தற்குப்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

1

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள் மெய்யடி
யார்கள் விரைந்து வம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிக்குடி ஈசற்கு)
ஆட் செய்மின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்தபொருள்அள வில்லதோர்
ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றும் என்றும் உள்ளபொருள் என்றே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

2

நிட்டையி லாவுடல் நீத்தென்னை ஆண்ட
நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச் சீராட்டுந்
திறங்களுமே சிந்தித்து)
அட்ட மூர்த்திக்கென் அகம் நெக ஊறும்
அமிர்தனுக்கு ஆலநிழற்
பட்டனுக்கு) என்னைத்தன் பாற்படுத் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

3

சொல்லாண் டசுரு திப்பொருள் சோதித்த
தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்
சில்லாண் டிற்சிதை யுஞ்சில தேவர்
சிறுநெறி சேராமே

வில்லாண் டகன கத்திரன் மேரு
விடங்கன் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங் கடந் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

4

புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட்(டு) ஓலமிட்(டு)
இன்னம் புகலரிதாய்
இரந்திரந்(து) அழைப்பன் என் வல்லமென்றும் கோவினுக்
கென்செய வல்லமென்றும்
கரந்துங் கரவாத கற்பகனாகிக்
கரையில் கருணைக்கடல்
பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப் பாங்கற்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5

சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன் செங்கண்மால்
எங்குந்திசை திசையன்
கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக் குழாங்குழா
மாய்நின்று கூத்தாடும்
ஆவிக்(கு) அமுதைஎன் ஆர்வத் தனத்தினை
அப்பனை ஒப்பமார்
பாவிக்கும் பாவகத்(து) அப்புறத் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

6

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோக
நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன்
பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
ஊரும் உலகுங் கழற உளறி
உமைமண வானனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

7

சேலுங் கயலுந் திளைக்குங் கண்ணார்இளங்
கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
போலும் பொடியணி மார்பிலங் குமென்று
புண்ணியர் போற்றிசைப்ப

மாலும் அயனும் அறியாநெறி தந்து
வந்தென் மனத்தகத்தே
பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின் றானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

8

பாலுக்கு பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்று அருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற சிற்றம்
பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல் லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

9

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கிவ்
அண்டத்தொடு முடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற் கோயிலும்
போனகமும் அருளிச்
சோதி மணிமுடித் தாமமும் நாமமும்
தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத் தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

10

குழலொலி யாமொலி கூத்தொலி ஏத்தொலி
எங்குங் குழாம்பெருகி
விழுவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று விம்மி
மிகுதிரு வாருரின்
மழவிடை யாற்கு வழிவழி ஆளாய்
மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழஅடி யாரொடுங் கூடி எம்மானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

11

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாரா யண்ணொடு நான்முகன் அங்கி
இரவியும் இந்திரனும்

தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

12

எந்தை எந்தாய் சுற்ற(ம்) முற்றும் எமக்கமுதாம்
எம்பிரான் என்றென்று
சிந்தை செய்யுஞ் சிவன்சீர் அடியார்
அடிநாய் செப்புரை
அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன் எனைப்புகுந்
தாண்டுகொண்(டு) ஆருயிர்மேல்
பந்தம் பிரியப் பரிந்தவனே என்று
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

13

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை 10

திருமுல நாயனார் அருளிய

திருமந்திரம்

விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

--- --- ---

சிவனொடொக் குந்தெய்வந் தேடினும் இல்லை
அவனொடொப் பார்இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே.

1

அப்பனை நந்தியை ஆரா அமுதினை
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரி சீசன் அருள்பெற லாமே.

2

யான்பெற்ற இன்பம் பெறுகஇவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின
ஊன்பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரந்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே.

3

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமஞ் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்தல் தானே.

4

அன்பும் சிவமும்இரண் டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே.

5

அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்தனன் நந்தியும்
அஞ்செழுத் தாலே அமர்ந்தபஞ் சாக்கரம்
அஞ்செழுத் தாகிய வக்கர சக்கரம்
அஞ்செழுத் துள்ளே அமர்ந்திருந் தானே.

6

தன்னைப் பரனைச் சதாசிவன் என்கின்ற
மன்னைப் பதிபசு பாசத்தை மாசற்ற
முன்னைப் பழமல முன்கட்டை வீட்டினை
உன்னத் தகுஞ்சுத்த சைவர் உபாயமே.

7

குருவே சிவமெனக் கூறினன் நந்தி
குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே.

8

திருவடி ஞானஞ் சிவமாக்கு விக்ஞந்
திருவடி ஞானஞ் சிவலோகஞ் சேர்க்குந்
திருவடி ஞானஞ் சிறைமல மீட்குந்
திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே.

9

மந்திர மாவதும் மாமருந் தாவதுந்
தந்திர மாவதுந் தானங்க ளாவதுஞ்
சுந்தர மாவதுந் தூய்நெறி யாவதும்
எந்தை பிரான்தன் இணையடி தானே.

10

அருளால் அமுதப் பெருங்கடல் ஆட்டி
அருளால் அடிபனைந் தார்வமுந் தந்திட்(டு)
அருளான ஆனந்தத் தாரமு தூட்டி
அருளால் என்நந்தி யகம்புகுந் தானே.

11

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளித் தெளிவார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே.

12

நின்றும் இருந்துங் கிடந்தும் நடந்தும்
கன்றாய நந்திக் கருத்துள் இருந்தனன்
கொன்று மலங்கள் குழல்வழி யோடிட
வென்று விளங்கும் விரிசுடர் காணுமே.

13

சீவ னெனச் சிவ னென்னவே றில்லை
சீவ னார்சிவ னாரை யறிகிலர்
சீவ னார்சிவ னாரை யறிந்தபின்
சீவ னார்சிவ னாயிட் டிருப்பரே.

14

ஐந்தில் ஒடுங்கில் அகலிட மாவது
 ஐந்தில் ஒடுங்கில் அருந்தவ மாவது
 ஐந்தில் ஒடுங்கில் அரன்பத மாவது
 ஐந்தில் ஒடுங்கில் அருளுடை யாரே. 15

ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும்
 நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணாமே
 சென்றே புகுங்கதி யில்லைநுஞ் சித்தத்து
 நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே. 16

மலமென் றுடம்பை மதியாத ஊமர்
 தலமென்று வேறு தரித்தமை கண்டீர்
 நலமென் றிதனையே நாடி யிருக்கிற்
 பலமுள்ள காயத்திற் பற்றுமில் வண்டத்தே. 17

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
 மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை
 பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்
 பரத்தின் மறைந்தது பார்முதற் பூதமே. 18

தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை
 தன்னை யறியாமல் தானே கெடுகின்றான்
 தன்னை யறியும் அறிவை அறிந்தபின்
 தன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானிருந் தானே. 19

சித்தாந்தத் தேசீவன் முத்திசித் தித்தலார்
 சித்தாந்தத் தேநிற்போர் முத்திசித் தித்தவர்
 சித்தாந்த வேதாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலால்
 சித்தாந்த வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனையே. 20

முத்திக்கு வித்து முதல்வன்தன் ஞானமே
 பத்திக்கு வித்துப் பணிந்துற்றுப் பற்றலே
 சித்திக்கு வித்துச் சிவபரந் தானாதல்
 சத்திக்கு வித்துத் தனதுப சாந்தமே. 21

ஒமெனும் ஒங்காரத் துள்ளே யொருமொழி
 ஒமெனும் ஒங்காரத் துள்ளே யுருவரு
 ஒமெனும் ஒங்காரத் துள்ளே பலபேதம்
 ஒமெனும் ஒங்காரம் ஒண்முத்தி சித்தியே. 22

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
 சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
 சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மரவர்
 சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே. 23

ஆனந்தம் ஆடரங் கானந்தம் பாடல்கள்
 ஆனந்தம் பல்லியம் ஆனந்த வாச்சியம்
 ஆனந்த மாக அகில சராசரம்
 ஆனந்தம் ஆனந்தக் கூத்துகந் தானுக்கே. 24

தத்துவம் ஆடச் சதாசிவந் தானாடச்
 சித்தமும் ஆடச் சிவசத்தி தானாட
 வைத்த சராசரம் ஆட மறையாட
 அத்தனும் ஆடினான் ஆனந்தக் கூத்தே. 25

மண்ணிற் கலங்கிய நீர்போல் மனிதர்கள்
 எண்ணிற் கலங்கி இறைவன் இவனென்னார்
 உண்ணிற் குளத்தின் முகந்தொரு பால்வைத்துத்
 தெண்ணிற் படுத்த சிவனவ னாமே. 26

ஆளும் மலர்ப்பதந் தந்த கடவுளை
 நாளும் வழிபட்டு நன்மையுள் நின்றவர்
 கோளும் வினையும் அறுக்குங் குரிசிலின்
 வாளு மனத்தொடும் வைத்தொழிந் தேனே. 27

நிறம்பல எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் ஈசன்
 அறம்பல எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் இன்பம்
 மறம்பல எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம் பாவம்
 புறம்பல காணிணும் போற்றகி லாரே. 28

உணர்வும் அவனே உயிரும் அவனே
 புணர்வும் அவனே புலனும் அவனே
 இணரு மவன்றன்னை எண்ணலும் மாகான்
 துணரின் மலர்க்கந்தத் துன்னிநின் றானே. 29

வாழ்கவே வாழ்கஎன் நந்தி திருவடி
 வாழ்கவே வாழ்க மலமறுத் தான்பதம்
 வாழ்கவே வாழ்க மெய்ஞ்ஞானத் தவன்தான்
 வாழ்கவே வாழ்க மலமிலான் பாதமே. 30

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை 11

காரைக்கலம்மையார் அருளிச் செய்த

மூத்த திருப்பதிகம்

பண் - இந்தளம்

எட்டி இலவம் ஈகை சூரை காரை படர்ந்தெங்கும்
 சுட்ட சுடலை சூழ்ந்த கள்ளி சோர்ந்த குடர்கௌவப்
 பட்ட பிணங்கள் பரந்த காட்டிற் பறைபோல் விழிகட்பேய்
 கொட்ட முழுவங் கூளி பாடக் குழகன் ஆடுமே. 1

நிணந்தான் உருகி நிலந்தான் நனைப்ப நெடும்பற் குழிகட்பேய்
 துணங்கை எறிந்து சூழும் நோக்கிச் சுடலை நவிழ்த்தெங்கும்
 கணங்கள் கூடிப் பிணங்கள் மாந்திக் களித்த மனத்தவாய்
 அணங்கு காட்டில் அனல்கை ஏந்தி அழகன் ஆடுமே. 2

புட்கள் பொதுத்த புலால்வெண் டலையைப் புறமே நரிகவ்வ
 அட்கென் றழைப்ப ஆந்தை வீச அருகே சிறுகூகை
 உட்க விழிக்க ஊமன் வெருட்ட ஓரி கதித்தெங்கும்
 பிட்க நடடம் பேணும் இறைவன் பெயரும் பெருங்காடே. 3

செத்த பிணத்தைத் தெளியா தொருபேய் சென்று விரல்கட்டிக்
 கத்தி உறுமிக் கனல்விட் டெறிந்து கடக்கப் பாய்ந்துபோய்ப்
 பத்தல் வயிற்றைப் பதைக்க மோதிப் பலபேய் இரிந்தோடப்
 பித்த வேடங் கொண்டு நடடம் பெருமான் ஆடுமே. 4

முள்ளி தீந்து முளரி கருகி மூளை சொரிந்துக்குக்
 கள்ளி வற்றி வெள்ளில் பிறங்கு கடுவெங் காட்டுள்ளே
 புள்ளி உழைமான் தோலொன் றுடுத்துப் புலித்தோல் பியற்கிட்டி
 பள்ளி இடமும் அதுவே ஆகப் பரமன் ஆடுமே. 5

வாளைக் கிளர வளைவாள் எயிற்று வண்ணச் சிறுகூகை
 மூளைத் தலையும் பிணமும் விழுங்கி முரலும் முதுகாட்டில்
 தாளிப் பனையின் இலைபோல் மயிர்க்கட்டழல்வாய் அழல்கட்பேய்
 கூளிக் கணங்கள் குழலோ டியம்பக் குழகன் ஆடுமே. 6

நொந்திக் கிடந்த சுடலை தடவி நுகரும் புழுக்கின்றிச்
 சிந்தித் திருந்தங் குறங்குஞ் சிறுபேய் சிரமம் படுகாட்டின்
 முந்தி அமரர் முழுவின் ஓசை முறைமை வழுவாமே
 அந்தி நிருத்தம் அனல்கை ஏந்தி அழகன் ஆடுமே. 7

வேய்கள் ஓங்கி வெண்முத் துதிர வெடிகொள் கடலையுள்
 ஓயும் உருவில் உலறு கூந்தல் அலறு பகுவாய்
 பேய்கள் கூடிப் பிணங்கள் மாந்தி அணங்கும் பெருங்காட்டின்
 மாயன் ஆட மலையான் மகளும் மருண்டு நோக்குமே. 8

கடுவன் உகளுங் கழைசூழ் பொதும்பிற் கழுகும் பேயுமாய்
 இடுவெண் டலையும் ஏமப் புகையும் எழுந்த பெருங்காட்டிற்
 கொடுவெண் டலையும் பிறையுந் ததும்பக் கொள்ளென்
 றிசைபாடப்
 படுவெண் துடியும் பறையுங் கறங்கப் பரமன் ஆடுமே. 9

குண்டை வயிற்றுக் குறிய சிறிய நெடிய பிறங்கற்பேய்
 இண்டு படர்ந்த இருள்கூழ் மயானத் தெரிவாய் எயிற்றுப்பேய்
 கொண்டு குழவி தடவி வெருட்டிக் கொள்ளென் றிசைபாட
 மிண்டி மிளிர்ந்த சடைகள் தாழ விமலன் ஆடுமே. 10

சூடு மதியம் சடைமேல் உடையார் சுழல்வார் திருநட்டம்
 ஆடும் அரவம் அரையில் ஆர்த்த அடிகள் அருளாலே
 காடுமலிந்த கனல்வாய் எயிற்றுக் காரைக் காற்பேய்தன்
 பாடல் பத்தும் பாடி ஆடப் பாவம் நாசமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

நக்கீரதேவநாயனார் அருளிச் செய்த பெருந்தேவபாணி

சூல பாணியை சுடர்தரு வடிவனை
 நீல கண்டனை நெற்றியோர் கண்ணனை
 பால்வெண் ணீற்றனை பரம யோகியை
 காலனைக் காய்ந்த கறைமிடற் றண்ணலை
 நூலணி மார்பனை நுண்ணிய கேள்வியை 5

கோல மேனியை கொக்கரைப் பாடலை
 வேலுடைக் கையனை விண்தோய் முடியனை
 ஞாலத் தீயினை நாதனைக் காய்ந்தனை
 தேவ தேவனை திருமறு மார்பனை
 காலமாகிய கடிகழி தாரனை 10

வேததீரனை வெண்டலை ஏந்தியை
பாவ நாசனை பரமேச் சுவரனை
கீதம் பாடியை கிளர்பொறி அரவனை
போதணி கொன்றைளம் புண்ணிய ஒருவனை
ஆதி மூர்த்தியை அமரர்கள் தலைவனை 15

சாதி வானவர் தம்பெரு மானை
வேத விச்சையை விடையுடை அண்ணலை
ஓத வண்ணனை உலகத் தொருவனை
நாத னாகிய நன்னெறிப் பொருளினை
மாலை தான்ளி மயானத் தாடியை 20

வேலை நஞ்சினை மிக அழு தாக்கியை
வேத வேள்வியை விண்ணவர் தலைவனை
ஆதி மூர்த்தியை அருந்தவ முதல்வனை
ஆயிர நூறுக் கறிவரி யானையேய்
உருகு தந்த பிறையணி சடையானை 25

மாசறு சோதியை மலைமகள் கொழுநனை
கூரிய மழுவனை கொல்லற் கருங் காலனைச்
சீரிய அடியாற் செற்றருள் சிவனை
பூதிப் பையினை புண்ணிய மூர்த்தியை
பீடுடை யாற்றை பிராணிமத் தலைவனை 30

நீடிய நிமலனை நிறைமறைப் பொருளினை
ஈசனை இறைவனை ஈறிற் பெருமையை
நேசனை நினைப்பவர் நெஞ்சத் துள்ளனை
தாதணி மலரினைத் தருமனைப் பிரமனை
காதணி குழையனைக் களிற்றின் உரியனை 35

சூழ்சடைப் புனலனை சுந்தர விடங்களை
தார்மலர்க் கொன்றை தயங்கு மார்பனை
வித்தக விதியனை
தீதமர் செய்கைத் திரிபுரம் எரித்தனை
பிரமன் பெருந்தலை நிறைய தாகக் 40

கருமன் செந்நீர் கபாலம் நிறைத்தனை

நிறைந்த கபாலச் செந்நீர் நின்றும்
உறைந்த உருவா ரையனைத் தோற்றினை
தேவருஞ் சுருந் திறம்படக் கடைந்த
ஆர்வமுண் நஞ்சம் அமுத மாக்கினை 45

ஈரமில் நெஞ்சத் திராவணன் தன்னை
வீரம் அழித்து விறல்வாள் கொடுத்தனை
திக்கமர் தேவருந் திருந்தாச் செய்கைத்
தக்கன் வேள்வியைத் தளரச் சாடினை
வேதமும் நீயே வேள்வியும் நீயே 50

நீதியும் நீயே நிமலன் நீயே
புண்ணியம் நீயே புனிதன் நீயே
பண்ணியல் நீயே பழம்பொருள் நீயே
ஊழியும் நீயே உலகமும் நீயே
வாழியும் நீயே வரதனும் நீயே 55

தேவரும் நீயே தீர்த்தமும் நீயே
மூவரும் நீயே முன்னெறி நீயே
மால்வரை நீயே மறிகடல் நீயே
இன்பமும் நீயே துன்பமும் நீயே
தாயும் நீயே தந்தையும் நீயே 60

விண்முதற் பூதம் ஐந்தவை நீயே
புத்தியும் நீயே முத்தியும் நீயே
சொலற்கருந் தன்மைத் தொல்லோய் நீயே, அதனாற்
கூடல் ஆலவாய்க் குழுகன் ஆவ
தறியா தருந்தமிழ் பழித்தனன் அடியேன் 65

ஈண்டிய சிறப்பில் இணையடிக் கீழ்நின்று
வேண்டு மதுவினி வேண்டுவன் விரைந்தே. 67

வெண்பா

விரைந்தேன்மற் றெம்பெருமான் வேண்டியது வேண்டா
திகழ்ந்தேன் பிழைத்தேன் அடியேன் - விரைந்தென்மேற்
சீற்றத்தைத் தீத்தருளு தேவாதி தேவனே
ஆற்றவும்நீ செய்யும் தருசீற்றம்பலம்

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

அருளிச்செய்த

திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி

(தெரிவு செய்யப்பெற்றவை)

மெய்த்தொண்டர் செல்லும் நெறி அறி யேன்மிக நற்பணிசெய்
கைத்தொண்டர் தம்மிலும் நற்றொண் டுவந்திலன் உண்பதற்கே
பொய்த்தொண்டு பேசிப் புறம்புற மேஉன்னைப் போற்றுகின்ற
இத்தொண்ட னேன்பணி கொள்ளுதி யோகச்சி ஏகம்பனே. 1

பெற்றுகந் தேன்என்றும் அர்ச்சனை செய்யப் பெருகுநின்சீர்
கற்றுகந் தேன்என் கருத்தினி தாக்கச்சி ஏகம்பத்தின்
பற்றுகந் தேறும் உகந்தவ னேபட நாகக்கச்சின்
சுற்றுகந் தேர்விடை மேல்வரு வாய்நின் துணையடியே. 2

மின்களென் றார்சடை கொண்டலென் றார்கண்டம் மேனி வண்ணம்
பொன்களென் றார்வெளிப் பாடுதம் பொன் அடி பூண்டுகொண்ட
என்களென் றாலும் பிரிந்தறி யார்கச்சி ஏகம்பத்தான்
தன்களென் றாருல கெல்லாம் நிலைபெற்ற தன்மைகளே. 3

வருத்தத் தருமெய்யுங் கையில் தழையும்வன் மாவினவும்
கருத்தந் தரிக்கு நடக்கவின் றைய கழல்நினையத்
திருத்தந் தருளுந் திகழ்கச்சி ஏகம்பர் சீர்கயிலைத்
துருத்தந் திருப்பதன் றிப்புனங் காக்குந் தொழில் எமக்கே. 4

பருமுத் துதிர்த்திடுஞ் சீர்மந்த யானை நுதல்பகுந்திட்(டு)
உருமொத்த திண்குரற் சீயந் திரிநெறி ஓங்குவைவாய்ப்
பொருமுத் தலைவேற் படைக்கம்பர் பூங்கயி லைப்புனத்துள்
தருமுத் தனநகை தன்னசை யால்வெற்ப சார்வரிதே. 5

வந்தும் மணம்பெறிற் பொன்னனை யீர்மன்னும் ஏகம்பர்தாம்
முந்து மருவிக் கயிலை மலையுயர் தேன் இழிச்சித்
தந்து மலர்கொய்துந் தண்டினை மேயுங் கிளிகடிந்தும்
சிந்தும் புகர்மலை கைச்சுமிச் சாரல் திரிகுவனே. 6

தம்மைப் பிறவிக் கடல்கடப் பிப்பவர் தாம்வணங்கும்
மும்மைத் திருக்கண் முகத்தெழில் ஏகம்பர் மொயிகபிலை
அம்மைக் கருங்கண்ணி தன்னொடின் பந்தருந் தண்புனமே
எம்மைக் கவலை செய்யச்சொல்லி யோவல்லி எய்தியதே. 7

உள்ளம் பெரியரல் லாச்சிறு மாணுடர் உற்றசெல்வம்
கள்ளம் பெரிய சிறுமனத் தார்க்கன்றிக் கங்கையென்னும்
வெள்ளம் பெரிய சடைத்திரு ஏகம்பர் விண்ணரணம்
தள்ளம் பெரிகொண் டமைத்தார் அடியவர் சார்வதன்றே. 8

உத்துங்க யானை உரியார் விரலால் அரக்கன்சென்னி
பத்துங்கை யான இருபதும் சோர்தர வைத்திலயம்
ஒத்துங்கை யால் அவன் பாடக் கயிலையி னூடுகைவாள்
எத்துங்கை யானென் றுகந்தளித் தார்கச்சி ஏகம்பரே. 9

கிடக்கும் ஒருபால் இரைக்கின்ற பாம்பொரு பால்மதியம்
தொடக்குண் டிலங்கும் மலங்கும் திரைக்கங்கை சூடுங்கொன்றை
வடக்குண்டு கட்டத் தலைமாலை வாளால் மலைந்தவெம்போர்
கடக்கும் விடைத்திரு வேகம்பர் கூற்றைச் சடைமுடியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை 12 சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய பெரியபுராணம்

உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதுதறகு் அரியவன்
நிலவு லாவிய நீாமலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம். 1

அகில காரணர் தாள்பணி வார்கள் தாம்
அகில லோகமும் ஆளற் குரியர்என் (று)
அகில லோகத்து ளார்கள் அடைதலின்
அகில லோகமும் போல்வ ததனிடே. 2

அத்தர் வேண்டிமுன் ஆண்டவர் அன்பினால்
மெய்த்த றைந்து விதிப்பறு சிந்தையார்
கைத்தி ருத்தொண்டு செய்கடப் பாட்டினார்
இத்தி றத்தவர் அன்றியும் எண்ணிலார். 3

மாசி லாத மணிதிகழ் மேனிமேல்
பூச ந்நீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்
தேசி னால்எத் திசையும் விளக்கினார்
பேச ஒண்ணாப் பெருமை பிறங்கினார்.

4

பூதம் ஐந்தும் நிலையிற் கலங்கினும்
மாதொர் பாகர் மலர்த்தாள் மறப்பிலார்
ஒது காதல் உறைப்பின் நெறிநின்றார்
கோதி லாத குணப்பெருங் குன்றனார்.

5

பூதம் ஐந்தும் நிலையிற் கலங்கினும்
மாதொர் பாகர் மலர்த்தாள் மறப்பிலார்
ஒது காதல் உறைப்பின் நெறிநின்றார்
கோதி லாத குணப்பெருங் குன்றனார்.

6

கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
ஒடுஞ் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினில் கும்பிட லேஅன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்.

7

ஆரம் கண்டிகை ஆடையுங் கந்தையே
பாரம் ஈசன் பணிஅல தொன்றிலார்
ஈர அன்பினர் யாதாங் குறைவிலார்
வீரம் என்னால் விளம்புந் தகையதோ.

8

“மற்றுநீ வன்மை பேசி வன்றொண்டன் என்னும் நாமம்
பெற்றனை நமக்கும் அன்பிற் பெருகிய சிறப்பின் மிக்க
அர்ச்சனை பாட்டே ஆகும் ஆதலால் மண்மேல் நம்மைச்
சொற்றமிழ் பாடு” கென்றார் தாமறை பாடும் வாயார்.

9

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணம்ஒரு மூன்றும்
திருந்துசாத் துவிகமே ஆக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த
எல்லையில் தனிப்பெருங்கூத்தின்
வந்தபேர் இன்பவெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.

10

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியாய்
 உன்றன் திருநடம் கும்பிடப்பெற்று
 மண்ணிலே வந்த பிறவியே எனக்கு
 வாலிதாம் இன்பம்ஆம் என்று
 கண்ணில் ஆனந்த அருவிநீர் சொரியக்
 கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்துப்
 பண்ணினால் நீடி அறிவரும் பதிகம்
 பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

11

மாகமார் திருக்கா ளத்தி மலைஎழு கொழுந்தா யுள்ள
 ஏகநா யகரைக் கண்டார் எழுந்தகபே ருவகை அன்பின்
 வேகமா னதுமேற் செல்ல மிக்கதோர் விரைவி னோடும்
 மோகமாய் ஓடிச் சென்றார் தழுவினார் மோந்து நின்றார்.

12

சார்வரும் தவங்கள் செய்து முனிவரும் அமரர் தாமும்
 கார்வரை அடவி சேர்ந்தும் காணுதற் கரியார் தம்மை
 ஆர்வமுன் பெருக ஆரா அன்பினிற் கண்டு கொண்டே
 நேர்பெற நோக்கி நின்றார் நீளிருள் நீங்க நின்றார்.

13

முன்புதிருக் காளத்தி முதல்வனார் அருள்நோக்கால்
 இன்புறுவே தகத்திரும்பு பொன்னானாற் போல்யாக்கைத்
 தன்பரிசும் வினைஇரண்டும் சாருமல மூன்றும்அற
 அன்புபிழம் பாயத்திரிவார் அவர்கருத்தின் அளவினரோ.

14

“அவனுடைய வடிவெல்லாம் நம்பக்கல் அன்பென்றும்
 அவனுடைய அறிவெல்லாம் நமைஅறியும் அறிவென்றும்
 அவனுடைய செயலெல்லாம் நமக்கினிய வாம்என்றும்
 அவனுடைய நிலைஇவ்வா றறிநீ” என் றருள்செய்வார்.

15

நேசம் நிறைந்த உள்ளத்தால் நீலம் நிறைந்த மணிகண்டத்து
 ஈசன் அடியார் பெருமையினை எல்லா உயிரும் தொழ எடுத்துத்
 தேசம் உய்யத் திருத்தொண்டத் தொகைமுன் பணித்த திருவாளன்
 வாச மலர்மென் கழல்வணங்க வந்த பிறப்பை வணங்குவாம்.

16

கரந்த ரும்பயன் இதுவென உணர்ந்து
 கம்பம் மேவிய உம்பர்நாயகர்பால்
 நிரந்த காதல்செய் உள்ளத்த ளாகி
 நீடு நன்மைகள் யாவையும் பெருக

வரந்த ரும்பொரு ளாம்மலை வல்லி
மாறி லாவகை மலர்ந்தபே ரன்பால்
சிரம்பணிந்தெழு பூசைநா டோறும்
திருவுளங்கொளப் பெருகிய தன்றே.

17

நின்றதிருத் தாண்டகமும் நீடுதனித் தாண்டகமும்
மன்றுறைவார் வாழ்பதிகள் வழத்துதிருத் தாண்டகமும்
கொன்றைமலர்ச் சடையார்பால் குறைந்ததிரு நேரிசையும்
துன்றுதனி நேரிசையும் முதலான தொடுத்தமைத்தார்.

18

ஆருயிரின் திருவிருத்தம் தசபுரா ணத்தடைவும்
பார்பரவும் பாவநா சப்பதிகம் பன்முறையும்
நேர்படநின் றறைகூவும் திருப்பதிகம் முதற்பிறவும்
பேரருளின் கடல் அளிக்கும் பெருமானைப் பாடினார்.

19

அந்நிலைமை யினில் ஆண்ட அரகபணி செய்ய அவர்
நன்னிலைமை காட்டுவார் நம்பர்திரு மணிமுன்றில்
தன்னில்வரும் உழவாரம் நுழைந்தவிடந் தானொங்கும்
பொன்னினொடு நவமணிகள் பொலிந்திலங்க அருள்செய்தார்.

20

செம்பொன்னும் நவமணியும் சேண்விளங்க ஆங்கெவையும்
உம்பர்பிரான் திருமூன்றில் உருள்பருக்கையுடன் ஒக்க
எம்பெருமான் வாகீசர் உழவாரத் தினில்ஏந்தி
வம்பலர்மென் பூங்கமல வாவினிற்புகளறிந்தார்.

21

வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்கப்
பூதபரம் பரைபொலியப் புனி தவாய் மலர்ந்தழுத
சீதவள வயற்புகலித் திருஞான சம்பந்தர்
பாதமலர் தலைக்கொண்டு திருத்தொண்டு பரவுவாம்.

22

எண்ணரிய சிவஞானத் தின்னமுதங் குழைத்தருளி
“உண்ணடிசில்” என ஊட்ட உமையம்மை எதிர்நோக்கும்
கண்மலர்நீர் துடைத்தருளிக் கையிற்பொற் கிண்ணம் அளித் (து)
அண்ணலைஅங் கழுகைதீர்த் தங்கணனார் அருள்புரிந்தார்.

23

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில்ஓங் கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாம்உணர்ந்தார் அந்நிலையில்.

24

மண்ணுலகில் வாழ்வார்கள் பிழைத்தாலும் வந்தடையின்
கண்ணுதலான் பெருங்கருணை கைக்கொள்ளும் எனக்காட்ட
எண்ணமிலா வல்லரக்கன் எடுத்துமுறிந் திசைபாட
அண்ணலவற் கருள்புரிந்த ஆக்கப்பா டருள்செய்தார். 25

பங்கயக்கண் அருவிநீர் பாய நின்று
பரவும்இசைத் திருப்பதிகம் பாடி ஆடித்
தங்குபெருங் களிகாதல் தகைந்து தட்பத்
தம்பெருமான் கழல்போற்றுந் தன்மை நீட
அங்கரிதிற் புறம்போந்தங் கயன்மால் போற்ற
அறியார்தந் திருமலைக்கீழ் அணைந்தி றைஞ்சிப்
பொங்குதிருத் தொண்டர்மடங் காட்ட அங்குப்
புக்கருளி இனிதமர்ந்தார் புகலிவேந்தர். 26

என்றும் இன்பம் பெருகும் இயல்பினால்
ஒன்று காதலித் துள்ளமும் ஒங்கிட
மன்று ளாரடி யாரவர் வான்புகழ்
நின்ற தெங்கும் நிலவி உலகெலாம். 27

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவைக்கேற்ற திருமுறைத் திரட்டு நிறைவுற்றது.
திருப்பாசுரங்கள் ஆக மொத்தம் 759.

இந்து சமயப் பேரவை வெளியீடுகள்.

<p>தரிசனம் அர்ச்சனை மாலை என்னை எனக்கறிவித்த எங்கள் குருநாதர் திருமுறைக் கதைகள் முத்தான தொண்டர் புதிய சைவ வினாவிடை (முதலாம் புத்தகம்) தங்கம்மா நான்மணிமாலை சிவயோக சுவாமிகளின் அருள்மொழிகள் பன்னிருமாத நினைவுகள் கனடாவிற்கு சைவ சமயம் ஈழத்துச் சித்தர் குடைச்சுவாமி</p>	<p>ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள் ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள் ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள் ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள் கவிஞர். வி. கந்தவனம் கவிஞர். வி. கந்தவனம் கவிஞர். வி. கந்தவனம் பேரறிஞர் முருகவே பரமநாதன் கவிஞர். வி. கந்தவனம் கவிஞர். வி. கந்தவனம் கவிஞர். வி. கந்தவனம்</p>
---	--

ஒலியிழை நாடாக்கள்
சமய வாழ்க்கை
சைவத்தின் பெருமை

ஆத்மஜோதி முத்தையா சுவாமிகள்

ஆலய பிரதம குருக்கள் உதவி அர்ச்சகருடன்
திருமுறை முற்றோதலின்போது அடியார்கள்